

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul Delegat (UE) nr. 1310/2014 al Comisiei din 8 octombrie 2014 privind sistemul provizoriu de tranșe ale contribuțiilor pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului unic de rezoluție în cursul perioadei provizorii ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1311/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 976/2009 în ceea ce privește definiția unui element de metadate INSPIRE** 6
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1312/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1089/2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea serviciilor de date spațiale** 8
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1313/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului** 17
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1314/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 38
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1315/2014 al Comisiei din 10 decembrie 2014 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților ce fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 noiembrie 2014-30 noiembrie 2014 și de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 iulie 2015-31 decembrie 2015 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 în sectorul laptelui și al produselor lactate 41

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

DECIZII

2014/892/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 9 decembrie 2014 de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE cu privire la recunoașterea anumitor regiuni din Franța ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) [notificată cu numărul C(2014) 9218] ⁽¹⁾** 45

2014/893/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele cosmetice care se îndepărtează prin clătire [notificată cu numărul C(2014) 9302] ⁽¹⁾** 47

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ **Decizia Autorității AELS de Supraveghere nr. 117/14/COL din 12 martie 2014 de modificare, pentru a nouăzeci și patra oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin adoptarea de noi Orientări pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc și prin prelungirea valabilității Orientărilor existente privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii** 62

Rectificări

- ★ **Rectificare la Decizia de punere în aplicare 2014/844/UE, Euratom a Comisiei din 26 noiembrie 2014 de autorizare a Republicii Malta să utilizeze anumite estimări aproximative pentru calculul bazei resurselor proprii TVA (JO L 343, 28.11.2014)** 89
- ★ **Rectificare la Decizia de punere în aplicare 2014/847/UE, Euratom a Comisiei din 26 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 90/176/Euratom, CEE de autorizare a Franței să nu țină seama de anumite categorii de operațiuni și să utilizeze anumite estimări aproximative pentru calculul bazei resurselor proprii TVA (JO L 343, 28.11.2014)** 89
- ★ **Rectificare la Regulamentul delegat (UE) nr. 887/2013 al Comisiei din 11 iulie 2013 de înlocuire a anexelor II și III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenească (JO L 247, 18.9.2013)** 90

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1310/2014 AL COMISIEI

din 8 octombrie 2014

privind sistemul provizoriu de tranșe ale contribuțiilor pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului unic de rezoluție în cursul perioadei provizorii

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, în special articolul 65 alineatul (5) literele (a), (b) și (c),

întrucât:

- (1) Comitetul unic de rezoluție („comitetul”) a fost înființat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014 și a fost însărcinat cu aplicarea dispozițiilor uniforme prevăzute de regulamentul respectiv și cu administrarea fondului unic de rezoluție. Conform articolului 58 din regulamentul respectiv, comitetul dispune de un buget autonom care nu face parte din bugetul Uniunii.
- (2) Conform articolului 65 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, comitetul stabilește și percepe contribuțiile datorate de fiecare entitate menționată la articolul 2 din regulamentul respectiv pentru cheltuielile administrative ale comitetului. Entitățile respective sunt instituții de credit cu sediul în statele membre participante, în sensul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽²⁾, și societăți-mamă, firme de investiții și instituții financiare cu sediul în statele membre participante, în cazul în care acestea fac obiectul supravegherii pe bază consolidată efectuate de Banca Centrală Europeană („BCE”) în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. Sucursalele cu sediul în statele membre participante ale instituțiilor de credit care își au sediul în state membre neparticipante nu ar trebui să facă obiectul prezentului regulament.
- (3) În conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, contribuțiile la cheltuielile administrative ale comitetului constituie veniturile înscrise în partea 1 din bugetul comitetului și acoperă cheltuielile înscrise în partea 1 din buget, care includ cel puțin remunerațiile personalului, cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură, cheltuielile de formare profesională și cheltuielile operaționale.
- (4) În 2014, comitetul nu va dispune de infrastructura specială și de capacitatea operațională necesare pentru colectarea contribuțiilor menite să îi acopere cheltuielile administrative pentru 2014 și 2015 de la toate entitățile menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. Cu toate acestea, în 2014, comitetul va trebui să colecteze veniturile necesare pentru finanțarea părții 1 din bugetul său în vederea acoperirii cheltuielilor administrative aferente acestor două exerciții. Cheltuielile administrative ale comitetului cumulate pentru exercițiile 2014 și 2015 din perioada provizorie sunt estimate la 22 de milioane EUR.

⁽¹⁾ JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (5) Ar trebui prevăzută o soluție temporară care să îi permită comitetului să colecteze contribuțiile pentru acoperirea cheltuielilor sale administrative aferente exercițiilor 2014 și 2015 și care să asigure totodată calcularea și colectarea contribuțiilor cu resursele extrem de limitate de care dispune comitetul și într-un interval de timp foarte scurt. Acest lucru ar trebui să poată fi realizat prin stabilirea faptului că, pentru contribuțiile destinate acoperirii cheltuielilor administrative ale comitetului, calcularea și colectarea sunt realizate pe baza unei abordări în două etape: un sistem provizoriu în primele etape ale existenței comitetului și un sistem definitiv.
- (6) Numai entitățile care au fost notificate de către BCE, la cel mai înalt nivel de consolidare din statele membre participante, cu privire la decizia BCE de a le considera entități semnificative în sensul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și în conformitate cu articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ⁽¹⁾ și care sunt menționate în lista publicată pe site-ul BCE la 4 septembrie 2014, dar cu excepția entităților semnificative care sunt filiale ale unor grupuri deja luate în considerare („entități semnificative”), ar trebui să plătească în avans cuantumul total al tranșelor pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii. Entitățile care ar putea fi considerate semnificative și care au primit notificarea BCE în acest sens între 5 septembrie 2014 și sfârșitul perioadei provizorii nu ar trebui să fie supuse obligației de a plăti tranșele contribuțiilor. În acest scop, ar trebui creat un sistem provizoriu de tranșe ale contribuțiilor („tranșe”) care să permită comitetului să colecteze de la entitățile semnificative, în perioada provizorie, tranșele necesare pentru a-și acoperi cheltuielile.
- (7) Acest sistem provizoriu este proporțional, întrucât entitățile care vor plăti tranșele reprezintă aproximativ 85 % din totalul activelor instituțiilor de credit care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 806/2014 și sunt ușor de identificat. În această etapă preliminară, o astfel de metodă de calcul și de colectare a tranșelor ar trebui să presupună o sarcină administrativă cât mai redusă, atât pentru comitet, cât și pentru entitățile în cauză.
- (8) De îndată ce comitetul va dispune de structura și de capacitatea operațională necesare, Comisia va adopta un sistem definitiv al contribuțiilor administrative pe baza căruia vor fi calculate și colectate contribuțiile.
- (9) În cadrul sistemului definitiv, contribuțiile entităților menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se calculează și se colectează în conformitate cu normele definitive. Contribuțiile entităților semnificative care intră sub incidența sistemului provizoriu ar trebui să fie reevaluate pentru a se ține seama de sumele pe care acestea le-au plătit în cadrul sistemului provizoriu.
- (10) Orice diferență între tranșele plătite pe baza sistemului provizoriu și contribuțiile calculate în conformitate cu sistemul definitiv ar trebui să fie regularizată în momentul calculării contribuțiilor destinate acoperirii cheltuielilor administrative ale comitetului pentru anul care urmează după sfârșitul perioadei provizorii.
- (11) Pentru a permite comitetului să devină operațional până la 1 ianuarie 2015, astfel cum se prevede la articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, și să înceapă exercitarea sarcinilor enumerate la articolul 99 alineatul (3) din regulamentul respectiv, este urgent să se stabilească un mecanism simplu și eficient care să poată fi pus în aplicare rapid și cu ușurință în faza incipientă a existenței comitetului pentru a-i permite acestuia să obțină resursele financiare necesare pentru stabilirea structurii sale organizatorice și pentru recrutarea personalului necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul regulamentului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

- un sistem provizoriu de tranșe ale contribuțiilor pentru cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii;
- metodologia utilizată pentru calcularea tranșelor care urmează să fie colectate în avans de la fiecare entitate semnificativă pentru a acoperi cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii;
- procedura și modalitățile de colectare de către comitet a tranșelor menționate la litera (b);

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

- (d) modalitățile de amânare a calculării și a colectării contribuțiilor datorate de entitățile menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, altele decât entitățile semnificative, pentru a acoperi cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii;
- (e) modalitățile de adaptare a contribuțiilor datorate de entitățile semnificative pentru cheltuielile administrative ale comitetului după perioada provizorie, pentru a se ține seama de orice diferență dintre tranșele plătite în avans pe baza sistemului provizoriu și contribuțiile datorate pentru perioada provizorie în conformitate cu sistemul definitiv.

Articolul 2

Domeniu de aplicare și obiectiv

Prezentul regulament se aplică entităților menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014.

Tranșele colectate de comitet în temeiul prezentului regulament sunt utilizate exclusiv pentru acoperirea cheltuielilor administrative în cursul perioadei provizorii.

Comitetul exercită buna gestiune financiară și controlul bugetar în ceea ce privește toate categoriile sale de cheltuieli.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile de la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

- (a) „tranșe” sau „tranșe ale contribuțiilor” înseamnă tranșele contribuțiilor care urmează să fie colectate de comitet în conformitate cu prezentul regulament pentru acoperirea cheltuielilor sale administrative în cursul perioadei provizorii;
- (b) „cheltuieli administrative ale comitetului” înseamnă cheltuielile înscrise în partea I din bugetul comitetului în cursul perioadei provizorii;
- (c) „totalul activelor” înseamnă valoarea totală a activelor obținută de la rubrica „Total active” din bilanțul unei entități semnificative, bilanț, după caz, consolidat, astfel cum a fost raportat în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii în scopuri prudențiale, la data de 31 decembrie 2013 sau începând cu data de raportare aplicabilă pentru exercițiul financiar 2013, în cazul în care exercițiul financiar se încheie la o dată ulterioară datei de 31 decembrie;
- (d) „entități semnificative” înseamnă entitățile care au fost notificate de către BCE, la cel mai înalt nivel de consolidare din statele membre participante, cu privire la decizia BCE de a le considera entități semnificative în sensul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și în conformitate cu articolul 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 și care sunt menționate în lista publicată pe site-ul BCE la 4 septembrie 2014, dar cu excepția entităților semnificative care sunt filiale ale unor grupuri deja luate în considerare în această definiție și a sucursalelor cu sediul în statele membre participante ale instituțiilor de credit care își au sediul în state membre neparticipante;
- (e) „notificare privind tranșa” înseamnă o notificare în care se precizează cuantumul tranșei contribuției care trebuie colectată în avans, emisă pentru fiecare entitate semnificativă relevantă în conformitate cu prezentul regulament;
- (f) „perioadă provizorie” înseamnă perioada care începe la 19 august 2014 și se încheie fie la 31 decembrie 2015, fie la data aplicării sistemului definitiv al contribuțiilor administrative adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 65 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, oricare dintre aceste date survine mai târziu;
- (g) „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

Articolul 4

Sistemul provizoriu al tranșelor contribuțiilor

(1) Toate entitățile menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 plătesc contribuțiile pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) Comitetul calculează și colectează în avans tranșele contribuțiilor care trebuie plătite de către entitățile semnificative pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii.

(3) Calcularea și colectarea contribuțiilor la cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii de la entitățile menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, altele decât entitățile semnificative, se amână până la sfârșitul perioadei provizorii menționate la articolul 3 litera (f).

Articolul 5

Calcularea tranșelor

(1) Cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii reprezintă baza pentru stabilirea tranșelor contribuțiilor care trebuie plătite în avans de către entitățile semnificative.

(2) Tranșele care trebuie plătite de către fiecare entitate semnificativă se calculează înmulțind cheltuielile administrative ale comitetului pentru perioada 2014-2015 sau, în cazul în care perioada provizorie depășește data de 31 decembrie 2015, pentru perioada relevantă cu raportul dintre totalul activelor entității semnificative în cauză și valoarea agregată a totalului activelor tuturor entităților semnificative, astfel cum au fost raportate la 31 decembrie 2013 sau la data de raportare aplicabilă pentru exercițiul financiar 2013, în cazul în care exercițiul financiar se încheie la o dată ulterioară datei de 31 decembrie.

Articolul 6

Modalități de regularizare

(1) Cuantumul contribuțiilor datorate de fiecare entitate menționată la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii se (re)calculează în conformitate cu sistemul definitiv al contribuțiilor administrative adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 65 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 („sistemul definitiv”).

(2) Orice diferență între tranșele plătite pe baza sistemului provizoriu și contribuțiile menționate la alineatul (1) calculate în conformitate cu sistemul definitiv se regularizează în momentul calculării contribuțiilor destinate acoperirii cheltuielilor administrative ale comitetului pentru anul care urmează după sfârșitul perioadei provizorii. Această ajustare se efectuează prin reducerea sau prin majorarea contribuțiilor la cheltuielile administrative ale comitetului pentru anul respectiv.

(3) În cazul în care diferența menționată la alineatul (2) este mai mare decât contribuțiile datorate pentru anul respectiv, ajustarea continuă în anul următor.

Articolul 7

Notificare și plată

(1) Comitetul emite o notificare privind tranșa și o transmite fiecărei entități semnificative printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) În notificarea privind tranșa se precizează cuantumul tranșei care trebuie plătită în avans de către entitatea semnificativă în cauză pentru a acoperi cheltuielile administrative ale comitetului în cursul perioadei provizorii.

(3) În notificarea privind tranșa se specifică mijloacele prin care trebuie plătită tranșa. Entitatea semnificativă trebuie să respecte condițiile de plată prevăzute în notificarea privind tranșa.

(4) Entitatea semnificativă plătește suma datorată precizată în notificarea privind tranșa într-o singură tranșă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării privind tranșa.

(5) Fără a aduce atingere niciunei alte măsuri corective aflate la dispoziția comitetului, pentru orice plată parțială, neplată sau nerespectare a condițiilor de plată specificate în notificarea privind tranșa, entitatea semnificativă suportă penalități zilnice calculate pe baza sumei restante din tranșă.

Pentru calcularea penalităților zilnice se aplică zilnic o dobândă pe suma datorată la o rată a dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care survine termenul-limită de plată, majorată cu opt puncte procentuale începând cu data de scadență a plății.

(6) Plata penalităților zilnice menționate la alineatul (5) este executorie. Executarea este reglementată de normele de procedură aplicabile în statul membru participant. Titlul executoriu se anexează la decizie, fără a se îndeplini nicio altă formalitate cu excepția verificării autenticității deciziei de către autoritatea pe care guvernul fiecărui stat membru participant o desemnează în acest scop și care este adusă la cunoștința comitetului și a Curții de Justiție.

Articolul 8

Raportare

După 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritățile competente relevante furnizează comitetului datele de contact ale entităților semnificative și valoarea totalului activelor acestora, astfel cum a fost raportată la 31 decembrie 2013 sau la data de raportare aplicabilă pentru exercițiul financiar 2013, în cazul în care exercițiul financiar se încheie la o dată ulterioară datei de 31 decembrie.

Articolul 9

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL (UE) NR. 1311/2014 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 976/2009 în ceea ce privește definiția unui element de metadate INSPIRE**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 976/2009 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește normele de punere în aplicare a tuturor serviciilor de rețea, cu excepția serviciilor care permit invocarea serviciilor de date spațiale.
- (2) Interoperabilitatea serviciilor de date spațiale este caracterizată de capacitatea de a comunica, executa și transfera date între acestea. O condiție prealabilă pentru invocarea serviciilor de date spațiale este capacitatea de a avea acces la informațiile relevante. Prin intermediul serviciilor de căutare prevăzute de Directiva 2007/2/CE, ale cărei norme de punere în aplicare sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 976/2009, statele membre pun la dispoziție elementele de metadate prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 al Comisiei ⁽³⁾. Normele de punere în aplicare a serviciilor de date spațiale stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei ⁽⁴⁾ introduc noi elemente de metadate pentru serviciile de date spațiale, prin urmare este necesar să se actualizeze definiția unui element de metadate din Regulamentul (CE) nr. 976/2009, pentru a permite căutarea și pentru a permite disponibilitatea noilor elemente de metadate în cadrul serviciilor de căutare ale statelor membre.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 976/2009 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul comitetului instituit prin articolul 22 din Directiva 2007/2/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 976/2009, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «element de metadate INSPIRE» înseamnă un element de metadate menționat în partea B din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 sau în partea B din anexa V, în partea B din anexa VI și în partea B din anexa VII din Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei (*);

(*) Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei din 23 noiembrie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea seturilor și serviciilor de date spațiale (JO L 323, 8.12.2010, p. 11).”

⁽¹⁾ JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 976/2009 al Comisiei din 19 octombrie 2009 de aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește serviciile de rețea (JO L 274, 20.10.2009, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 al Comisiei din 3 decembrie 2008 de aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește metadatele (JO L 326, 4.12.2008, p. 12).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei din 23 noiembrie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea seturilor și serviciilor de date spațiale (JO L 323, 8.12.2010, p. 11).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL (UE) NR. 1312/2014 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2014****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1089/2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea serviciilor de date spațiale**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește modalitățile tehnice numai pentru interoperabilitatea seturilor de date spațiale.
- (2) Interoperabilitatea serviciilor de date spațiale se caracterizează prin capacitatea de a comunica, a executa sau a transfera date între acestea. Prin urmare, serviciile de date spațiale trebuie să fie documentate în continuare cu metadate suplimentare. Spre deosebire de normele de aplicare a seturilor de date spațiale, interoperabilitatea vizează, într-o măsură mai mică, și armonizarea conținutului serviciului.
- (3) Pentru elaborarea normelor de aplicare prevăzute de Directiva 2007/2/CE, accentul a fost pus mai întâi pe serviciile de bază, și anume serviciile de rețea, prin Regulamentul (CE) nr. 976/2009 al Comisiei ⁽³⁾, și pe interoperabilitatea seturilor de date spațiale, prin Regulamentul (UE) nr. 1089/2010. Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 ar trebui, așadar, să fie acum modificat pentru a conține normele de aplicare pentru serviciile de date spațiale.
- (4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 22 din Directiva 2007/2/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 se modifică după cum urmează:

1. articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește cerințele privind modalitățile tehnice pentru interoperabilitatea și, atunci când este posibil, armonizarea seturilor și serviciilor de date spațiale corespunzătoare categoriilor enumerate în anexele I, II și III la Directiva 2007/2/CE.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică serviciilor de rețea care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 976/2009 al Comisiei (*).

(*) Regulamentul (CE) nr. 976/2009 al Comisiei din 19 octombrie 2009 de aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește serviciile de rețea (JO L 274, 20.10.2009, p. 9).”;

⁽¹⁾ JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1089/2010 al Comisiei din 23 noiembrie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește interoperabilitatea seturilor și serviciilor de date spațiale (JO L 323, 8.12.2010, p. 11).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 976/2009 al Comisiei din 19 octombrie 2009 de aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește serviciile de rețea (JO L 274, 20.10.2009, p. 9).

2. la articolul 2, se adaugă următoarele puncte 31-38:

- „31. «punct final» (*end point*) înseamnă adresa de internet utilizată pentru a cere direct o operațiune furnizată de un serviciu de date spațiale;
32. «punct de acces» (*access point*) înseamnă o adresă de internet care conține o descriere detaliată a unui serviciu de date spațiale, inclusiv o listă a punctelor finale pentru a permite executarea sa;
33. «serviciu de date spațiale care poate fi solicitat» (*Invocable spatial data service*) înseamnă toate cele de mai jos:
- (a) un serviciu de date spațiale cu metadate care îndeplinește cerințele din Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 al Comisiei (*);
 - (b) un serviciu de date spațiale cu cel puțin o adresă pentru localizarea resurselor care este un punct de acces;
 - (c) un serviciu de date spațiale conform cu un set de specificații tehnice documentate și disponibile public care oferă informațiile necesare pentru executarea sa;
34. «serviciu de date spațiale interoperabil» (*interoperable spatial data service*) înseamnă un serviciu de date spațiale care poate fi solicitat ce îndeplinește cerințele prevăzute în anexa VI;
35. «serviciu de date spațiale armonizat» (*harmonised spatial data service*) înseamnă un serviciu de date spațiale interoperabil care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa VII;
36. «set de date spațiale conform» (*conformant spatial data set*) înseamnă un set de date spațiale care îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul regulament;
37. «operațiune» (*operation*) înseamnă o acțiune suportată de un serviciu de date spațiale;
38. «interfață» (*interface*) înseamnă setul denumit de operațiuni care caracterizează comportamentul unei entități, astfel cum este definită de ISO 19119:2005.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 al Comisiei din 3 decembrie 2008 de punere în aplicare a Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește metadatele (JO L 326, 4.12.2008, p. 12.);

3. articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Liste de coduri și enumerări pentru seturile de date spațiale”;

- (b) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Listele de coduri aparțin unuia dintre următoarele tipuri, astfel cum se specifică în anexele I-IV.”;

4. la articolul 8, se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Actualizările de date se pun la dispoziția tuturor serviciilor de date spațiale conexe în conformitate cu termenul precizat la alineatul (2).”;

5. după articolul 14 se introduc următoarele articole:

„Articolul 14a

Cerințe pentru serviciile de date spațiale care pot fi solicitate

Până cel târziu la 10 decembrie 2015, statele membre furnizează metadatele serviciilor de date spațiale care pot fi solicitate în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa V.

Articolul 14b

Modalități de interoperabilitate și cerințe de armonizare pentru serviciile de date spațiale care pot fi solicitate

Serviciile de date spațiale care pot fi solicitate legate de datele incluse în cel puțin un set de date spațiale conform îndeplinesc cerințele de interoperabilitate prevăzute în anexele V și VI și, atunci când este posibil, cerințele de armonizare prevăzute în anexa VII.”;

6. se introduce o anexă V, al cărei text este prevăzut în anexa I la prezentul regulament;
7. se introduce o anexă VI, al cărei text este prevăzut în anexa II la prezentul regulament;
8. se introduce o anexă VII, al cărei text este prevăzut în anexa III la prezentul regulament;

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

—

ANEXA I

„ANEXA V

NORME DE APLICARE PENTRU SERVICIILE DE DATE SPAȚIALE CARE POT FI SOLICITATE

PARTEA A

Convenții de scriere

La fel ca în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008, pentru metadatele serviciilor de date spațiale se utilizează convențiile de scriere de mai jos.

În cazul în care se specifică acest lucru în descrierea elementelor de metadate, domeniile de valori se utilizează cu multiplicitatea exprimată în tabelele relevante. În legătură cu un anumit domeniu, fiecare valoare este definită:

- printr-un identificator numeric;
- printr-un nume textual pentru persoane ce poate fi tradus în diferitele limbi comunitare;
- printr-un nume neutru din punct de vedere lingvistic pentru calculatoare (valoarea exprimată între paranteze);
- printr-o descriere sau o definiție opțională.

Tabelul prezintă următoarele informații:

- prima coloană conține trimiterea la punctul din anexă la care este definit elementul de metadate sau grupul de elemente de metadate;
- a doua coloană conține numele elementului de metadate sau al grupului de elemente de metadate;
- a treia coloană precizează multiplicitatea unui element de metadate. Exprimarea multiplicității respectă notația limbajului de modelare Unified Modelling Language (UML) pentru multiplicitate, în care:
 - N înseamnă că elementul de metadate apare doar de N ori într-un ansamblu de rezultate;
 - 1..* înseamnă că elementul respectiv apare cel puțin o dată într-un ansamblu de rezultate;
 - 0..1 indică faptul că prezența elementului de metadate într-un ansamblu de rezultate este condițională, dar elementul de metadate poate să apară în ansamblul respectiv o singură dată;
 - 0..* indică faptul că prezența elementului de metadate într-un ansamblu de rezultate este condițională, dar elementul de metadate poate să apară o dată sau de mai multe ori;
 - când multiplicitatea este 0..1 sau 0..*, condiția definește când elementele de metadate sunt obligatorii;
- a patra coloană conține o declarație de condiționalitate în cazul în care multiplicitatea elementului nu se aplică tuturor tipurilor de resurse. Toate elementele sunt obligatorii în alte circumstanțe.

PARTEA B

Elementul de metadate «categorie»

1. Categorie

Aceasta este o mențiune a statutului serviciului de date spațiale în ceea ce privește posibilitatea de solicitare.

Domeniul de valori al acestui element de metadate este următorul:

1.1. Poate fi solicitat (*invocable*)

Serviciul de date spațiale este un serviciu de date spațiale care poate fi solicitat.

1.2. Interoperabil (*interoperable*)

Serviciul de date spațiale care poate fi solicitat este un serviciu de date spațiale interoperabil.

1.3. Armonizat (*harmonised*)

Serviciul de date spațiale interoperabil este un serviciu de date spațiale armonizat.

Partea C

Instrucțiuni privind multiplicitatea și condițiile elementelor de metadate

Noile metadate care descriu serviciul de date spațiale cuprind elementele de metadate sau grupurile de elemente de metadate enumerate în tabelul 1.

Elementele de metadate sau grupurile de elemente de metadate respective sunt conforme cu multiplicitatea preconizată și cu condițiile aferente stabilite în tabelul 1.

În cazul în care nu este exprimată nicio condiție cu privire la un anumit element de metadate, elementul respectiv este obligatoriu.

Tabelul 1

Metadate pentru serviciile de date spațiale care pot fi solicitate

Referință	Elemente de metadate noi	Multiplicitate	Condiție
1	Categorie	0..1	Obligatorie pentru serviciile de date spațiale care pot fi solicitate

PARTEA D

Cerințe suplimentare privind metadatele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008

1. Adresa pentru localizarea resurselor

Elementul de metadate «adresa pentru localizarea resurselor» prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 conține, de asemenea, toate punctele de acces de la prestatorul de servicii de date spațiale, iar aceste puncte de acces sunt clar identificate ca atare.

2. Specificație

Elementul de metadate «specificație» prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 se referă, de asemenea, la specificații tehnice sau conține astfel de specificații (cum ar fi Ghidul tehnic Inspire, dar nu numai), pe care serviciul de date spațiale care poate fi solicitat le respectă integral, furnizând toate elementele tehnice necesare (lizibile pentru om și, atunci când este relevant, automat) pentru a permite solicitarea sa.”

ANEXA II

„ANEXA VI

NORME DE APLICARE PENTRU INTEROPERABILITATEA SERVICIILOR DE DATE SPAȚIALE CARE POT FI SOLICITATE

PARTEA A

Cerințe suplimentare privind metadatele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008

1. Condiții aplicabile accesului și utilizării

Restricțiile tehnice aplicabile accesului și utilizării serviciului de date spațiale sunt documentate în elementul de metadate «CONSTRÂNGERI LEGATE DE ACCES ȘI UTILIZARE» prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008.

2. Partea responsabilă

Partea responsabilă prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008 descrie cel puțin organizația gestionară responsabilă căreia îi revine rolul de gestionar al părții responsabile prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008.

PARTEA B

Elemente de metadate

3. Identificatorul sistemului de referință de coordonate

După caz, aceasta este lista sistemelor de referință de coordonate suportate de serviciul de date spațiale.

Fiecare sistem de referință de coordonate suportat este exprimat cu ajutorul unui identificator.

4. Calitatea serviciului

Acesta este nivelul minim de calitate a serviciului estimat de către partea responsabilă de serviciul de date spațiale și prevăzut să fie valabil pentru o perioadă de timp.

4.1. Criterii

Acestea sunt criteriile la care se referă măsurătorile.

Domeniul de valori al acestui element de metadate este următorul:

4.1.1. Disponibilitate (*availability*)

Describe procentajul de timp în care este disponibil serviciul.

4.1.2. Performanță (*performance*)

Describe cât de repede se poate da curs unei cereri adresate serviciului de date spațiale.

4.1.3. Capacitate (*capacity*)

Describe numărul maxim de cereri simultane cărora li se poate da curs cu performanța declarată.

4.2. Măsurare

4.2.1. Descriere

Describe măsurarea pentru fiecare criteriu.

Domeniul de valori al acestui element de metadate este textul liber.

4.2.2. Valoare (*value*)

Describe valoarea măsurării pentru fiecare criteriu.

Domeniul de valori al acestui element de metadate este textul liber.

4.2.3. Unitate (*unit*)

Describe unitatea de măsură pentru fiecare criteriu.

Domeniul de valori al acestui element de metadate este textul liber.

PARTEA C

Instrucțiuni privind multiplicitatea și condițiile elementelor de metadate

Metadatele care descriu un serviciu de date spațiale interoperabil cuprind elementele de metadate sau grupurile de elemente de metadate enumerate în tabelul 1.

Elementele de metadate sau grupurile de elemente de metadate respective sunt conforme cu multiplicitatea preconizată și cu condițiile aferente stabilite în tabelul 1.

În cazul în care nu este exprimată nicio condiție cu privire la un anumit element de metadate, elementul respectiv este obligatoriu.

Tabelul 1

Metadate pentru serviciile de date spațiale interoperabile

Referință	Elemente de metadate noi	Multiplicitate	Condiție
1	Identificatorul sistemului de referință de coordonate	1..*	Obligatoriu dacă este relevant
2	Calitatea serviciului	3..*"	

ANEXA III

„ANEXA VII

NORME DE APLICARE PENTRU ARMONIZAREA SERVICIILOR DE DATE SPAȚIALE INTEROPERABILE

PARTEA A

Caracteristici

1. Calitatea serviciului

Probabilitatea ca un serviciu de date spațiale armonizat să fie disponibil este de 98 % din timp.

2. Codificarea ieșirilor

Un serviciu de date spațiale armonizat care returnează obiecte spațiale ce intră în domeniul de aplicare al Directivei 2007/2/CE codifică obiectele spațiale în cauză în conformitate cu prezentul regulament.

PARTEA B

Elemente de metadate

3. Metadate de solicitare

Elementul «metadate de solicitare» documentează interfețele serviciului de date spațiale armonizat și face o listă a punctelor finale pentru a permite comunicarea de tip mașină către mașină.

PARTEA C

Instrucțiuni privind multiplicitatea și condițiile elementelor de metadate

Metadatele serviciului de date spațiale armonizat cuprind elementul de metadate sau grupul de elemente de metadate menționat în tabelul 1.

Acest element de metadate sau grup de elemente de metadate este conform cu multiplicitatea preconizată și cu condițiile aferente stabilite în tabelul 1.

În cazul în care nu este exprimată nicio condiție cu privire la un anumit element de metadate, elementul respectiv este obligatoriu.

Tabelul 1

Metadate pentru serviciile de date spațiale armonizate

Referință	Elemente de metadate noi	Multiplicitate	Condiție
1	Metadate de solicitare	1..*	

PARTEA D

Operațiuni

1. Lista operațiunilor

Un serviciu de date spațiale armonizat realizează operațiunile enumerate în tabelul 2.

Tabelul 2

Operațiuni pentru serviciile de date spațiale armonizate

Operațiune	Rol
Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat.	Furnizează toate informațiile necesare despre serviciu și descrie capacitățile acestuia.

2. Operațiunea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat»

2.1. Cererea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat»

2.1.1. Parametrii cererii «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat»

Parametrul cererii «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat» indică limbajul natural pentru conținutul răspunsului la cererea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat».

2.2. Răspunsul la cererea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat»

Răspunsul la cererea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat» conține următorul set de parametri:

- metadate ale serviciului de date spațiale armonizat;
- metadate ale operațiunilor;
- limbaje.

2.2.1. Parametrii metadatelor serviciului de date spațiale armonizat

Parametrii metadatelor serviciului de date spațiale armonizat conțin cel puțin elementele de metadate INSPIRE ale serviciului de date spațiale armonizat prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentul (CE) nr. 1205/2008.

2.2.2. Parametrii metadatelor operațiunilor

Parametrul metadatelor operațiunilor furnizează metadate despre operațiunile serviciului de date spațiale armonizat. Parametrul descrie cel puțin fiecare operațiune, inclusiv cel puțin datele schimbate și adresa de rețea.

2.2.3. Parametrul limbajelor

Se furnizează doi parametri ai limbajelor:

- parametrul limbajului răspunsului, care indică limbajul natural folosit în parametrii răspunsului la cererea «Obține metadatele serviciului de date spațiale armonizat»;
- parametrul limbajelor suportate, care conține lista limbajelor naturale suportate de serviciul de date spațiale armonizat.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1313/2014 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2014****de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 11 alineatul (2),

întrucât:

1. PROCEDURĂ**1.1. Măsurile în vigoare**

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 ⁽²⁾, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „China”). Măsurile s-au prezentat sub forma unei taxe specifice pe întreprindere cuprinsă între 361,4 EUR și 531,2 EUR pe tonă de greutate netă de produs.
- (2) Măsurile au fost anulate de Curtea de Justiție a UE la 22 martie 2012 ⁽³⁾, dar au fost reinstituite la 18 februarie 2013 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului ⁽⁴⁾.

1.2. Cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor

- (3) În urma publicării unui aviz de expirare iminentă a măsurilor antidumping definitive în vigoare ⁽⁵⁾, la 12 august 2013 Comisia a primit o cerere de inițiere a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Cererea a fost depusă de *Federación Nacional de Asociaciones de Transformados Vegetales y Alimentos Procesados* (FENAVAL) în numele producătorilor care reprezentau peste 75 % din producția totală a Uniunii de anumite citrice preparate sau conservate.
- (4) Cererea s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor antidumping definitive ar conduce probabil la continuarea sau la reapariția dumpingului și a prejudiciului pentru industria din Uniune.

1.3. Inițierea unei proceduri de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor

- (5) Stabilind, după consultarea comitetului consultativ, că există elemente de probă suficiente care să justifice inițierea unei proceduri de reexaminare efectuate în perspectiva expirării măsurilor, la 25 octombrie 2013 Comisia a anunțat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁶⁾ (denumit în continuare „avizul de inițiere”), inițierea unei proceduri de reexaminare efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

1.4. Ancheta**1.4.1. Perioada anchetei de reexaminare și perioada examinată**

- (6) Ancheta privind continuarea sau reapariția dumpingului a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2012 și 30 septembrie 2013 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare”). Examinarea evoluțiilor relevante pentru evaluarea probabilității unei reapariții a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2009 și sfârșitul perioadei anchetei de reexaminare („perioada examinată”).

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, 30.12.2008, p. 35).

⁽³⁾ Hotărârea Curții de Justiție a UE din 22 martie 2012 în cauza C-338/10, *Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt*.

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 49, 22.2.2013, p. 29).

⁽⁵⁾ JO C 94, 3.4.2013, p. 9.

⁽⁶⁾ JO C 310, 25.10.2013, p. 9.

1.4.2. *Părțile vizate de anchetă*

- (7) Comisia a informat în mod oficial următoarele părți cu privire la inițierea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor: solicitantul, producătorii din Uniune și asociațiile acestora, producătorii-exportatori cunoscuți din China și din alte potențiale țări analoge, importatorii independenți din Uniune și asociațiile acestora, furnizorii producătorilor din Uniune și asociațiile acestora, o asociație a consumatorilor din Uniune cunoscută ca fiind interesată și reprezentanții țării exportatoare. Părților interesate li s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în scris și de a solicita o audiere în termenul stabilit în avizul de inițiere.
- (8) Având în vedere numărul aparent ridicat de producători-exportatori din China și de importatori independenți din Uniune, s-a considerat oportun să se analizeze dacă este necesară eșantionarea, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază. Pentru a permite Comisiei să stabilească dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, să selecteze un eșantion, părțile menționate anterior au fost invitate să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la inițierea reexaminării și să furnizeze Comisiei informațiile solicitate în avizul de inițiere.
- (9) Întrucât numai un grup de producători-exportatori chinezi a furnizat informațiile solicitate, nu a fost necesară selectarea unui eșantion de producători-exportatori.
- (10) În ceea ce privește importatorii independenți, au fost identificați și invitați să furnizeze informații necesare pentru eșantionare 32 de importatori. Dintre cei 32 de importatori independenți, șapte s-au făcut cunoscuți și au furnizat informațiile necesare în vederea eșantionării. Trei importatori au fost selectați pentru a face parte din eșantion, dar numai doi au confirmat în termenul prevăzut disponibilitatea de a face parte din exercițiul de eșantionare.
- (11) Pe baza celor menționate anterior, Comisia a transmis chestionare tuturor părților interesate și celor care s-au făcut cunoscute în termenul stabilit în avizul de inițiere. S-au primit răspunsuri de la cinci producători din Uniune, de la producătorul-exportator cooperant din China, de la doi importatori independenți, de la opt furnizori ai producătorilor din Uniune, de la o asociație de furnizori ai producătorilor din Uniune și de la un producător din țara analogă.
- (12) Două asociații de importatori s-au prezentat ca părți interesate. De asemenea, cinci importatori independenți au prezentat observații.
- (13) În ceea ce privește producătorii din țara analogă, patru societăți au fost identificate și invitate să furnizeze informațiile necesare. O singură societate a furnizat informațiile solicitate și a fost de acord cu vizita de verificare.
- (14) Comisia a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a determina probabilitatea continuării dumpingului și a reapariției prejudiciului, precum și interesul Uniunii. S-au efectuat vizite de verificare în spațiile de lucru ale următoarelor părți interesate:
- (a) producătorii din Uniune:
- Halcon Foods S.A.U., Murcia, Spania
 - Conservas y Frutas S.A., Murcia, Spania
 - Agricultura y Conservas S.A., Algemesí (Valencia), Spania
 - Industrias Videca S.A., Villanueva de Castellón (Valencia), Spania;
- (b) producătorul-exportator din China:
- Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co., Ltd., China și societatea afiliată acesteia, Zhejiang Merry Life Food Co., Ltd;
- (c) producătorii independenți din Uniune:
- Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG, Hamburg, Germania
 - I. Schroeder KG (GmbH & Co), Hamburg, Germania;
- (d) producătorul din țara analogă:
- Frigo-Pak Gıda Maddeleri Sanayi Ve Ticaret A.S., Turcia.

1.5. Comunicarea faptelor esențiale și audierile

- (15) La 13 octombrie 2014, Comisia a comunicat faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționează instituirea taxelor antidumping (denumită în continuare „comunicarea privind constatările definitive”). În urma comunicării privind constatările definitive, mai multe părți interesate și-au exprimat în scris observațiile cu privire la constatările definitive. Părțile care au adresat o cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate. Trei importatori au solicitat și au beneficiat de o audiere comună, în prezența consilierului-auditor pentru proceduri comerciale. O asociație europeană a comercianților a solicitat și a beneficiat de o audiere comună în fața serviciilor Comisiei.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

- (16) Produsul care face obiectul reexaminării este același cu produsul definit în ancheta inițială, și anume, mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsuma), clementine, wilkings și alți hibrizi similari de citrice, fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori, astfel cum sunt definite la poziția 2008 din Nomenclatura combinată (NC), originare din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „produsul în cauză”), încadrate în prezent la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90.
- (17) Produsul în cauză se obține prin decojirea și segmentarea anumitor soiuri de citrice mici (în special satsuma), care sunt ambalate ulterior într-un mediu de sirop de zahăr, suc sau apă, în ambalaje de diferite dimensiuni, pentru a satisface cerințele specifice ale diferitelor piețe.
- (18) Satsuma, clementinele și alte citrice mici sunt cunoscute în mod obișnuit sub denumirea colectivă de „mandarine”. Majoritatea acestor soiuri de fructe pot fi consumate în stare proaspătă sau sunt prelucrate. Soiurile sunt similare și preparatele sau conservele obținute din acestea sunt considerate ca fiind un singur produs.

2.2. Produsul similar

- (19) Producătorii din Uniune au susținut că produsul importat este similar cu produsul din Uniune, pentru următoarele motive:
- ambele produse prezintă caracteristici fizice (gust, formă, dimensiune, textură) identice sau foarte similare;
 - sunt vândute prin canale de comercializare identice sau similare și concurează, în special, în ceea ce privește prețul;
 - au utilizări finale identice sau similare;
 - sunt ușor interschimbabile;
 - sunt clasificate în Nomenclatura combinată sub aceleași coduri în scopuri tarifare.
- (20) Anumiți importatori au susținut, pe de altă parte, că produsul importat este de o calitate superioară deoarece conține mai puține bucăți fragmentate (maximum 5 %) și are un gust, un aspect și o structură superioare produsului provenit din Uniune. S-a afirmat, de asemenea, că produsul importat are un miros diferit față de produsul provenit din Uniune.
- (21) Comisia a analizat afirmațiile respective și, având în vedere datele disponibile, a concluzionat că afirmațiile industriei din Uniune menționate la considerentul 19 sunt corecte.
- (22) În ceea ce privește afirmațiile importatorilor, acestea au trebuit să fie respinse din următoarele motive:
- (a) unele diferențe de calitate referitoare la cantitatea de bucăți fragmentate, la gust, la aspect, la miros și la structură nu au afectat caracteristicile de bază ale produsului. Produsul importat este în continuare interschimbabil și are utilizări finale identice sau similare cu produsul din Uniune. De fapt, în cursul perioadei examinate, producătorii din Uniune și-au vândut produsul, care prezenta, de asemenea, o proporție mai mare de bucăți fragmentate, atât importatorilor, cât și aceluiași categorii de utilizatori/consumatori (de exemplu, lanțuri de supermarketuri și furnizori din industria de panificație) care erau deservite, de asemenea, de importatori. De asemenea, un lanț de supermarketuri din Uniunea Europeană a confirmat că a comercializat atât produsul de origine europeană, cât și produsul de origine chineză sub aceeași marcă și denumire comercială;
 - (b) cantitatea maximă de 5 % bucăți fragmentate nu este o caracteristică exclusivă a produsului importat. De fapt, ancheta a arătat că producătorii din Uniune au oferit o gamă largă de calități care conțineau procente diferite de bucăți tăiate, inclusiv proporții care conțineau maxim 5 % bucăți fragmentate. Unii importatori au achiziționat produsul care conținea maxim 5 % bucăți fragmentate de la producătorii din Uniune.

- (23) Prin urmare, la fel ca în ancheta inițială, produsul importat și cel produs de industria din Uniune sunt considerate ca fiind similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

3. **PROBABILITATEA CONTINUĂRII DUMPINGULUI**

3.1. **Observații preliminare**

- (24) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, s-a examinat dacă expirarea măsurilor existente ar putea conduce la o continuare a dumpingului.
- (25) Astfel cum s-a menționat în considerentul 9, ca urmare a faptului că un singur grup de societăți a cooperat, nu a fost necesară selectarea unui eșantion de producători-exportatori din China. Societatea respectivă a acoperit aproximativ 12 %-20 % (se specifică un interval din motive de confidențialitate) din importurile produsului în cauză din China către Uniune în cursul perioadei anchetei de reexaminare.

3.2. **Importurile care fac obiectul unui dumping în cursul perioadei anchetei de reexaminare**

3.2.1. *Țara analogă*

- (26) În conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, a fost necesară stabilirea valorii normale pe baza prețurilor sau a valorii construite obținute într-o țară terță cu economie de piață adecvată (denumită în continuare „țara analogă”) sau pe baza prețului practicat la exportul din țara analogă către alte țări, inclusiv către Uniune sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, astfel încât acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.
- (27) În avizul de inițiere, Comisia și-a exprimat intenția de a utiliza Turcia ca țară analogă adecvată în vederea stabilirii valorii normale pentru China și a invitat părțile interesate să prezinte observații în acest sens.
- (28) Nu s-au primit observații referitoare la propunerea Turciei ca țară analogă. Niciuna dintre părțile interesate nu a sugerat alți producători de produs similar din țara analogă.
- (29) Unul dintre producătorii-exportatori turci contactați, Frigo-Pak, a prezentat un răspuns complet la chestionar în termen și a acceptat o vizită de verificare la sediul său.

3.2.2. *Valoarea normală*

- (30) În temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, valoarea normală a fost stabilită pe baza informațiilor verificate primite de la producătorul din Turcia. Societatea respectivă nu comercializa produsul similar pe piața internă, prin urmare, valoarea normală a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, prin adăugarea la costurile de producție a unui procent rezonabil corespunzător costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale („SGA”) în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (b) și prin adăugarea unei marje de profit rezonabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c). Rata SGA utilizată reprezintă rata SGA suportată de producător pentru vânzările de alte produse conservate pe piața internă și s-a ridicat la 10 %-20 % (se specifică un interval din motive de confidențialitate). Marja de profit utilizată este aceeași marjă ca cea utilizată în ancheta inițială, și anume 6,8 %, care reprezintă profitul realizat de industria din UE înainte de a fi prejudiciată de importurile care fac obiectul unui dumping din China.

3.2.3. *Prețul de export*

- (31) Vânzările la export către Uniune ale producătorului-exportator cooperant s-au efectuat direct către clienți independenți, stabiliți în Uniune. În conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, prețul de export a fost stabilit pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează să fie plătite pentru produsul vândut la export de China către Uniune.

3.2.4. *Comparație*

- (32) Comparația dintre valoarea normală și prețul de export s-a realizat la nivel franco fabrică.
- (33) În scopul unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export practicat de producătorul-exportator cooperant, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, s-a ținut cont, sub formă de ajustări, de anumite diferențe în materie de transport, asigurare, comisioane și taxe bancare care au afectat prețurile și comparabilitatea acestora.

3.2.5. Marja de dumping

- (34) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, marja de dumping a fost stabilită pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și prețul de export mediu ponderat.
- (35) În cazul producătorului-exportator cooperant, comparația a arătat existența unui dumping. Marja de dumping s-a ridicat la peste 60 %.
- (36) Pentru China în ansamblu, comparația dintre prețul de export mediu ponderat al importurilor de produs în cauză din China, conform datelor furnizate de Eurostat și valoarea normală medie ponderată stabilită pentru țara analogă (ajustate corespunzător pentru a reflecta gama probabilă de produse importate din China, având în vedere gama de produse vândute către UE de producătorul-exportator cooperant pentru tipuri de produse comparabile), a indicat, de asemenea, existența unui dumping semnificativ la niveluri chiar mai ridicate.
- (37) Ulterior comunicării privind constatările definitive, o asociație europeană a comercianților a afirmat că, spre deosebire de producătorii-exportatori chinezi și de producătorii spanioli, nu a avut posibilitatea de a verifica calculele exacte (calculele privind dumpingul și prejudiciul), prin urmare, aceasta a solicitat Comisiei să furnizeze detalii asupra metodei de calcul al dumpingului. În timpul audierii organizate în prezența consilierului-auditor, trei importatori au semnalat, de asemenea, că ar fi preferat să primească detalii cu privire la metoda de calcul al dumpingului.
- (38) În acest sens, trebuie remarcat faptul că datele pe care s-au bazat calculele Comisiei conțin secrete comerciale și informații confidențiale. Producătorul-exportator cooperant care a furnizat datele respective a primit în mod corespunzător o notificare specifică privind calculele detaliate ale dumpingului și ale prejudiciului și nu a prezentat observații sau solicitări de clarificare. Comisia nu poate pune la dispoziție datele respective pentru a fi examinate de alte părți interesate, fără a încălca caracterul lor confidențial. Cu toate acestea, metodologia utilizată de Comisie, astfel cum este descrisă în considerentele 30-36 de mai sus, a fost comunicată tuturor părților interesate. În timpul audierii menționate, consilierul-auditor i-a informat pe importatori cu privire la posibilitatea de a-i solicita lui personal să verifice calculul Comisiei, în cazul în care au îndoieli în ceea ce privește exactitatea datelor. Cu toate acestea, cei trei importatori nu au solicitat intervenția consilierului-auditor în acest sens.
- (39) În orice caz, asociația comercială europeană a calculat ea însăși o marjă de dumping, comparând prețurile medii ale importurilor din China comunicate de Eurostat cu prețurile medii ale importurilor din Turcia comunicate de Eurostat. Potrivit asociației comerciale menționate, comparația sugerează un nivel mai scăzut al dumpingului, de aproximativ 30 %. În acest sens, în primul rând, trebuie subliniat faptul că, în cadrul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, nivelul exact al dumpingului este mai puțin important decât în cadrul unei anchete în care se stabilește nivelul taxei. În al doilea rând, astfel cum se explică în considerentele 30-33 de mai sus, calculul Comisiei s-a bazat pe datele privind valoarea normală „reală” furnizate de producătorul-cooperant turc verificat, iar comparația cu prețurile de export din China s-a realizat la un nivel detaliat. Prin urmare, datele pe care s-au bazat calculele Comisiei sunt considerat mult mai fiabile și mai exacte decât estimarea propusă de asociație în observațiile acesteia referitoare la comunicarea privind constatările.
- (40) În timpul audierii de către consilierul-auditor, trei importatori au susținut în continuare că nu a existat niciun dumping. Afirmarea s-a bazat pe constatarea Comisiei care a indicat că prețurile medii de vânzare ale producătorului-exportator cooperant din China către mai multe piețe importante din afara UE au fost sub prețul mediu de vânzare către piața Uniunii. Afirmarea respectivă trebuie respinsă, întrucât dumpingul reprezintă practica vânzării pe o anumită piață la prețuri sub valoarea normală, nu la prețuri inferioare prețurilor realizate pe alte piețe terțe.

3.3. Evoluția importurilor în cazul abrogării măsurilor

3.3.1. Observație preliminară

- (41) Ca urmare a constatării existenței unui dumping în cursul perioadei anchetei de reexaminare, s-a investigat probabilitatea continuării dumpingului în cazul abrogării măsurilor și au fost analizate următoarele elemente: capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din China; volumul și prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping originare din China; atractivitatea pieței Uniunii în ceea ce privește importurile din China.
- (42) Pe parcursul unei mari părți din perioada anchetei de reexaminare nu au existat măsuri în vigoare în UE, întrucât acestea au fost anulate (a se vedea considerentul 2 de mai sus). Pe parcursul perioadei fără măsuri, importurile au înregistrat un nivel maxim în perioada 2011/2012, urmat de o scădere în restul perioadei anchetei de reexaminare. Aceasta reflectă de fapt un efect de constituire a stocurilor mai degrabă decât o veritabilă creștere/scădere a consumului și este atribuită nivelului ridicat al importurilor din China care au avut loc între martie și iulie 2012, atunci când măsurile nu erau în vigoare.

3.3.2. Producția, consumul intern și capacitatea de export a producătorilor chinezi

- (43) În ceea ce privește capacitatea totală de producție și capacitatea neutilizată a Chinei, Comisia nu a obținut informații de la niciunul dintre producătorii chinezi sau de la alte părți interesate. În conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, constatările Comisiei au fost realizate pe baza datelor disponibile.
- (44) Conform raportului publicat de Serviciul Agricol Extern din cadrul Departamentului pentru Agricultură al SUA (FSA/USDA) care a fost inclus în cererea de reexaminare și care este, de asemenea, disponibil publicului ⁽⁷⁾, cantitatea de mandarine proaspete destinate prelucrării, și anume fabricării conservelor de mandarine din China, a crescut cu 27 % între 2009/2010 (520 000 de tone) și perioada anchetei de reexaminare (660 000 de tone). Producția de conserve de mandarine din China a urmat o tendință similară. Conform raportului, China a crescut producția de conserve de mandarine de la 347 000 de tone în 2009/2010 la 440 000 de tone în perioada anchetei de reexaminare. De asemenea, conform raportului, consumul intern de conserve de mandarine din China a fost estimat la aproximativ 100 000-150 000 de tone în 2013/2014. Având în vedere că o altă sursă disponibilă publicului a estimat consumul intern, de asemenea, la 50 000-100 000 de tone ⁽⁸⁾, estimarea consumului intern la 100 000 de tone pare rezonabilă. Luând în considerare informațiile de mai sus, cantitatea de conserve de mandarine din China disponibilă pentru export poate fi estimată la aproximativ 340 000 de tone în perioada anchetei de reexaminare.
- (45) Alte surse disponibile furnizează estimări ușor diferite privind cantitatea de conserve de mandarine din China disponibilă pentru export între 2009 și 2014 ⁽⁹⁾. Cu toate acestea, în pofida diferențelor, conform tuturor surselor, cantitatea de conserve de mandarine din China disponibilă pentru export a fost de cel puțin 300 000 de tone pe an de raportare între 2009 și 2013. Niciuna dintre surse nu indică o posibilă reducere semnificativă în viitor a cantității de conserve de mandarine din China disponibile pentru export.

3.3.3. Atractivitatea pieței Uniunii

- (46) Chiar dacă importurile din China în timpul perioadei anchetei de reexaminare s-au ridicat la 19 253 de tone, datele privind importurile furnizate în cadrul anchetei inițiale care acoperă perioada 2002-2007 arată că producătorii chinezi pot aloca pentru piața Uniunii mai mult de 60 000 de tone pe sezon, fapt confirmat de datele Eurostat privind importurile realizate în sezonul 2011/2012. De asemenea, nivelul ridicat al importurilor în 2011/2012, perioadă în care măsurile nu au fost aplicabile în cea mai mare parte a timpului (și anume, începând cu 22 martie 2012), arată că Uniunea este o piață atractivă pentru producătorii chinezi din punct de vedere al prețurilor și că volume semnificative de importuri din China care fac obiectul unui dumping ar ajunge pe piața Uniunii în cazul în care măsurile antidumping actuale ar fi abrogate.
- (47) Faptul că, în perioada 2002-2007 (când nu au fost instituite măsuri anti-dumping), China a exportat către Uniune în medie pe sezon o cantitate considerabil mai mare de conserve de mandarine (cu 36 %) decât în perioada 2009-2013 (când s-au instituit taxe, cu excepția perioadei cuprinse între 22 martie 2012 și 23 februarie 2013), deși în China volumele totale disponibile pentru exportul la nivel mondial au fost mai mici în prima perioadă decât în cea de a doua, confirmă, de asemenea, probabilitatea ca producătorii chinezi să crească volumele exporturilor către Uniune la nivelul observat în cursul anchetei inițiale în cazul în care măsurile ar fi abrogate.

3.3.4. Prețurile de export către țări terțe

- (48) În ceea ce privește exporturile către țări terțe, ancheta a arătat că, în perioada anchetei de reexaminare prețurile medii de vânzare la export ale societății cooperante către mai multe piețe importante (cum ar fi Japonia, Malaysia, Filipine, Thailanda) au fost mai mici decât prețurile medii de vânzare către Uniune. Prin urmare, este de așteptat ca, în lipsa măsurilor, producătorul-exportator cooperant să reorienteze cel puțin o parte a exporturilor sale către Uniune.
- (49) De asemenea, statisticile de export chineze cu privire la citricele preparate și/sau conservate în recipiente închise ermetic demonstrează că există o probabilitate de redirectionare a exporturilor din China către Uniune. Astfel, pe baza statisticilor se estimează că, în timpul perioadei anchetei de reexaminare, au fost vândute aproximativ 20 000 de tone de produs în cauză către destinații de export cu prețuri medii mai mici decât cele obținute în UE, chiar dacă pe piețele respective nu au existat taxe anti-dumping aplicabile la importurile din China. În cursul perioadei anchetei de reexaminare, volumul respectiv ar fi egal cu vânzările interne ale industriei din Uniune și cu 71 % din producția totală a industriei din Uniune. Cu alte cuvinte, pe baza dimensiunii actuale a pieței europene

⁽⁷⁾ Departamentul pentru Agricultură al Statelor Unite, Serviciul Agricol Extern pentru citrice: World Markets and Trade, ianuarie 2013. Disponibil la: <http://usda.mannlib.cornell.edu/usda/fas/citruswm//2010s/2013/citruswm-01-24-2013.pdf>

⁽⁸⁾ Will plastic cups boost Chinese mandarin consumption, Foodnews, 26 iulie 2013 <https://www.agra-net.net/agra/foodnews/canned/canned-fruit/mandarins/will-plastic-cups-boost-chinese-mandarin-consumption-1.htm>

⁽⁹⁾ Idem; FSA/USDA Rapoarte privind câștigurile din citrice pentru anii 2008-2013 (disponibile la: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>); statisticile vamale chineze furnizate de Goodwill China Business Information Limited.

de conserve de mandarine (consumul total al UE: 44 523 de tone) și în conformitate cu informațiile din statisticele de export chineze, volumul exporturilor actuale din China către UE plus volumul potențial care din punct de vedere economic ar fi mai rentabil să fie reorientat către Uniune ar acoperi aproape în totalitate cererea UE de conserve de mandarine.

3.3.5. Concluzie privind probabilitatea continuării dumpingului

- (50) Ancheta a confirmat faptul că importurile din China au continuat să intre pe piața Uniunii la prețuri de dumping în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Având în vedere continuarea dumpingului, faptul că piața Uniunii este o piață importantă care a fost interesantă pentru exportatorii chinezi în trecut, capacitățile de producție disponibile în China care depășesc consumul total din Uniune, precum și dorința și capacitatea dovedită a producătorilor chinezi de a crește rapid exporturile către Uniune atunci când există un stimulent, se concluzionează că există o probabilitate de continuare a dumpingului în cazul eliminării măsurilor.

4. PREJUDICIUL

4.1. Observații generale

- (51) Mandarinile sunt recoltate toamna și iarna, iar sezonul de recoltare și de prelucrare începe în prima parte a lunii octombrie și se termină la sfârșitul lunii ianuarie (pentru anumite soiuri, în luna februarie sau martie) a anului următor. Majoritatea achizițiilor (de exemplu, ale importatorilor independenți) și a contractelor de vânzare sunt negociate în primele luni ale fiecărui sezon. Conform practicii utilizate în industria de conservare a mandarinelor, sezonul (perioada începând de la data de 1 octombrie a unui an și până la data de 30 septembrie a anului următor) servește ca bază pentru comparații. La fel precum în cazul anchetei inițiale, Comisia a adoptat această practică în analiza sa.

4.2. Producția și industria din Uniune

- (52) În perioada anchetei de reexaminare, produsul similar a fost fabricat în Uniune de către cinci producători din Uniune. Producția totală de produs similar a Uniunii în perioada anchetei de reexaminare a fost stabilită pe baza răspunsurilor la chestionar furnizate de patru producători individuali, care au fost verificați în timpul unei verificări la fața locului. Producția producătorului care nu a cooperat în mod adecvat și nu a făcut obiectul unei vizite de verificare la fața locului a fost stabilită pe baza răspunsului la chestionar furnizat de producătorul respectiv, contraverificat cu plângerea. Pe această bază, producția totală din Uniune a fost estimată la circa 28 500 de tone în cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (53) Se concluzionează că producătorii din Uniune menționați mai sus, care reprezintă producția totală din Uniune, constituie industria din Uniune în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

4.3. Consumul aparent pe piața Uniunii

- (54) Consumul din Uniune a fost stabilit pe baza datelor privind importurile raportate de Eurostat la nivelul codului TARIC (tarif vamal comunitar integrat), care coincid astfel exact cu definiția produsului în cauză — și pe baza volumului vânzărilor în UE ale industriei din Uniune.
- (55) Trebuie remarcat faptul că, deși analiza se bazează mai degrabă pe sezoane decât pe ani calendaristici, metodologia de mai sus nu reflectă neapărat consumul la nivelul utilizatorului/consumatorului industrial. Într-adevăr, având în vedere caracterul sezonier al materiei prime principale (fructe proaspete), este o practică obișnuită în domeniu ca atât importatorii, cât și producătorii din Uniune să acumuleze stocuri atunci când fructele proaspete sunt conservate și să vândă produsele prelucrate distribuitorilor sau utilizatorilor industriali pe tot parcursul anului. Prin urmare, consumul poate fi afectat uneori de efectele acumulării de stocuri.
- (56) Pe această bază, în cursul perioadei examinate, consumul la nivelul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Consumul la nivelul Uniunii (tone)	66 487	72 618	90 207	44 523
Indice (2009/2010 = 100)	100	109	136	67

- (57) În cursul perioadei examinate, consumul de citrice la nivelul Uniunii a rămas, în medie, puțin sub 70 000 de tone. Cu toate acestea, s-a înregistrat un nivel maxim al importurilor în 2011/2012, urmat de o scădere bruscă în restul perioadei anchetei de reexaminare. Evoluția menționată reflectă mai degrabă un efect al acumulării de stocuri decât o veritabilă creștere/scădere a consumului și este atribuită nivelului ridicat înregistrat de importurile din China între martie și iulie 2012, atunci când măsurile nu au fost temporar în vigoare (a se vedea considerentul 2). Nivelul maxim al importurilor înregistrat în 2011/2012 a fost compensat printr-un nivel mai scăzut al importurilor în cursul perioadei anchetei de reexaminare, așadar printr-un consum mai mic la nivelul Uniunii.
- (58) Unii importatori au susținut că nu au practicat acumularea de stocuri. De asemenea, importatorii au susținut că, începând cu 6 octombrie 2011, când avocatul general și-a prezentat concluziile în cauza C-338/10, erau deja convinși că măsurile vor fi anulate de Curtea de Justiție. Prin urmare, importatorii au amânat vămuirea produsului în cauză până la adoptarea hotărârii definitive a Curții de Justiție.
- (59) În acest context, trebuie amintit faptul că acumularea de stocuri poate fi definită ca acumularea și stocarea unei rezerve. Datele aflate la dispoziția Comisiei indică faptul că, de la anularea măsurilor la 22 martie 2012 și până în iulie 2012 s-a înregistrat un volum masiv al importurilor de produs în cauză: în medie, aproximativ 9 000 de tone pe lună. Ulterior și până la sfârșitul perioadei anchetei de reexaminare, nivelul mediu al importurilor a scăzut la doar aproximativ 1 650 de tone pe lună, cu aproximativ 2 000 de tone mai puțin pe lună comparativ cu nivelul mediu al importurilor în perioada anterioară anulării măsurii. Comisia a concluzionat că, pentru a ajunge la acest nivel semnificativ al importurilor lunare într-o perioadă de timp relativ scurtă, importatorii au acumulat volume mari din produsul în cauză. Acest lucru a fost confirmat de fapt, de asemenea, de unii importatori, care au recunoscut că au amânat vămuirea atunci când au avut convingerea că taxele antidumping vor fi anulate. Prin urmare, afirmația că importatorii nu au practicat acumularea de stocuri a trebuit respinsă.

4.4. Importuri din China în Uniune

- (60) Având în vedere că un singur grup de exportatori chinezi a cooperat la anchetă și că grupul respectiv a reprezentat aproximativ 12 %-20 % (se specifică un interval din motive de confidențialitate) din totalul importurilor din China în timpul perioadei anchetei de reexaminare, s-a concluzionat că datele Eurostat (la nivelul codului TARIC — tariful vamal comunitar integrat, acolo unde este necesar) au fost cele mai exacte și au constituit cele mai bune surse de informații în ceea ce privește volumul importurilor și prețurile de import. Cu toate acestea, prețurile individuale ale exportatorului cooperant chinez au fost, de asemenea, examinate.

4.4.1. Volumul și cota de piață

- (61) Volumul importurilor din China și cotele de piață corespunzătoare au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 2

Importurile din China	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Volumul importurilor (tone)	47 235	41 915	59 613	19 294
Indice (2009/2010 = 100)	100	89	126	41
Cota de piață	71 %	57,7 %	66,1 %	43,3 %

- (62) După instituirea măsurilor antidumping în 2008, volumul importurilor din China a urmat, în general, o tendință descendentă. Se reamintește că importurile efectuate în cursul perioadei anchetei inițiale (2006/2007) s-au ridicat la 56 108 de tone.

- (63) Astfel cum s-a explicat mai sus, importurile au atins, cu toate acestea, un nivel maxim în 2011/2012. Nivelul maxim a fost, în mod clar, rezultatul anulării măsurilor antidumping în martie 2012. Într-adevăr, dacă se analizează evoluția lunară a importurilor din China pe baza datelor Eurostat, în timp ce importurile lunare din China au oscilat, în general, între 2 000 și 6 000 de tone, acestea au atins niveluri cuprinse între 6 000 și 12 000 de tone în perioada martie-iulie 2012 (în medie, aproape 9 000 de tone pe lună). În acest sens, trebuie remarcat faptul că măsurile au fost anulate în martie 2012 și reînstituite în februarie 2013, dar înregistrarea a fost introdusă la 29 iunie 2012 ⁽¹⁰⁾, ceea ce a avut un efect descurajant asupra importurilor.
- (64) La fel precum în cazul volumului importurilor, cota de piață a Chinei a urmat o tendință descendentă în cursul perioadei examinate, în scădere de la 71 % la 43 %. Chiar și luând în considerare impactul nivelului neobișnuit atins de importurile din China în 2011/2012 și în perioada anchetei de reexaminare, cotele de piață au scăzut de la aproximativ 70 % în 2009-2010 la o medie de 55 % în anii următori.

4.4.2. Prețurile și subcotarea prețurilor

Tabelul 3

Importurile din China	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Prețul de import mediu (EUR/tonă)	677	744	1 068	925
Indice (2009/2010 = 100)	100	110	158	137

- (65) Astfel cum reiese din tabelul de mai sus, prețurile importurilor din China au crescut cu 37 % pe parcursul perioadei examinate. Cu toate acestea, trebuie precizat faptul că prețurile au crescut în mod semnificativ până în perioada 2011/2012 și au scăzut ulterior în perioada anchetei de reexaminare.
- (66) Având în vedere că, în cursul perioadei anchetei de reexaminare, volumul importurilor singurului exportator cooperant a reprezentat doar aproximativ 12 %-20 % (se specifică un interval din motive de confidențialitate) din importurile din China, s-a examinat, de asemenea, pe baza statisticilor de import, prezența subcotării prețurilor pentru exporturile totale din China.
- (67) În acest scop, prețurile de vânzare medii ponderate ale producătorilor cooperanți din Uniune către clienții independenți de pe piața Uniunii au fost comparate cu prețurile CIF (*Cost, insurance and freight* — cost, asigurare și navlu) medii ponderate corespunzătoare importurilor din China raportate de Eurostat. Prețurile CIF (cost, asigurare și navlu) au fost ajustate pentru a acoperi costurile legate de vămuire, și anume tariful vamal și costurile ulterioare importului.
- (68) Pe această bază, comparația a arătat că în perioada anchetei de reexaminare importurile produsului în cauză au subcotat prețurile industriei din Uniune cu 4,8 %, dacă se ia în calcul impactul taxelor antidumping în vigoare. Cu toate acestea, marja de subcotare atinge 28 % atunci când prețurile de import sunt luate în considerare fără taxe antidumping.
- (69) La analiza prețurilor de import raportate de exportatorul cooperant chinez, ajustate în mod corespunzător, s-a stabilit o marjă de subcotare de 14 % în perioada anchetei de reexaminare, dacă se iau în considerare taxele antidumping în vigoare. După actualizarea efectului taxelor antidumping, marja de subcotare a atins un nivel de 20 %. Trebuie remarcat faptul că majoritatea acestor exporturi efectuate în cursul perioadei anchetei de reexaminare au avut loc în perioada în care măsurile erau anulate.

4.5. Importuri în Uniune din alte țări terțe

- (70) Pe parcursul perioadei examinate, volumul importurilor din alte țări terțe nu a atins niciodată o cotă de piață mai mare de 11,2 %. Majoritatea importurilor (cel puțin 89 % în timpul perioadei examinate) proveneau din Turcia.

⁽¹⁰⁾ JOL 169, 29.6.2012, p. 50.

Tabelul 4

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Volumul importurilor din alte țări terțe (tone)	4 033	8 078	10 090	4 717
Indice (2009/2010 = 100)	100	200	250	117
Cota de piață	6,1 %	11,1 %	11,2 %	10,6 %

4.6. Situația economică a industriei din Uniune

- (71) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care au făcut obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune a inclus evaluarea tuturor factorilor și indicilor economici care au influențat situația industriei din Uniune în cursul perioadei examinate.
- (72) Chiar dacă toți cei cinci producători din Uniune au furnizat un răspuns la chestionar, s-a considerat că răspunsul la chestionar prezentat de unul dintre producători nu a putut fi utilizat integral deoarece nu a fost verificat în cadrul unei verificări la fața locului. Prin urmare, analiza a fost efectuată pe baza următoarei metodologii.
- (73) Indicatorii macroeconomici (producția, capacitatea de producție, utilizarea capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, ocuparea forței de muncă, productivitatea, creșterea, importanța marjelor de dumping și redresarea în urma efectelor dumpingului anterior) au fost evaluați la nivelul întregii industrii din Uniune. Evaluarea s-a bazat pe informațiile furnizate de cei patru producători din Uniune care au cooperat pe deplin. În cazul producătorului al cărui răspuns la chestionar nu a fost verificat, evaluarea s-a bazat pe datele furnizate de producătorul respectiv, care au fost confruntate, în măsura posibilului, cu datele cuprinse în plângere și cu situațiile sale financiare auditate.
- (74) Analiza indicatorilor microeconomici (stocurile, prețurile de vânzare, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, rentabilitatea investițiilor, capacitatea de a mobiliza capitaluri și salariile) a fost efectuată la nivelul producătorilor din Uniune care au cooperat pe deplin. Evaluarea s-a bazat pe informațiile furnizate de producătorii respectivi, care au fost verificate în mod corespunzător în timpul unei vizite de verificare la fața locului.

4.6.1. Indicatori macroeconomici

4.6.1.1. Producția, capacitatea de producție și utilizarea capacității de producție

Tabelul 5

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Producția (tone)	11 815	33 318	29 672	28 763
Indice (2009/2010 = 100)	100	282	251	243
Capacitatea de producție (tone)	77 380	77 380	77 380	77 380
Indice (2009/2010 = 100)	100	100	100	100
Utilizarea capacității de producție	15 %	43 %	38 %	37 %

- (75) Producția a crescut semnificativ în cursul perioadei examinate, de la aproximativ 12 000 de tone până la aproape 29 000 de tone în perioada anchetei de reexaminare. În sezonul din 2009/2010, producția a înregistrat un nivel scăzut, întrucât industria din Uniune era încă afectată de importurile de conserve de mandarine din China care făceau obiectul unui dumping realizate în sezonul trecut, precum și de faptul că deținea un stoc din sezonul trecut, când măsurile antidumping nu erau în vigoare. Producția a crescut în sezonul 2010/2011 după ce noilor importuri din China li s-au aplicat măsurile anti-dumping în vigoare.

- (76) Întrucât capacitatea de producție a Uniunii nu s-a modificat pe parcursul perioadei examinate, utilizarea capacității de producție a crescut corespunzător. Cu toate acestea, utilizarea a rămas în mod sistematic sub 50 %.
- (77) O asociație europeană a comercianților a susținut că un producător din Uniune a oprit producția din 2012/2013 și că producătorul respectiv și alți doi producători s-au confruntat cu o situație financiară dificilă. Din aceste motive, se susține că cifrele referitoare la producție, la capacitatea de producție/la gradul de utilizare a capacității de producție au fost majorate în mod artificial.
- (78) În acest sens, trebuie amintit în primul rând că informațiile colectate în cursul anchetei au indicat că toți producătorii din Uniune care fac parte din industria Uniunii au produs în toate sezoanele din cursul perioadei examinate. Prin urmare, prima afirmație, potrivit căreia un producător ar fi încetat producția în cursul perioadei anchetei de reexaminare, trebuie să fie respinsă.
- (79) În ceea ce privește presupusa situație financiară dificilă a producătorilor din Uniune, unul dintre producătorii din Uniune a făcut într-adevăr obiectul unei proceduri de insolvență în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, ancheta a arătat că nivelul producției producătorului respectiv a crescut semnificativ de-a lungul perioadei examinate, în timp ce capacitatea acestuia a rămas neschimbată. Prin urmare, s-a concluzionat că procedura de insolvență nu a afectat în mod negativ rezultatele producătorului. În ceea ce îi privește pe ceilalți doi producători din Uniune, producătorii respectivi au intrat în procedura de insolvență, dar numai ulterior perioadei examinate. Se confirmă astfel concluzia (a se vedea considerentele 96-98) că prejudiciul a fost de fapt restabilit și că industria din Uniune se afla în continuare într-o situație financiară delicată.

4.6.1.2. Volumul vânzărilor și cota de piață din Uniune

Tabelul 6

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Volumul vânzărilor (tone)	15 219	22 625	20 504	20 512
Indice (2009/2010 = 100)	100	149	135	135
Cota de piață (din consumul Uniunii)	22,9 %	31,2 %	22,7 %	46,1 %

- (80) Vânzările realizate de industria din Uniune pe piața Uniunii către clienți independenți au crescut cu 35 % în cursul perioadei examinate.
- (81) Cota de piață a industriei din Uniune a urmat, de asemenea, o tendință de creștere în cursul perioadei examinate. Chiar dacă se ia în considerare efectul de acumulare a stocurilor asupra nivelului consumului din Uniune, în 2011/2012 și în cursul perioadei anchetei de reexaminare, cotele de piață au crescut de la aproximativ 23 % la începutul perioadei până la o medie de 35 % în ultimii doi ani examinați.

4.6.1.3. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

Tabelul 7

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Ocuparea forței de muncă	350	481	484	428
Indice (2009/2010 = 100)	100	137	138	122

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Productivitatea (tone pe salariat)	34	69	61	67
<i>Indice (2009/2010 = 100)</i>	100	205	182	199

- (82) Atât ocuparea forței de muncă, cât și productivitatea s-au îmbunătățit în cursul perioadei examinate și reflectă creșterea globală a producției și a volumului vânzărilor. Creșterea productivității în 2010/2011 a fost asociată cu volume de producție mai mari care au rezultat din faptul că măsurile antidumping au intrat în vigoare în perioada respectivă.
- (83) Cifrele de mai sus privind ocuparea forței de muncă sunt calculate per echivalent normă întreagă și, prin urmare, nu arată numărul absolut de locuri de muncă sezoniere implicate. În scopul formării unei imagini mai bune în ceea ce privește numărul de locuri de muncă implicate, trebuie remarcat faptul că cifra corespunzătoare perioadei anchetei de reexaminare reprezintă în echivalent normă întreagă aproximativ 2 400 de locuri de muncă sezoniere.

4.6.1.4. Creșterea

- (84) Industria din Uniune a reușit să beneficieze de creștere pe piața Uniunii până în 2011. Cu toate acestea, de îndată ce măsurile împotriva Chinei au fost ridicate (a se vedea considerentul 2) și importurile din China au invadat piața Uniunii, industria din Uniune a pierdut o parte considerabilă din cota sa de piață. După reinstituirea taxelor, industria din Uniune a reușit să recâștige cota de piață pierdută, deși aceasta a atras cu sine deteriorarea situației financiare.

4.6.1.5. Importanța dumpingului și redresarea în urma efectelor dumpingului anterior

- (85) Dumpingul a continuat în cursul perioadei anchetei de reexaminare la un nivel semnificativ, astfel cum se explică la punctul 3.2.5 (a se vedea considerentele 34 și 35) de mai sus.
- (86) Având în vedere volumul importurilor care fac obiectul unui dumping din China, impactul marjei de dumping reale asupra industriei din Uniune nu poate fi considerat neglijabil. Trebuie precizat faptul că industria din Uniune este în continuare într-un proces de redresare în urma practicilor de dumping anterioare, în special în ceea ce privește utilizarea capacității și rentabilitatea (în comparație cu ancheta inițială).

4.6.2. Indicatori microeconomici

4.6.2.1. Stocurile

Tabelul 8

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Stocuri (tone)	2 020	2 942	7 257	9 729
<i>Indice (2009/2010 = 100)</i>	100	146	359	482

- (87) În ultimele două sezoane, stocurile producătorilor din Uniune au crescut în mod semnificativ, ceea ce reflectă faptul că, în perioada examinată, producția a crescut mai mult decât vânzările.

4.6.2.2. Prețurile de vânzare din Uniune

Tabelul 9

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Prețul mediu de vânzare (EUR/tonă)	1 260	1 322	1 577	1 397
Indice (2009/2010 = 100)	100	105	125	111

- (88) Pe parcursul perioadei examinate, industria din Uniune a reușit să mărească prețurile de vânzare din UE cu 11 %. Creșterea a fost deosebit de accentuată până în 2011/2012, dar prețurile au scăzut ulterior în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Fenomenul este atribuit nivelului ridicat al importurilor din China înregistrat între martie și iulie 2012, atunci când măsurile nu erau în vigoare, precum și subcotării prețurilor industriei din Uniune de prețurile produsului în cauză din China.

4.6.2.3. Rentabilitatea și fluxul de numerar

Tabelul 10

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Rentabilitate	- 29,8 %	5,9 %	6,4 %	- 2,9 %

- (89) În cursul perioadei examinate, rentabilitatea industriei din Uniune a cunoscut o primă îmbunătățire semnificativă în perioada 2010/2011-2011/2012. Cu toate acestea, în cursul perioadei anchetei de reexaminare industria din Uniune a înregistrat din nou pierderi.
- (90) Îmbunătățirea rentabilității a fost în mod clar legată de faptul că industria din Uniune a reușit să-și crească volumul vânzărilor și volumul de producție, precum și prețul de vânzare în anii de după instituirea măsurilor antidumping. Revenirea la o situație de pierderi în cursul perioadei anchetei de reexaminare este consecința scăderii prețurilor de vânzare, din cauza afluxului brusc de importuri din China după anularea taxelor de către Curtea de Justiție a UE.
- (91) În acest context, trebuie amintit faptul că un volum semnificativ de produse din China a fost importat fără taxe antidumping în perioada martie-iulie 2012. De asemenea, s-a dovedit că, în cursul perioadei anchetei de reexaminare, importurile din China au subcotat în mod semnificativ prețurile din Uniune, în special după actualizarea efectului taxelor antidumping. Aceasta a generat o scădere generală a prețurilor care, la rândul său, a determinat situația generatoare de pierderi a industriei din Uniune.

Tabelul 11

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Flux de numerar (EUR)	1 211 342	3 078 496	- 1 402 390	- 2 023 691
Indice (2009/2010 = 100)	100	254	- 116	- 167

- (92) În cursul perioadei examinate, evoluția fluxului de numerar a corespuns în principal evoluției rentabilității globale a industriei din Uniune, precum și efectului de creștere a stocurilor, în special în ultimii doi ani examinați.

4.6.2.4. Investițiile, rentabilitatea investițiilor, capacitatea de a mobiliza capitaluri și creșterea

Tabelul 12

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Investiții (EUR)	318 695	416 714	2 387 341	238 473
Indice (2009/2010 = 100)	100	131	749	75
Rentabilitatea investițiilor (active nete)	- 60 %	29 %	19 %	- 1 %

- (93) În cursul perioadei examinate, o parte a industriei din Uniune a realizat investiții pentru întreținerea și optimizarea echipamentelor de producție existente. Nivelul investițiilor a crescut mai ales în perioada 2011/2012, fiind favorizat, cel mai probabil, de nivelul de profit înregistrat în anul respectiv și în anul anterior. Investiția a fost realizată în principal de un producător din Uniune pentru a asigura o sursă de aprovizionare cu materii prime care să le completeze pe cele existente și pentru a îmbunătăți respectarea normelor de mediu. Rentabilitatea investițiilor în cursul perioadei examinate a urmat îndeaproape tendința înregistrată de rentabilitate.
- (94) O parte a industriei din Uniune a întâmpinat dificultăți în mobilizarea capitalului în cursul perioadei examinate, dar, în cele din urmă, a reușit să își restructureze datoriile.

4.6.2.5. Salariile

Tabelul 13

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Perioada anchetei de reexaminare
Costul forței de muncă pe angajat (EUR)	23 578	21 864	21 371	23 025
Indice (2009/2010 = 100)	100	93	91	98

- (95) Nivelurile salariilor medii au rămas relativ stabile în cursul perioadei examinate, în timp ce costul unitar de producție a scăzut.

4.7. Concluzie

- (96) Analiza prejudiciului a arătat că situația industriei din Uniune s-a îmbunătățit în perioada examinată. Instituirea măsurilor antidumping la sfârșitul anului 2008 a permis industriei din Uniune să se redreseze încet, dar sigur de pe urma efectelor prejudiciabile ale dumpingului, exploatându-și în continuare potențialul pe piața Uniunii. Faptul că industria din Uniune a beneficiat de pe urma măsurilor este ilustrat, în principal, de creșterea nivelurilor producției și vânzărilor și, în special, a nivelului profitului.
- (97) Cu toate acestea, situația s-a schimbat în perioada anchetei de reexaminare. Măsurile au fost anulate în martie 2012 și importurile din China au crescut masiv până în iunie 2012, când importurile au fost supuse înregistrării. În 2011/2012, importatorii s-au folosit de anularea taxelor antidumping pentru a acumula stocuri și a introduce produsele pe piața UE la prețuri mici în perioada anchetei de reexaminare. Astfel s-a creat o presiune globală semnificativă asupra prețurilor pe piața UE și, ca urmare, situația financiară a industriei s-a deteriorat din nou. Într-adevăr, industria nu a avut altă soluție decât să reducă prețurile pentru a-și menține nivelul de vânzări. Acest lucru a avut însă consecințe grave asupra situației financiare a industriei.

- (98) Situația încă prejudiciabilă a industriei din Uniune este cel mai bine demonstrată de o serie de indicatori financiari negativi, și anume rentabilitatea și fluxul de numerar, precum și de nivelurile ridicate ale stocurilor și de gradul redus de utilizare a capacității. Un astfel de context descurajează noile investiții și creșterea economică.
- (99) O asociație europeană a comercianților a pus sub semnul întrebării concluziile privind prejudiciul pe motiv că volumul vânzărilor, ocuparea forței de muncă și prețurile de vânzare ale industriei din Uniune, precum și nivelul investițiilor unui producător din Uniune au avut o evoluție pozitivă în cursul perioadei examinate.
- (100) Cu toate acestea, afirmația menționată ar trebui respinsă. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, lista indicatorilor economici relevanți care ar trebui examinați nu este exhaustivă, iar unul singur sau mai mulți dintre acești factori nu reprezintă în mod necesar un factor de decizie determinant în evaluarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune. Astfel cum se explică în considerentul 98, indicatorii propuși de reclamant nu au influențat în mod decisiv concluziile Comisiei cu privire la situația prejudiciabilă a industriei din Uniune. Concluzia conform căreia prejudiciul a continuat să se bazeze pe indicatorii financiari negativi referitori la rentabilitate și la fluxul de numerar, coroborat cu nivelul ridicat al stocurilor și cu utilizarea redusă a capacităților.

5. **PROBABILITATEA CONTINUĂRII PREJUDICIULUI**

5.1. **Impactul volumului preconizat de importuri și efectele asupra prețurilor în cazul abrogării măsurilor**

- (101) În cazul în care măsurile ar fi abrogate, se preconizează creșterea volumului importurilor, care poate provoca agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune. Aceasta se bazează pe următoarele elemente.
- (102) Analiza de mai sus (a se vedea considerentul 44) arată că, deși volumele exportate de China către Uniune au scăzut în mod semnificativ după instituirea măsurilor la sfârșitul anului 2008, producătorii chinezi fabrică în continuare volume semnificative de produs în cauză, din care majoritatea sunt destinate exportului.
- (103) În ceea ce privește volumele și prețurile estimate, este clar că piața Uniunii rămâne deosebit de atractivă pentru producătorii-exportatori chinezi. În primul rând, în ceea ce privește volumul, piața Uniunii este a treia mare piață mondială pentru conservele de mandarine din China. De asemenea, evoluția ca urmare a anulării măsurilor arată că exportatorii chinezi sunt în măsură să exporte rapid cantități semnificative de produs în cauză către piața Uniunii fără a fi necesar să-și redirecționeze vânzările de pe alte piețe. În cele din urmă, conform datelor privind importurile din cadrul anchetei inițiale, China poate exporta cu ușurință către piața Uniunii peste 60 000 de tone pe sezon, ceea ce reprezintă aproape 90 % din consumul mediu al Uniunii în perioada examinată.
- (104) În cazul în care China ar crește într-adevăr exporturile către UE ca urmare a abrogării măsurilor, este mai mult decât probabilă o scădere generală a prețurilor pe piața UE pe termen mediu. Prin urmare, producătorii din UE ar fi puși într-o poziție și mai dificilă, astfel cum se explică în continuare.
- (105) În al doilea rând, în ceea ce privește prețurile, baza de date chineză ⁽¹⁾ arată că, în trecut, China a exportat volume semnificative către țările din afara UE, la prețuri mai mici decât prețurile de export către UE. În cursul perioadei anchetei de reexaminare, volumele exportate către țările respective din afara UE s-au ridicat la aproximativ 20 000 de tone, reprezentând 71 % din producția totală a industriei din Uniune. Datorită atractivității pieței UE în ceea ce privește prețurile, s-a concluzionat că, în cazul în care măsurile ar fi supimate, este probabil ca exportatorii chinezi să redirecționeze volumele respective către piața mai profitabilă a Uniunii.
- (106) De asemenea, analiza de mai sus (a se vedea considerentele 68 și 69), a demonstrat că importurile din China către piața Uniunii au subcôtat în mod semnificativ prețurile producătorilor din Uniune în timpul perioadei anchetei de reexaminare, în special după actualizarea efectului taxelor antidumping. Chiar dacă prețul importurilor din China a crescut în 2011/2012, atunci când măsurile nu erau în vigoare, nivelul acestora era în continuare mult sub nivelul prețurilor din UE, conform datelor Eurostat. Pe această bază, amploarea diferenței de preț înregistrate în 2011/2012 a fost comparabilă, de fapt, cu cea din cursul perioadei anchetei de reexaminare.
- (107) Piața de citrice preparate sau conservate este foarte competitivă din punct de vedere al prețului deoarece concurența se manifestă, în principal, la nivel de preț. Fenomenul este amplificat de faptul că vânzările constau, de regulă, în cantități relativ mari. Dacă importurile ieftine și importurile care fac obiectul unui dumping ar fi disponibile în cantități semnificative pe piața Uniunii, ar exista o repercusiune directă asupra nivelului general al prețurilor de pe piața Uniunii, ceea ce ar conduce la scăderea prețului global.

⁽¹⁾ A se vedea nota de subsol 9.

- (108) Anularea taxelor antidumping la sfârșitul perioadei examinate este o ilustrare perfectă a ceea ce s-ar întâmpla în cazul expirării măsurilor.
- (109) Imediat după anularea măsurilor de Curtea de Justiție a UE și până când importurile au fost supuse înregistrării, volumul importurilor din China a crescut rapid și în mod semnificativ. Prezența masivă a importurilor ieftine pe piața Uniunii i-a obligat pe producătorii din Uniune să scadă prețurile pentru a-și menține poziția în ceea ce privește volumele de vânzări și de producție, ceea ce a condus la o situație de pierdere.
- (110) Acesta a fost rezultatul importurilor fără taxe antidumping pe parcursul unei perioade de numai cinci luni. Repercusiunile asupra situației industriei din Uniune ar fi, în mod evident, chiar mai grave dacă măsurile ar expira. În cazul în care s-ar înregistra din nou volume mari de importuri la prețuri scăzute, prejudiciul suferit de industria din Uniune ar fi, cel mai probabil, agravat. Producătorii din Uniune ar suferi o scădere a volumelor de producție și de vânzare, precum și o scădere a prețurilor care ar conduce la creșterea pierderilor. Calculul subcotării a fost realizat pe baza datelor prezentate la punctul 4.4.2 (a se vedea considerentele 68 și 69), dar eliminând taxele antidumping, el indică un nivel de subcotare mai mare de 20 %.
- (111) O asociație europeană a comercianților a susținut că industria din Uniune nu ar suferi niciun prejudiciu în cazul abrogării măsurilor, întrucât se preconizează scăderea volumelor importurilor de produs în cauză pe viitor. Această afirmație s-a bazat pe următoarele motive. În primul rând, pe faptul că se preconizează creșterea viitoare a consumului intern de fructe proaspete în China, precum și creșterea exporturilor de fructe proaspete din China către Rusia. În al doilea rând, pe faptul că se preconizează, de asemenea, creșterea consumului intern de conserve de mandarine în China. În al treilea rând, pe faptul că statisticile Eurostat confirmă cele menționate mai sus, întrucât acestea arată scăderea importurilor de produse în cauză începând cu sezonul 2012/2013.
- (112) Cu toate acestea, afirmațiile menționate ar trebui respinse pentru următoarele motive:
- (a) în primul rând, chiar dacă se preconizează creșterea consumului intern și a exportului de fructe proaspete din China, se preconizează, de asemenea, creșterea producției Chinei într-o măsură comparabilă, conform datelor disponibile ⁽¹²⁾. Prin urmare, se concluzionează că disponibilitatea fructelor proaspete pentru industria conservelor din China în sezonul 2013/2014 nu va fi afectată în mod semnificativ;
- (b) în al doilea rând, în considerentul 44 s-a concluzionat că în China consumul intern de conserve de mandarine s-ar ridica la aproximativ 100 000 de tone pe sezon și că nu există niciun indiciu că cifra respectivă va crește în viitor. De asemenea, reclamanții nu au furnizat nicio dovadă care să indice creșterea consumului;
- (c) în ceea ce privește al treilea motiv, trebuie amintit faptul că scăderea importurilor de produs în cauză în sezonul 2012/2013 (perioada anchetei de reexaminare) ar putea fi explicată în mod rezonabil prin efectul de acumulare a stocurilor care rezultă din importurile masive care au avut loc în sezonul 2011/2012, pe parcursul primelor cinci luni de la anularea măsurilor (a se vedea considerentul 59).
- (113) Asociația europeană a comercianților menționată mai sus a susținut, de asemenea, că volumele mari de fructe proaspete disponibile pe piața Uniunii, probabil ca urmare a embargoului impus de Rusia, ar conduce la scăderea prețului fructelor respective, permițând astfel industriei din Uniune să își îmbunătățească competitivitatea.
- (114) Cu toate acestea, afirmația menționată este pur speculativă și nu a fost susținută de niciun element de probă. Chiar dacă prețurile materiilor prime ar putea scădea în viitor, acesta nu este considerat un motiv suficient pentru a nu remedia efectele negative ale importurilor care fac obiectul unui dumping asupra situației industriei din Uniune. Într-adevăr, se consideră că, în lipsa măsurilor, importurile care fac obiectul unui dumping vor fi reluate în cantități semnificative și vor continua să cauzeze prejudicii industriei din Uniune. Astfel, după caz, industria din Uniune ar putea fi împiedicată să beneficieze pe deplin de efectul pozitiv al scăderii prețului materiilor prime. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

5.2. Concluzie

- (115) Pe această bază, se concluzionează că abrogarea măsurilor privind importurile din China ar conduce, cel mai probabil, la continuarea prejudiciului pentru industria din Uniune.

⁽¹²⁾ Raportul FSA/USDA privind câștigurile din citrice datat din 12/13/2013 (disponibil la: <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>)

6. INTERESUL UNIUNII

6.1. Introducere

- (116) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a analizat dacă menținerea măsurilor antidumping existente nu ar fi împotriva interesului Uniunii în ansamblu. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese în cauză, și anume interesele industriei din Uniune, pe de o parte, precum și ale importatorilor și altor părți implicate, pe de altă parte.
- (117) Trebuie reamintit faptul că, în cadrul anchetei inițiale, s-a ajuns la concluzia că adoptarea măsurilor nu este contrară interesului Uniunii. De asemenea, faptul că prezenta anchetă este o reexaminare, care analizează o situație în care măsurile antidumping au fost deja instituite, permite evaluarea eventualului impact negativ asupra părților vizate de măsurile antidumping actuale.
- (118) Pe această bază, s-a examinat dacă, în pofida concluziilor privind probabilitatea continuării dumpingului prejudicial, s-ar putea concluziona că menținerea măsurilor nu ar fi în interesul Uniunii în acest caz particular.

6.2. Interesul industriei din Uniune

- (119) Industria din Uniune, compusă din cinci producători din zonele rurale ale Spaniei, a câștigat cotă de piață și a fost capabilă să crească prețul produsului în cauză până la un nivel care i-a permis să își mențină afacerea la pragul de rentabilitate sau profitabilă pe parcursul perioadei examinate, atunci când măsurile au fost în vigoare. Volumul de producție și cifrele privind ocuparea forței de muncă s-au îmbunătățit în același mod. În cazul abrogării măsurilor, industria din Uniune ar fi într-o situație mult mai gravă, astfel cum este descris mai sus (la probabilitatea reparației prejudiciului) în ceea ce privește scăderea prețurilor de vânzare și creșterea în continuare a pierderilor (a se vedea considerentul 110). Noile investiții care vizează consolidarea întreprinderilor și îmbunătățirea competitivității lor pe piața produsului în cauză ar fi, de asemenea, împiedicate. Continuarea măsurilor ar fi în interesul industriei din Uniune și ar trebui să o sprijine să-și exploateze în continuare potențialul pe o piață a Uniunii pe care a fost restabilită concurența.

6.3. Interesul importatorilor, al comercianților și al comercianților cu amănuntul

- (120) Astfel cum s-a menționat în considerentul 10 de mai sus, având în vedere numărul aparent mare de importatori independenți, s-a aplicat eșantionarea. Importatorii sunt situați în principal în Germania, dar și în alte țări cum ar fi, de exemplu, dar nu exclusiv, Regatul Unit, Țările de Jos sau Republica Cehă.
- (121) Două societăți care au importat produsul în cauză în cursul perioadei examinate au cooperat la anchetă. Totalul afacerilor în domeniul citricelor conservate ale părților respective a constituit 3,8 % din cifra lor totală de afaceri. Chiar dacă afacerile din sectorul citricelor conservate nu sunt cele mai profitabile pentru importatorii respectivi, acestea sunt inerente opțiunilor lor comerciale care constau în oferirea unei game foarte largi de produse pentru anumiți clienți (de exemplu, lanțuri de supermarketuri), în vederea asigurării unor contracte mari în cadrul cărora produsele mai puțin profitabile sunt compensate prin vânzările altor produse și prin economii de scară.
- (122) Nu există indicii că menținerea măsurilor ar avea un efect negativ semnificativ asupra activităților celor doi importatori. Importatorii nu depind de produsul în cauză, în timp ce lanțul de aprovizionare s-a adaptat la costurile aferente taxei antidumping. De asemenea, conform anchetei, măsurile nu au închis piața Uniunii pentru exportatorii chinezi, întrucât produsul în cauză a fost importat în cantități semnificative pe parcursul perioadei examinate, în pofida existenței măsurilor.
- (123) Un alt importator a afirmat că taxele antidumping afectează în mod negativ activitatea sa comercială din sectorul citricelor conservate. Având în vedere absența unor date verificabile furnizate de importatorul respectiv, se consideră că efectul negativ pe care menținerea măsurilor antidumping îl poate avea asupra acestor părți nu ar depăși efectul pozitiv al măsurilor asupra industriei din Uniune.
- (124) Unele părți au indicat un deficit al capacității de producție la nivelul industriei din Uniune. Trebuie remarcat faptul că abrogarea taxelor ar putea conduce la situația în care sursa alternativă de aprovizionare ar trebui să-și înceteze activitățile, lăsându-i pe importatori cu o singură sursă de aprovizionare (importurile din China). Cu toate acestea, trebuie reamintit că lanțurile de supermarketuri și comercianții cu amănuntul consideră importantă menținerea unei securități a aprovizionării pentru afacerea lor. De fapt, unul dintre aceștia a susținut continuarea măsurilor pentru existența concurenței și a cel puțin două surse de aprovizionare. De asemenea, industria din Uniune, care

este încă departe de a atinge un nivel satisfăcător de utilizare a capacităților, este în măsură să deservescă în continuare piața Uniunii, într-un cadru în care a fost restabilită concurența. Faptul că industria din Uniune nu acoperă în prezent 100 % din necesarul Uniunii nu justifică practicile comerciale neloiale ale exportatorilor chinezi sau eliminarea măsurilor în cazul de față.

- (125) O asociație europeană a comercianților a susținut că menținerea măsurilor ar restricționa în mod nejustificat desfășurarea normală a activității membrilor săi, întrucât o parte semnificativă a activității a fost legată de comerțul cu produsul în cauză. În acest sens, trebuie remarcat faptul că scopul taxelor anti-dumping este de a evita practicile comerciale neloiale, și anume, dumpingul, și nu de a restricționa activitățile comerciale. Se reaminteste că, în urma anchetei, Comisia a concluzionat că menținerea măsurii este în continuare necesară în cazul de față.

6.4. Interesul utilizatorilor

- (126) În vederea efectuării analizei, utilizatorii au fost împărțiți în două categorii: pe de o parte, gospodăriile și, pe de altă parte, utilizatorii profesioniști/industriali activi în sectoare precum producția de băuturi, de gemuri sau iaurturi, de produse de panificație sau în sectorul de alimentație publică.
- (127) Nicio parte care aparține uneia dintre categoriile menționate sau care le reprezintă interesele nu s-a prezentat și nu a cooperat în niciun fel în cadrul anchetei.
- (128) Un importator a susținut că taxele antidumping instituite asupra produsului în cauză ar fi anticoncurențiale și, prin urmare, nu ar fi în interesul consumatorilor din Uniune. Nu a fost prezentată nicio dovadă în sprijinul acestei afirmații.
- (129) Având în vedere ponderea limitată pe care produsul în cauză o poate avea în bugetul unei gospodării medii din Uniune, nu există nicio dovadă că o eventuală creștere a prețurilor de consum, rezultată din menținerea măsurilor, poate depăși efectul pozitiv al măsurilor asupra industriei din Uniune.
- (130) Chiar dacă nu poate fi contestat faptul că o continuare a taxelor poate, în mod abstract, să îi afecteze negativ pe unii utilizatori profesionali/industriali prin scăderea marjelor, nu există nicio dovadă că produsul în cauză ar genera costuri semnificative (în comparație cu costurile totale ale acestora). Prin urmare, orice impact negativ al continuării măsurilor asupra categoriei de utilizatori menționate nu ar fi disproporționat.

6.5. Interesele furnizorilor

- (131) Atât furnizorii individuali de fructe proaspete ai industriei din Uniune, cât și o asociație a unor astfel de furnizori au declarat că măsurile sunt în interesul lor și că acestea ar fi benefice, de asemenea, în ceea ce privește noile investiții și locuri de muncă. Fructele vândute de producătorii din Uniune sunt o importantă sursă complementară de venituri pentru furnizori, în absența căreia pot apărea perturbări majore în sectorul agricol din regiunile spaniole în cauză. Se estimează că numărul membrilor cooperanți afectați s-ar ridica la peste 2 000 numai în regiunea Valencia. În ceea ce privește locurile de muncă sezoniere în domeniul, printre altele, al culegerii, transportului și depozitării fructelor, se estimează că cel puțin 2 500 de astfel de locuri de muncă vor fi afectate în total în regiunile Valencia și Murcia.
- (132) Din datele prezentate de Asociația furnizorilor spanioli rezultă că, dacă importurile din China vor depăși 60 000 de tone, astfel cum s-a întâmplat deja de două ori în cursul anchetei inițiale, furnizorii se vor confrunta probabil cu situația în care nu vor putea să-și vândă întreg volumul de satsuma destinat industriei de conserve din Uniune.
- (133) O asociație europeană a comercianților a susținut că furnizorii ar putea să se aștepte la subvenții pentru a putea dispune de cantitățile de fructe care nu au putut fi exportate din cauza embargoului impus Rusiei. Cu toate acestea, reclamantul nu a prezentat nicio dovadă în sprijinul cererii de acordare a subvenției. De asemenea, subvențiile, dacă era cazul, ar fi fost disponibile numai pentru fructele nevândute, destinate exportului către Rusia, nu și pentru fructele care nu au fost vândute industriei din Uniune ca urmare a prejudiciului cauzat de produsul în cauză după expirarea măsurilor. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

6.6. Concluzie

- (134) Ancheta a arătat că măsurile antidumping existente nu au închis piața Uniunii pentru importurile din China și au contribuit la redresarea industriei din Uniune. Având în vedere că procesul de redresare este încă în desfășurare, menținerea măsurilor este în interesul industriei din Uniune. În cazul expirării măsurilor, procesul de redresare ar

înceta, nivelurile rentabile ale prețurilor ar deveni inaccesibile și industria din Uniune ar suporta pierderi mari. De asemenea, ar fi amenințată una dintre sursele complementare de venit pentru membrii a numeroase cooperative și pentru lucrătorii sezonieri din mai multe zone rurale, unde există puține alternative în materie de locuri de muncă.

- (135) Conform datelor disponibile, măsurile existente nu par să fi avut efecte negative importante asupra situației economice a importatorilor din Uniune care au cooperat la anchetă. Având în vedere datele disponibile, nu se poate considera că măsurile au avut un impact substanțial nici asupra altor părți care s-au făcut cunoscute, nici asupra importatorilor, comercianților, utilizatorilor și comercianților cu amănuntul. Orice majorare a prețurilor care ar putea fi determinată de continuarea măsurilor antidumping nu pare a fi disproporționată comparativ cu beneficiul obținut de industria din Uniune prin eliminarea efectelor de denaturare a schimburilor comerciale cauzate de importurile care fac obiectul unui dumping.
- (136) Luând în considerare toți factorii menționați în considerentele de mai sus, se concluzionează că nu există motive imperioase împotriva menținerii actualelor măsuri antidumping.

7. MĂSURILE ANTIDUMPING

- (137) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se consideră adecvată menținerea măsurilor în vigoare. Părților li s-a acordat, de asemenea, un termen pentru a-și prezenta observațiile în urma comunicării respective. Declarațiile și observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător, atunci când erau întemeiate.
- (138) Din cele de mai sus rezultă că, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, măsurile antidumping aplicabile importurilor de anumite fructe conservate originare din China ar trebui menținute pentru o perioadă suplimentară de cinci ani.
- (139) Unele părți au susținut că măsurile care prevăd un element cantitativ (un sistem de cote) sunt preferabile măsurilor antidumping. Afirmația menționată nu poate fi luată în considerare deoarece, în temeiul regulamentului de bază, forma măsurilor nu poate fi modificată în cursul unei anchete de reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor. Afirmația nu poate contrazice nici constatările din cadrul prezentei anchete, și anume că cerințele pentru menținerea măsurilor antidumping sunt îndeplinite.
- (140) O societate poate solicita aplicarea nivelurilor individuale ale taxei antidumping, în cazul în care își schimbă ulterior denumirea. Cererea trebuie adresată Comisiei ⁽¹³⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să demonstreze că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia, o notificare privind schimbarea denumirii va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (141) Comitetul instituit prin articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a emis un avis,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsuma), clementine, wilkings și alți hibrizi similari de citrice, fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori, astfel cum sunt definite la poziția NC 2008, originare din Republica Populară Chineză, care sunt încadrate în prezent la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90 (codurile TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 și 2008 30 90 69).

(2) Se stabilește după cum urmează taxa antidumping definitivă aplicabilă produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de următoarele societăți:

Societatea	(EUR/tonă de greutate netă de produs)	Cod adițional TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹³⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, BELGIA.

Societatea	(EUR/tonă de greutate netă de produs)	Cod adițional TARIC
Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co. Ltd ⁽¹⁴⁾ , Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Producătorii-exportatori cooperanți care nu sunt incluși în eșantion astfel cum este prevăzut în anexă	499,6	A889
Toate celelalte societăți	531,2	A999

Articolul 2

(1) În cazul în care mărfurile au suferit daune înainte de punerea lor în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plată este calculat proporțional în sensul determinării valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽¹⁵⁾, valoarea taxei antidumping, calculată pe baza articolului 1 de mai sus, este redusă proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plată.

(2) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 3

Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat prin adăugarea unui nou producător-exportator în lista societăților cooperante neincluse în eșantion și supuse, astfel, nivelului taxei medii ponderate de 499,6 EUR/tonă de greutate netă de produs, în cazul în care orice nou producător-exportator din Republica Populară Chineză prezintă Comisiei dovezi suficiente că:

- (a) nu a exportat în Uniune produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) în cursul perioadei anchetei de reexaminare (cuprinsă între 1 octombrie 2012 și 30 septembrie 2013) și în cursul perioadei anchetei inițiale (cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007);
- (b) nu este afiliat niciunui producător-exportator din Republica Populară Chineză care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; și
- (c) fie a exportat efectiv produsul în cauză către Uniune, fie îi incumbă o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate semnificativă în Uniune după încheierea perioadei anchetei de reexaminare.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁴⁾ JO C 264, 13.9.2013, p. 20 (schimbarea denumirii).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).

ANEXĂ

Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang
Huangyan No 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1314/2014 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2014.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	72,7
	IL	107,2
	MA	82,2
	TN	139,2
	TR	112,1
	ZZ	102,7
0707 00 05	AL	63,5
	EG	191,6
	JO	258,6
	MA	164,1
	TR	133,8
	ZZ	162,3
0709 93 10	MA	63,5
	TR	121,1
	ZZ	92,3
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	SZ	37,7
	TR	61,9
	UY	32,9
	ZA	46,2
	ZW	33,9
	ZZ	45,2
0805 20 10	MA	57,1
	ZZ	57,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	106,3
	TR	79,3
	ZZ	92,8
0805 50 10	TR	72,0
	ZZ	72,0
0808 10 80	BA	32,4
	BR	54,7
	CA	135,6
	CL	79,6
	NZ	156,7
	US	124,5
	ZA	144,5
	ZZ	104,0

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0808 30 90	CN	82,9
	TR	174,9
	US	173,2
	ZZ	143,7

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1315/2014 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2014**

de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților ce fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 noiembrie 2014-30 noiembrie 2014 și de stabilire a cantităților care urmează să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada 1 iulie 2015-31 decembrie 2015 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 în sectorul laptelui și al produselor lactate

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 188,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 al Comisiei ⁽²⁾ a deschis contingente tarifare anuale pentru importul de produse din sectorul laptelui și al produselor lactate.
- (2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 noiembrie 2014-30 noiembrie 2014 pentru subperioada 1 ianuarie 2015-30 iunie 2015 sunt, pentru anumite contingente, mai mari decât cantitățile disponibile. Este necesar, prin urmare, să se stabilească în ce măsură se pot elibera licențele de import, stabilindu-se coeficientul de alocare care urmează să fie aplicat cantităților solicitate, calculat în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei ⁽³⁾.
- (3) Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 noiembrie 2014-30 noiembrie 2014 pentru subperioada 1 ianuarie 2015-30 iunie 2015 sunt, pentru anumite contingente, mai mici decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este oportun să se stabilească acele cantități pentru care nu au fost prezentate cereri și ca aceste cantități să fie adăugate la cantitatea fixată pentru subperioada contingentară următoare.
- (4) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2535/2001 pentru subperioada 1 ianuarie 2015-30 iunie 2015 li se aplică coeficientul de alocare care figurează în anexa la prezentul regulament.

(2) Cantitățile pentru care nu au fost prezentate cereri de licențe de import în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2535/2001 și care urmează să fie adăugate la subperioada 1 iulie 2015-31 decembrie 2015 figurează în anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2535/2001 al Comisiei din 14 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului privind regimul importurilor de lapte și produse lactate și deschiderea unor contingente tarifare (JO L 341, 22.12.2001, p. 29).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import (JO L 238, 1.9.2006, p. 13).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2014.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală*

ANEXĂ

I.A

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4590	—	—
09.4599	—	—
09.4591	—	—
09.4592	—	—
09.4593	—	—
09.4594	—	—
09.4595	—	—
09.4596	—	—

I.F

Produse originare din Elveția

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4155	8,841 342	—

I.H

Produse originare din Norvegia

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4179	—	2 642 100

II

Produse originare din Islanda

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4205	—	—
09.4206	100,000000	—

I.J

Produse originare din Republica Moldova

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4210	—	750 000

I.K

Produse originare din Noua Zeelandă

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4514	—	7 000 000
09.4515	—	4 000 000
09.4182	—	16 806 000
09.4195	—	20 540 500

I.L

Produse originare din Ucraina

Nr. de ordine	Coeficient de alocare — cereri introduse pentru subperioada 1.1.2015-30.6.2015 (în %)	Cantități nesolicitate care urmează să fie adăugate la cantitățile disponibile pentru subperioada 1.7.2015-31.12.2015 (în kg)
09.4600	—	4 000 000
09.4601	—	750 000
09.4602	—	750 000

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 9 decembrie 2014

de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE cu privire la recunoașterea anumitor regiuni din Franța ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*)

[notificată cu numărul C(2014) 9218]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/892/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine ⁽¹⁾, în special anexa A capitolul 1 secțiunea II,

întrucât:

- (1) Directiva 91/68/CEE definește condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile comerciale de ovine și caprine în Uniune. Aceasta prevede condițiile în care statele membre sau regiuni ale acestora pot fi recunoscute ca oficial indemne de bruceloză.
- (2) Anexa II la Decizia 93/52/CEE ⁽²⁾ a Comisiei enumeră regiunile din statele membre recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) în conformitate cu Directiva 91/68/CEE.
- (3) Franța a prezentat Comisiei documente care atestă respectarea condițiilor prevăzute în Directiva 91/68/CEE pentru recunoașterea Franței ca oficial indemnă de bruceloză (*B. melitensis*) pentru 31 de regiuni administrative (*departamente*) noi în plus față de cele 64 de regiuni administrative (*departamente*) care au fost deja recunoscute ca oficial indemne de această boală și care figurează în prezent în anexa II la Decizia 93/52/CEE.
- (4) În urma unei evaluări a documentelor prezentate de Franța, cele 31 de regiuni administrative (*departamente*) ar trebui recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*).
- (5) Prin urmare, rubrica pentru Franța din anexa II la Decizia 93/52/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la Decizia 93/52/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 46, 19.2.1991, p. 19.

⁽²⁾ Decizia 93/52/CEE a Comisiei din 21 decembrie 1992 privind constatarea, în anumite state membre sau regiuni, a respectării normelor referitoare la bruceloză (*Brucella melitensis*) și recunoașterea oficială, pentru aceste teritorii, a statutului de stat membru indemn sau de regiune indemnă (JO L 13, 21.1.1993, p. 14).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

În anexa II la Decizia 93/52/CEE, rubrica referitoare la Franța se înlocuiește cu următorul text:

„În Franța:

Departamente:

Ain, Aisne, Allier, Alpes de Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Corse-du-Sud, Haute-Corse, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Dordogne, Doubs, Drôme, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loir-et-Cher, Loire, Haute-Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Haute-Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Hautes-Pyrénées, Pyrénées-Orientales, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Savoie, Haute-Savoie, Ville de Paris, Seine-Maritime, Seine-et-Marne, Yvelines, Deux-Sèvres, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Haute-Vienne, Vosges, Yonne, Territoire de Belfort, Essonne, Hauts-de-Seine, Seine-Saint-Denis, Val-de-Marne, Val-d'Oise.”

DECIZIA COMISIEI**din 9 decembrie 2014****de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele cosmetice care se îndepărtează prin clătire***[notificată cu numărul C(2014) 9302]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2014/893/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (2),

după consultarea Comitetului pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene,

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010, eticheta ecologică a UE poate fi acordată produselor care au un impact redus asupra mediului pe durata întregului lor ciclu de viață.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 prevede stabilirea unor criterii specifice de acordare a etichetei ecologice a UE, în funcție de categoriile de produse.
- (3) Întrucât, în special în ceea ce privește ecotoxicitatea și consumul de resurse, impacturile asupra mediului sunt asociate substanțelor chimice folosite în produsele cosmetice care se îndepărtează prin clătire și ambalajelor acestora, este indicat să se stabilească criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru acest grup de produse. Criteriile ar trebui, în special, să promoveze produse care au un impact redus asupra ecosistemelor acvatice, care conțin o cantitate limitată de substanțe periculoase și care reduc la minimum producția de deșeuri prin reducerea cantității de ambalaje.
- (4) Decizia 2007/506/CE a Comisiei ⁽²⁾ a stabilit criteriile ecologice și cerințele aferente de evaluare și verificare pentru săpunuri, șampoane și balsamuri de păr. Criteriile respective au făcut obiectul unei revizuirii în lumina evoluțiilor tehnologice. Din revizuire reiese că este necesar să se modifice denumirea și definiția grupului de produse, astfel încât să se includă un nou grup de subproduse și să se stabilească noi criterii.
- (5) Din motive de claritate, Decizia 2007/506/CE ar trebui înlocuită.
- (6) Ar trebui să se acorde o perioadă de tranziție producătorilor ale căror produse au primit eticheta ecologică pentru săpunuri, șampoane și balsamuri de păr pe baza criteriilor stabilite în Decizia 2007/506/CE, astfel încât aceștia să aibă suficient timp să își adapteze produsele în vederea respectării criteriilor și cerințelor revizuite. De asemenea, producătorilor ar trebui să li se permită să depună cereri pe baza criteriilor stabilite în Decizia 2007/506/CE sau pe baza criteriilor stabilite în prezenta decizie până la sfârșitul perioadei de valabilitate a deciziei respective.
- (7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 66/2010,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Grupul de produse „produse cosmetice care se îndepărtează prin clătire” include orice substanță sau amestec care se îndepărtează prin clătire, care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și care este destinat a intra în contact cu epiderma și/sau cu zonele cu păr, în scopul exclusiv sau principal de a le curăța (săpunuri de toaletă, preparate pentru duș, șampoane), în scopul îmbunătățirii stării părului (balsamuri de păr) sau pentru a proteja epiderma și a lubrifia părul înainte de ras (produse pentru ras).

⁽¹⁾ JO L 27, 30.1.2010, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2007/506/CE a Comisiei din 21 iunie 2007 de stabilire a criteriilor ecologice pentru acordarea de etichete ecologice săpunurilor, șampoanelor și balsamurilor de păr (JO L 186, 18.7.2007, p. 36).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

Grupul de produse „produse cosmetice care se îndepărtează prin clătire” include atât produsele de uz personal, cât și cele de uz profesional.

Grupul de produse nu include produsele special comercializate pentru uz dezinfectant sau antibacterian. Sunt admise șampoanele antimătreață.

Articolul 2

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „substanțe componente” înseamnă conservanți, arome și coloranți, indiferent de concentrație, și alte substanțe adăugate în mod intenționat, produse secundare și impurități provenite din materiile prime, a căror concentrație în formula finală este mai mare sau egală cu 0,010 % din greutate;
2. „conținut activ” (CA) înseamnă suma substanțelor componente organice (exprimată în grame), calculată pe baza formulei complete a produsului, inclusiv gazele propulsoare din produsele cu aerosoli. Agenții de frecare/abrazivi nu sunt incluși în calculul conținutului activ;
3. „ambalaj primar” înseamnă ambalajul în contact direct cu conținutul, conceput să constituie cea mai mică unitate de vânzare în scopul distribuirii către utilizatorul final sau către consumator la punctul de desfacere;
4. „ambalaj secundar” înseamnă un ambalaj din care produsul poate fi scos fără a-i fi afectate caracteristicile și care este conceput să constituie la punctul de desfacere un grup format dintr-un anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acesta din urmă este vândut ca atare utilizatorului final sau consumatorului sau dacă servește numai la reprovizionarea rafturilor de la punctul de vânzare.

Articolul 3

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE în temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010 pentru un produs care se încadrează în grupul de produse „produse cosmetice care se îndepărtează prin clătire”, definit la articolul 1 din prezenta decizie, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente sunt stabilite în anexă.

Articolul 4

Criteriile și cerințele de evaluare și de verificare aferente stabilite în anexă sunt valabile pentru o perioadă de patru ani de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 5

În scopuri administrative, numărul de cod atribuit grupului de produse „produse cosmetice care se îndepărtează prin clătire” este „30”.

Articolul 6

Decizia 2007/506/CE se abrogă.

Articolul 7

(1) Prin derogare de la articolul 6, cererile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele care se încadrează în grupul de produse „săpunuri, șampoane și balsamuri de păr” depuse înainte de data adoptării prezentei decizii se evaluează în conformitate cu condițiile stabilite în Decizia 2007/506/CE.

(2) Cererile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele care se încadrează în grupul de produse „șăpunuri, șampoane și balsamuri de păr” depuse în termen de două luni de la data adoptării prezentei decizii se pot baza fie pe criteriile stabilite în Decizia 2007/506/CE, fie pe criteriile stabilite în prezenta decizie.

Cererile respective sunt evaluate în conformitate cu criteriile pe baza cărora au fost depuse.

(3) Licențele pentru eticheta ecologică a UE, acordate în conformitate cu criteriile stabilite în Decizia 2007/506/CE, pot fi utilizate timp de 12 luni de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Karmenu VELLA
Membru al Comisiei

ANEXĂ

CRITERIILE DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE A UE ȘI CERINȚELE DE EVALUARE ȘI DE VERIFICARE

CADRU

CRITERII

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru „produsele cosmetice care se îndepărtează prin clătire”:

1. Toxicitatea pentru organismele acvatice: volumul critic de diluare (VCD)
2. Biodegradabilitatea
3. Substanțele și amestecurile excluse sau limitate
4. Ambalarea
5. Aprovizionarea sustenabilă cu ulei de palmier, ulei de sămburi de palmier și derivații lor
6. Adecvarea pentru utilizare
7. Informațiile care figurează pe eticheta ecologică a UE

EVALUARE ȘI VERIFICARE

(a) Cerințe

Cerințele specifice de evaluare și de verificare sunt indicate pentru fiecare criteriu.

În cazul în care solicitantul trebuie să furnizeze declarații, documentații, analize, rapoarte de încercare sau alte dovezi prin care să ateste respectarea criteriilor, acestea pot proveni de la solicitant sau de la furnizorul (furnizorii) său (săi) sau de la ambii.

Dacă este posibil, încercările sunt efectuate de laboratoare care îndeplinesc cerințele generale ale standardului european EN ISO 17025 sau ale unui standard echivalent.

Dacă este cazul, pot fi folosite și alte metode de încercare decât cele indicate pentru fiecare criteriu, dacă echivalența lor este acceptată de organismul competent care evaluează cererea.

Dacă este cazul, organismele competente pot solicita documente justificative și pot efectua verificări independente.

Apendicele face trimitere la lista din „baza de date a ingredientelor pentru detergenți” (lista DID), care conține ingredientele cel mai des utilizate în formulele de detergenți și cosmetice. Lista se folosește pentru obținerea datelor pentru calcularea volumului critic de diluare (VCD) și pentru evaluarea biodegradabilității substanțelor componente. Pentru substanțele care nu apar pe lista DID, se oferă indicații referitoare la modalitatea de calcul sau de extrapolare a datelor pertinente. Cea mai recentă versiune a listei DID poate fi accesată de pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE ⁽¹⁾ sau prin intermediul site-urilor diferitelor organisme competente.

Organismului competent îi sunt comunicate următoarele informații:

- (i) Formula completă a produsului, indicându-se denumirea comercială, denumirea chimică, nr. CAS și denumirile INCI, nr. DID ⁽²⁾, cantitatea care intră în compoziția produsului (cu și fără apă), funcția și forma tuturor ingredientelor indiferent de concentrație;
- (ii) fișe cu date de securitate pentru fiecare substanță componentă sau amestec component, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_ro.pdf
http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_ro.pdf

⁽²⁾ Nr. DID este numărul substanței componente din lista DID.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

(b) Praguri de măsurare

Respectarea criteriilor ecologice este necesară pentru toate substanțele componente, astfel cum sunt definite mai sus, cu excepția respectării criteriilor 3 (b) și 3 (c) care este necesară pentru conservanți, coloranți și parfumuri atunci când concentrația acestora în formula finală este egală sau mai mare de 0,010 % din greutate.

CRITERIILE DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE A UE

Criteriul 1 — Toxicitatea pentru organismele acvatice: volumul critic de diluare (VCD)

Toxicitatea VCD totală a produsului nu depășește limitele prevăzute în tabelul 1:

Tabelul 1

Limitele VCD

Produsul	VCD (l/g CA)
Șampoane, produse pentru duș și săpunuri lichide	18 000
Săpunuri solide	3 300
Balsamuri de păr	25 000
Spume de ras, geluri de ras, creme de ras	20 000
Săpunuri solide de ras	3 300

VCD se calculează folosind următoarea ecuație:

$$\text{VCD} = \sum \text{VCD (substanța componentă } i) = \sum \text{greutate (} i) \times \text{FD (} i) \times 1000/\text{FT cronică (} i)$$

unde:

greutatea (i) — este greutatea substanței componente (în grame) pe 1 gram de CA (mai precis, contribuția normalizată în greutate a substanței componente la CA);

FD (i) — este factorul de degradare al substanței componente;

FT cronică (i) — este factorul de toxicitate al substanței componente (în miligrame/litru).

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă calculul VCD al produsului. Pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE este disponibilă o foaie de calcul pentru calculul valorii VCD. Valorile parametrilor FD și FT cronică sunt cele menționate în partea A din lista DID. Dacă substanța componentă nu este inclusă în partea A din lista DID, solicitantul calculează valorile pe baza orientărilor prevăzute în partea B din lista DID, anexând documentația aferentă (pentru mai multe informații, a se vedea apendicele).

Criteriul 2 — Biodegradabilitatea

(a) Biodegradabilitatea agenților tensioactivi

Toți agenții tensioactivi sunt ușor biodegradabili în condiții aerobe și biodegradabili în condiții anaerobe.

(b) Biodegradabilitatea substanțelor componente organice

Conținutul tuturor substanțelor componente organice din produs care sunt nebiodegradabile (care nu sunt ușor biodegradabile) în mediu aerob (aNBO) și nebiodegradabile în mediu anaerob (aNBO) nu depășește limitele prevăzute în tabelul 2.

Tabelul 2

Limitele aNBO și anNBO

Produs	aNBO (mg/g CA)	anNBO (mg/g CA)
Șampoane, produse de duș și săpunuri lichide	25	25
Săpunuri solide	10	10
Balsamuri de păr	45	45
Spume de ras, geluri de ras, creme de ras	70	40
Săpunuri solide de ras	10	10

Evaluare și verificare: solicitantul furnizează documentația privind degradabilitatea agenților tensioactivi, precum și calculul aNBO și anNBO pentru produs. Pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE este disponibilă o foaie de calcul pentru calculul valorilor aNBO și anNBO.

Atât pentru agenții tensioactivi, cât și pentru valorile aNBO și anNBO, se face trimitere la lista DID. Pentru substanțele componente care nu sunt incluse în lista DID, se furnizează informațiile relevante din literatura de specialitate sau din alte surse sau rezultatele unor încercări adecvate care să indice faptul că acestea sunt biodegradabile în mediu aerob și anaerob, după cum se prevede în apendice.

În absența unei documentații conforme cu cerințele menționate anterior, o substanță componentă, alta decât un agent tensioactiv, poate fi scutită de la cerința privind degradabilitatea în mediu anaerob dacă este îndeplinită una dintre următoarele trei condiții:

1. ușor degradabilă și cu adsorbție slabă ($A < 25\%$);
2. ușor degradabilă și cu desorbție ridicată ($D > 75\%$);
3. ușor degradabilă și fără potențial de bioacumulare.

Încercările de adsorbție/desorbție pot fi desfășurate în conformitate cu orientările OCDE 106.

Criteriul 3 — Substanțele și amestecurile excluse sau limitate

(a) Substanțe și amestecuri componente excluse în mod expres

Următoarele substanțe și amestecuri componente nu sunt incluse în produs nici ca parte a formulei, nici ca parte a vreunui amestec inclus în formulă:

- (i) alchil fenol etoxilați (APEO) și alți derivați de alchil fenol;
- (ii) nitrilotriacetat (NTA);
- (iii) acid boric, borați și perborati;
- (iv) nitromosc și mosc policiclic;
- (v) octametilciclotetrasiloxan (D4);
- (vi) butilat hidroxi-toluen (BHT);

- (vii) etilendiaminotetraacetat (EDTA) și sărurile sale, precum și fosfonați care nu sunt ușor biodegradabili;
- (viii) următorii conservanți: triclosan, parabeni, formaldehidă și agenți eliberatori de formaldehidă;
- (ix) următoarele parfumuri și ingrediente ale amestecurilor de parfumuri: hidroxi-izohexil 3ciclohexenă carboxaldehidă (HICC), atranol și cloratanol;
- (x) microplastice;
- (xi) nanoargint.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o declarație de conformitate semnată, sprijinită de declarații de la producătorii de amestecuri, după caz, prin care se confirmă că substanțele și/sau amestecurile enumerate nu au fost incluse în produs.

(b) Substanțe și amestecuri periculoase

În conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 eticheta ecologică a UE nu poate fi acordată niciunui produs care conține substanțe ce îndeplinesc criteriile de clasificare în frazele de pericol sau de risc indicate în tabelul 3 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau cu Directiva 67/548/CE a Consiliului ⁽²⁾, sau substanțele menționate la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. În cazul în care pragul de clasificare a unei substanțe sau a unui amestec într-o frază de pericol diferă de cel al unei fraze de risc, primul este cel care prevalează. Frazele de risc din tabelul 3 se referă, în general, la substanțe. Cu toate acestea, în cazul în care nu pot fi obținute informații despre substanțe, se aplică regulile de clasificare pentru amestecuri.

Substanțele sau amestecurile care își schimbă proprietățile prin prelucrare și care astfel nu mai sunt biodisponibile sau suferă modificări chimice într-un mod care elimină pericolul identificat inițial sunt exceptate de la criteriul 3 litera (b).

Tabelul 3

Fraze de pericol și de risc

Frază de pericol	Frază de risc
H300 Mortal în caz de înghițire	R28
H301 Toxic în caz de înghițire	R25
H304 Poate fi mortal în caz de înghițire și de pătrundere în căile respiratorii	R65
H310 Mortal în contact cu pielea	R27
H311 Toxic în contact cu pielea	R24
H330 Mortal în caz de inhalare	R23/26
H331 Toxic în caz de inhalare	R23
H340 Poate provoca anomalii genetice	R46
H341 Susceptibil de a provoca anomalii genetice	R68
H350 Poate provoca cancer	R45
H350i Poate provoca cancer în cazul inhalării	R49

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 67/548/CE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO 196, 16.8.1967, p. 1).

Frază de pericol	Frază de risc
H351 Susceptibil de a provoca cancer	R40
H360F Poate dăuna fertilității	R60
H360D Poate dăuna fătului	R61
H360FD Poate dăuna fertilității. Poate dăuna fătului	R60/61/60-61
H360Fd Poate dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului	R60/63
H360Df Poate dăuna fătului. Susceptibil de a dăuna fertilității	R61/62
H361f Susceptibil de a dăuna fertilității	R62
H361d Susceptibil de a dăuna fătului	R63
H361fd Susceptibil de a dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului	R62-63
H362 Poate dăuna copiilor alăptați la sân	R64
H370 Provoacă leziuni ale organelor	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Poate provoca leziuni ale organelor	R68/20/21/22
H372 Provoacă leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată	R48/25/24/23
H373 Poate provoca leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată	R48/20/21/22
H400 Foarte toxic pentru mediul acvatic	R50
H410 Foarte toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R50-53
H411 Toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R51-53
H412 Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	R52-53
H413 Poate provoca efecte nocive pe termen lung asupra mediului acvatic	R53
EUH059 Periculos pentru stratul de ozon	R59
EUH029 În contact cu apa degajă un gaz toxic	R29
EUH031 În contact cu acizi degajă un gaz toxic	R31
EUH032 În contact cu acizi degajă un gaz foarte toxic	R32
EUH070 Toxic în caz de contact cu ochii	R39-41
Substanțe sensibilizante	
H334: Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare	R42
H317: Poate provoca o reacție alergică cutanată	R43

Pentru produsele cosmetice care se îndepărtează prin clătire, substanțele din tabelul 4 sunt exceptate de la obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010, în urma aplicării articolului 6 alineatul (7) din același regulament.

Tabelul 4

Substanțe care fac obiectul derogării

Substanțe	Fraze de pericol	Fraze de risc
Agenți tensioactivi (în concentrații totale < 20 % din produsul final)	H412: Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung H413: Poate provoca efecte nocive pe termen lung asupra mediului acvatic	R52-53 R53
Parfumuri (*)	H412: Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung H413: Poate provoca efecte nocive pe termen lung asupra mediului acvatic	R52-53 R53
Conservanți (**)	H411: Toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung H412: Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung H413: Poate provoca efecte nocive pe termen lung asupra mediului acvatic	R51-53 R52-53 R53
Piritionat de zinc (ZPT) utilizat în șampoanele anti-mătreață	H400 Foarte toxic pentru mediul acvatic	R50

(*) Derogarea nu se aplică decât criteriului 3 litera (b). Parfumurile respectă criteriul 3 litera (d).

(**) Derogarea nu se aplică decât criteriului 3 litera (b). Conservanții respectă criteriul 3 litera (e).

Evaluare și verificare: solicitantul demonstrează conformitatea cu criteriul 3 litera (b) pentru orice substanță componentă sau amestec component prezente în concentrații mai mari de 0,010 % din produs.

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate sprijinită, după caz, de declarațiile producătorului (producătorilor) de materii prime conform cărora niciuna (niciunul) dintre aceste substanțe și/sau amestecuri componente nu îndeplinesc criteriile de clasificare în una sau mai multe fraze de pericol sau de risc enumerate în tabelul 3 în forma (formele) și starea fizică (stările fizice) în care sunt prezente în produs.

Următoarele informații tehnice privind forma (formele) și starea fizică (stările fizice) ale substanțelor și/sau ale amestecurilor componente astfel cum sunt prezente în produs sunt furnizate în sprijinul declarației de neclasificare:

- (i) pentru substanțele care nu au fost înregistrate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și/sau pentru care nu există încă o clasificare CLP armonizată: informații în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa VII la regulamentul menționat anterior;
- (ii) pentru substanțele care au fost înregistrate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și care nu îndeplinesc cerințele pentru clasificarea CLP: informații pe baza dosarului de înregistrare REACH, confirmând statutul de substanță neclasificată;
- (iii) pentru substanțele pentru care există o clasificare armonizată sau care sunt clasificate în regim propriu: fișele cu date de securitate, atunci când sunt disponibile. În cazul în care acestea nu sunt disponibile sau în care substanța este clasificată în regim propriu, se furnizează informații relevante referitoare la clasificarea substanțelor în funcție de pericol în conformitate cu anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;
- (iv) în cazul amestecurilor: fișele cu date de securitate, atunci când sunt disponibile. În cazul în care acestea nu sunt disponibile, se furnizează calculul clasificării amestecului conform normelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, împreună cu informațiile relevante referitoare la clasificarea amestecurilor în funcție de pericol în conformitate cu anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

În cazul substanțelor enumerate în anexele IV și V la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, care sunt exceptate de la obligațiile de înregistrare în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (a) și (b) din regulamentul respectiv, este suficientă o declarație în acest sens din partea solicitantului pentru a se conforma criteriului 3 litera (b).

Solicitantul prezintă o declarație privind prezența substanțelor componente care îndeplinesc condițiile de derogare, sprijinită, dacă este cazul, de declarații ale producătorului (producătorilor) materiilor prime. Atunci când este necesar în scopul derogării, solicitantul confirmă concentrațiile acestor substanțe componente în produsul final.

- (c) Substanțe componente enumerate în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006

Nu se acordă nicio derogare de la excluderea prevăzută la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 în ceea ce privește substanțele componente identificate drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită și incluse în lista prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, prezente în produs în concentrații de peste 0,010 % (greutate/greutate).

Evaluare și verificare: la data depunerii cererii se face trimitere la lista substanțelor identificate ca substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită. Solicitantul prezintă organismului competent formula exactă a produsului. Solicitantul prezintă, de asemenea, o declarație de conformitate cu criteriul 3 litera (c) și documentația aferentă, precum declarațiile de conformitate semnate de furnizorii de materiale și copii ale fișelor relevante cu date de securitate ale substanțelor sau amestecurilor.

- (d) Parfumuri

- (i) Produsele comercializate ca produse concepute pentru copii sau destinate acestora nu conțin parfumuri.
- (ii) Toate substanțele sau amestecurile componente adăugate produsului ca parfumuri sunt produse și manipulate în conformitate cu codul de bune practici al Asociației Internaționale pentru Parfumuri (IFRA). Codul poate fi consultat pe site-ul web al IFRA: <http://www.ifraorg.org> Producătorul respectă recomandările formulate în standardele IFRA în ceea ce privește interdicțiile, restricțiile de utilizare și criteriile de puritate prevăzute pentru materiale.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o declarație de conformitate semnată, sprijinită de o declarație a producătorului de parfumuri, după caz.

- (e) Conservanți

- (i) Conservanții din produs nu emană substanțe clasificate în conformitate cu cerințele de la criteriul 3 litera (b) și nu se degradează în astfel de substanțe.
- (ii) Produsul poate conține conservanți, cu condiția ca aceștia să nu fie bioacumulabili. Un conservant nu este considerat bioacumulabil dacă $BCF < 100$ sau $\log K_{ow} < 3,0$. Dacă atât valoarea BCF, cât și valoarea $\log K_{ow}$ sunt disponibile, se utilizează cea mai mare valoare BCF măsurată.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o declarație de conformitate semnată, împreună cu copii ale fișelor tehnice de securitate pentru orice conservant adăugat, precum și informații cu privire la valorile BCF și/sau $\log K_{ow}$ ale conservantului respectiv.

- (f) Coloranți

Coloranții din produs nu trebuie să fie bioacumulabili. Un colorant nu este considerat bioacumulabil dacă $BCF < 100$ sau $\log K_{ow} < 3,0$. Dacă atât valoarea BCF, cât și valoarea $\log K_{ow}$ sunt disponibile, se utilizează cea mai mare valoare BCF măsurată. În cazul agenților coloranți a căror utilizare în produsele alimentare este autorizată, nu este necesară prezentarea documentației privind potențialul de bioacumulare.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă copii ale fișelor tehnice de securitate pentru orice colorant adăugat, împreună cu informații privind valoarea BCF și/sau $\log K_{ow}$ a colorantului respectiv sau o documentație care să garanteze că agentul colorant este autorizat pentru utilizarea în produsele alimentare.

Criteriul 4 — Ambalarea

- (a) Ambalajul primar

Ambalajul primar este în contact direct cu conținutul.

Nu este permisă utilizarea niciunui ambalaj suplimentar pentru produs în forma în care este vândut, de exemplu, o cutie de carton peste o sticlă, cu excepția ambalajului secundar care regrupează două sau mai multe produse (de exemplu, produsul și rezerva).

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o declarație de conformitate semnată.

⁽¹⁾ http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

(b) Raportul de impact al ambalajului („Packaging Impact Ratio” — PIR)

Raportul de impact al ambalajului (PIR) trebuie să fie mai mic de 0,28 g de ambalaj pe gram de produs pentru fiecare ambalaj în care este vândut produsul. Produsele utilizate înainte de ras care sunt ambalate în recipiente metalice cu aerosoli sunt scutite de la această cerință.

PIR este calculat (separat pentru fiecare dintre ambalaje) după cum urmează:

$$\text{PIR} = (W + (W_{\text{refill}} \times F) + N + (N_{\text{refill}} \times F)) / (D + (D_{\text{refill}} \times F))$$

unde:

W — greutatea ambalajului (ambalajul primar + o parte din ambalajul secundar ⁽¹⁾, inclusiv etichetele) (g);

W_{refill} — greutatea ambalajului pentru rezerve (ambalajul primar + o parte din ambalajul secundar ⁽¹⁾, inclusiv etichetele) (g);

N — greutatea ambalajului neregenerabil + nereciclabil (ambalajul primar + o parte din ambalajul secundar ⁽¹⁾, inclusiv etichetele) (g);

N_{refill} — greutatea ambalajului neregenerabil și nereciclabil al rezervei (ambalajul primar + o parte din ambalajul secundar ⁽¹⁾, inclusiv etichetele) (g);

D — greutatea produsului conținut în ambalajul inițial (g);

D_{refill} — greutatea produsului conținut în rezervă (g);

F — numărul de rezerve necesare pentru a obține cantitatea reîncărcabilă totală, calculată după cum urmează:

$$F = V \times R / V_{\text{refill}}$$

unde:

V — capacitatea în volum a ambalajului inițial (ml);

V_{refill} — capacitatea în volum a ambalajului rezervei (ml);

R — cantitatea reîncărcabilă. Aceasta indică de câte ori poate fi reîncărcat ambalajul inițial. În cazul în care F nu este un număr întreg, aceasta se rotunjește la numărul întreg imediat superior.

Dacă nu se oferă nicio rezervă, PIR se calculează după cum urmează:

$$\text{PIR} = (W + N) / D$$

Producătorul comunică numărul de reîncărcări prevăzute sau utilizează valori standard, și anume R = 5 pentru materiale plastice și R = 2 pentru carton.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă calculul pentru PIR-ul produsului. Pentru acest calcul este pusă la dispoziție o foaie de calcul pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE. În cazul în care produsul este vândut în ambalaje diferite (cu volume diferite), se prezintă calculul pentru fiecare tip de ambalaj pentru care se atribuie eticheta ecologică a UE. Solicitantul prezintă o declarație semnată privind conținutul de material reciclat după consum sau de material de origine regenerabilă prezent în ambalaj și o descriere a sistemului de reîncărcare oferit, după caz (tipuri de rezerve, volum). Pentru aprobarea ambalajelor pentru rezerve, solicitantul sau comerciantul cu amănuntul aduc dovezi privind viitoarea disponibilitate pe piață a rezervelor în vederea achiziționării.

⁽¹⁾ Greutatea proporțională a ambalajului colectiv (de exemplu, 50 % din greutatea totală a ambalajului colectiv, dacă două produse sunt vândute împreună).

(c) Conceperea ambalajului primar

Ambalajul primar este conceput astfel încât să faciliteze o dozare corectă (de exemplu, prin asigurarea faptului că deschiderea din partea de sus nu este prea largă) și să asigure că cel puțin 90 % din produs poate fi extras cu ușurință din recipient. Cantitatea reziduală de produs în recipient (R), care trebuie să fie sub 10 %, se calculează după cum urmează:

$$R = [(m2 - m3)/(m1 - m3)] \times 100 (\%)$$

unde:

m1 — Ambalaj primar și produs (g);

m2 — Ambalaj primar și produs rezidual în condiții normale de utilizare (g);

m3 — Ambalaj primar golit și curățat (g).

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o descriere a dispozitivului de dozare și raportul de încercare cu rezultatele măsurării cantității de produs cosmetic care se îndepărtează prin clătire rămasă în ambalaj. Procedura de încercare pentru măsurarea cantității reziduale este descrisă în manualul de utilizare disponibil pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE.

(d) Conceperea ambalajului din plastic în vederea reciclării

Ambalajul din plastic este conceput pentru a facilita reciclarea eficace prin evitarea potențialilor contaminanți și a materialelor incompatibile despre care se cunoaște faptul că împiedică separarea sau reprocesarea sau că reduc calitatea materialului reciclat. Eticheta sau eticheta termocontractibilă (*sleeve*), dispozitivul de închidere și, după caz, acoperirile de barieră nu conțin, separat sau în combinație, materialele și componentele enumerate în tabelul 5.

Tabelul 5

Materiale și componente excluse din elementele de ambalare

Element de ambalare	Materiale și componente excluse ⁽¹⁾
Etichetă sau etichetă termocontractibilă	<ul style="list-style-type: none"> — Etichetă sau etichetă termocontractibilă din PS în combinație cu o sticlă din PET, PP sau HDPE — Etichetă sau etichetă termocontractibilă din PVC în combinație cu o sticlă din PET, PP sau HDPE — Etichetă sau etichetă termocontractibilă din PETG în combinație cu o sticlă din PET — Etichete termocontractibile fabricate din alți polimeri decât cei din care este fabricată sticla — Etichete sau etichete termocontractibile metalizate sau sudate la corpul de ambalare (etichetare în matriță — <i>in mould labelling</i>)
Dispozitiv de închidere	<ul style="list-style-type: none"> — Dispozitiv de închidere din PS în combinație cu o sticlă din PET, PP sau HDPE — Dispozitiv de închidere din PVC în combinație cu o sticlă din PET, PP sau HDPE — Dispozitive și/sau materiale de închidere din PETG cu o densitate de peste 1 g/cm³ în combinație cu o sticlă din PET — Dispozitive de închidere din metal, sticlă, EVA — Dispozitive de închidere din silicon. Sunt scutite dispozitivele de închidere din silicon cu o densitate < 1 g/cm³ în combinație cu o sticlă din PET și dispozitivele de închidere din silicon cu o densitate > 1 g/cm³ în combinație cu o sticlă din PP sau HDPE — Foliile sau sigiliile metalice care rămân fixate pe sticlă sau pe dispozitivul său de închidere după ce produsul a fost deschis
Acoperiri de barieră	<ul style="list-style-type: none"> — Poliamidă, EVOH, poliolefine funcționale, bariere metalizate și bariere de protecție împotriva luminii

⁽¹⁾ EVA — etilen-vinil acetat, EVOH — alcool etilen-vinil, HDPE — polietilenă de înaltă densitate, PET — polietilentereftalat, PETG — polietilen tereftalat glicol modificat, PP — polipropilenă, PS — polistiren, PVC — policlorură de vinil.

Sunt scutite de această cerință pompele și recipientele cu aerosoli.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o declarație de conformitate semnată, în care specifică compoziția materialelor de ambalare, inclusiv a recipientului, a etichetei sau a etichetei termocontractibile, a adhezivilor, a dispozitivelor de închidere și a acoperirilor de barieră, precum și un eșantion de ambalaj primar.

Criteriul 5 — Aprovizionarea sustenabilă cu ulei de palmier, ulei de sămburi de palmier și derivații lor

Uleiul de palmier, uleiul de sămburi de palmier și derivații lor utilizați în produs trebuie să provină din plantații care îndeplinesc criteriile de gestionare durabilă dezvoltate de organizații formate din mai multe părți interesate cu o participare diversificată, inclusiv ONG-uri, întreprinderi și administrații publice.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă certificări emise de părți terțe conform cărora uleiul de palmier și uleiul de sămburi de palmier utilizat la fabricarea produsului provine din plantații gestionate în mod durabil. Certificările acceptate includ RSPO („Roundtable on Sustainable Palm Oil”) [cu diferite sisteme, cum ar fi „identity preserved” („identitate păstrată”), „segregated” („segregare”) sau „mass balance” („bilanț masic”)] sau orice sistem echivalent bazat pe criteriile de gestionare durabilă convenite între mai multe părți interesate. Pentru derivații chimici ai uleiului de palmier și ai uleiului de sămburi de palmier ⁽¹⁾ este permisă demonstrarea sustenabilității prin certificate negociabile („book and claim”), precum cele emise de GreenPalm sau echivalentul acestora.

Criteriul 6 — Adecvarea pentru utilizare

Capacitatea produsului de a îndeplini funcția sa principală (de exemplu, curățarea, îngrijirea) și alte funcții secundare declarate (de exemplu, antimătreață, protecția culorii etc.) se demonstrează fie prin una sau mai multe încercări de laborator, fie printr-un test în rândul consumatorilor. Testele se efectuează pe baza „Orientărilor pentru evaluarea eficacității produselor cosmetice” (*Guidelines for the Evaluation of the Efficacy of Cosmetic Products*) ⁽²⁾ și a instrucțiunilor cuprinse în manualul de utilizare disponibil pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE.

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă documentația protocolului de încercare pe care la aplicat pentru testarea eficacității produsului. Solicitanții prezintă rezultate ale acestui protocol care demonstrează că produsul îndeplinește funcția principală și cea secundară indicate pe eticheta produsului sau pe ambalaj.

Criteriul 7 — Informații care figurează pe eticheta ecologică a UE

Eticheta facultativă prevăzută cu spațiu pentru text conține următorul text:

- Impact redus asupra ecosistemelor acvatice.
- Corespunde cerințelor stricte în materie de biodegradabilitate.
- Reduce deșeurile produse din ambalaje.

Orientările privind utilizarea etichetei facultative prevăzute cu spațiu pentru text pot fi găsite la rubrica „*Guidelines for use of the Ecolabel logo*”, la adresa:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Evaluare și verificare: solicitantul prezintă o mostră de etichetă a produsului sau o reprezentare a ambalajului pe care este aplicată eticheta ecologică a UE, împreună cu o declarație de conformitate semnată.

⁽¹⁾ Astfel cum sunt definiți de RSPO în documentul „RSPO Rules for Home and Personal Care Derivatives”, disponibil la adresa: http://www.greenpalm.org/upload/files/45/RSPO_Guiding_Rules_for_HPC_derivativesV9.pdf

⁽²⁾ Disponibile la adresa: <https://www.cosmeticseurope.eu/publications-cosmetics-europe-association/guidelines.html?view=item&id=23> și pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE.

Apendice

Lista bazei de date a ingredientelor pentru detergenți (DID)

Lista DID (partea A) este o listă care conține informații cu privire la toxicitatea și biodegradabilitatea în mediul acvatic a ingredientelor folosite în mod obișnuit în formulele de detergenți. Lista cuprinde informații cu privire la toxicitatea și biodegradabilitatea unei serii de substanțe folosite în produsele de spălare și curățare. Lista DID nu este exhaustivă, însă, în partea B a acesteia, se oferă indicații cu privire la determinarea parametrilor de calcul relevanți pentru substanțele care nu figurează în lista DID [de exemplu factorul de toxicitate (FT) și factorul de degradare (FD), parametri utilizați pentru calculul volumului critic de diluare]. Lista DID este o sursă generică de informații, iar substanțele care figurează în această listă nu sunt aprobate automat pentru a fi utilizate în produsele purtând eticheta ecologică a UE.

Părțile A și B din lista DID pot fi consultate pe site-ul dedicat etichetei ecologice a UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_ro.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_ro.pdf

Pentru a evalua valorile FT și FD ale substanțelor despre ale căror toxicitate și degradabilitate în mediul acvatic nu sunt disponibile informații, se pot utiliza analogii structurale cu substanțe similare. Aceste analogii structurale sunt aprobate de organismul competent care acordă licența de utilizare a etichetei ecologice a UE. În mod alternativ, se aplică o abordare bazată pe ipoteza cea mai pesimistă, cu ajutorul următorilor parametri:

Abordare bazată pe ipoteza cea mai pesimistă:

Substanță componentă	Toxicitate acută			Toxicitate cronică			Degradare		
	LC50/EC50	FS _(acută)	FT _(acută)	NOEC (*)	FS _(cronică) (*)	FT _(cronică)	FD	Aerobă	Anaerobă
„Denumire”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Dacă nu se identifică date acceptabile privind toxicitatea cronică, aceste coloane rămân necompletate. În acel caz, FT_(cronică) se definește ca fiind egal cu FT_(acută).

Demonstrarea biodegradabilității rapide

Pentru biodegradabilitatea rapidă se folosesc următoarele metode de încercare:

1. Până la 1 decembrie 2015:

metodele de încercare a biodegradabilității rapide prevăzute de Directiva 67/548/CEE, în special metodele detaliate în partea C4 din anexa V la directivă, sau metodele de încercare OCDE 301 A-F echivalente sau încercările ISO echivalente.

În cazul agenților tensioactivi, nu se aplică principiul ferestrei de 10 zile. Limita de admisibilitate se situează la 70 % pentru încercările menționate în părțile C4-A și C4-B din anexa V la Directiva 67/548/CEE (precum și pentru încercările echivalente OCDE 301 A și E și încercările ISO echivalente) și la 60 % pentru încercările C4-C, D, E și F (precum și pentru încercările OCDE 301 B, C, D și F echivalente și încercările ISO echivalente).

sau

Metodele de încercare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.

2. După 1 decembrie 2015:

metodele de încercare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1272/2008.

Demonstrarea biodegradabilității anaerobe

Metodele de referință pentru încercarea degradabilității anaerobe sunt EN ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988), OCDE 311 sau o altă metodă echivalentă, cu condiția atingerii unei degradabilități finale de 60 % în condiții anaerobe. Se pot utiliza, de asemenea, metode de încercare care simulează condițiile dintr-un mediu anaerob relevant, pentru a demonstra că s-a atins o degradabilitate finală de 60 % în condiții anaerobe.

Extrapolare la substanțele care nu sunt incluse în lista DID

În cazul substanțelor componente care nu figurează în lista DID, se poate utiliza metoda descrisă în continuare pentru a prezenta documentația necesară cu privire la biodegradabilitatea anaerobă.

1. Se aplică o extrapolare rezonabilă. Pentru a extrapola degradabilitatea finală anaerobă a agenților tensioactivi înrudiți din punct de vedere structural, se folosesc rezultatele încercărilor obținute folosind o materie primă. În cazul în care biodegradabilitatea a fost confirmată pentru un agent tensioactiv (sau pentru un grup de produse omoloage) în conformitate cu lista DID, se poate presupune că un tip similar de agent tensioactiv este, de asemenea, biodegradabil în mediu anaerob [de exemplu, gruparea etoxi sulfat C12-15 A 1-3 (nr. 8 în lista DID) este biodegradabilă în mediu anaerob, astfel încât se poate presupune o biodegradabilitate în mediu anaerob analoagă în cazul grupării etoxi sulfat C12-15 A 6]. În cazurile în care biodegradabilitatea în mediu anaerob a fost confirmată pentru un agent tensioactiv printr-o metodă de încercare corespunzătoare, se poate presupune că un tip similar de agent tensioactiv este, de asemenea, biodegradabil în mediu anaerob (de exemplu, datele din literatura de specialitate care confirmă biodegradabilitatea în mediu anaerob a agenților tensioactivi din grupa sărurilor de amoniu alchilesterice pot fi folosite pentru a demonstra biodegradabilitatea în mediu anaerob analoagă a altor săruri de amoniu cuaternare care conțin legături esterice în lanțul sau lanțurile de alchili).
 2. Se efectuează testul de screening pentru degradabilitatea anaerobă. Dacă sunt necesare noi încercări, se efectuează un test de screening utilizând metoda ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988), OCDE 311 sau o metodă echivalentă.
 3. Se efectuează o încercare a degradabilității cu doze mici. Dacă sunt necesare noi încercări și în cazul în care apar probleme experimentale în cadrul testului de screening (de exemplu inhibiție provocată de toxicitatea substanței testate), se repetă încercarea utilizând o doză mică de agent tensioactiv și se monitorizează degradarea prin măsurători cu C¹⁴ sau prin analize chimice. Încercările cu doze mici se pot efectua cu ajutorul metodei OCDE 308 (august 2000) sau al unei metode echivalente.
-

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

NR. 117/14/COL

din 12 martie 2014

de modificare, pentru a nouăzeci și patra oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin adoptarea de noi Orientări pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc și prin prelungirea valabilității Orientărilor existente privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE („autoritatea”),

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), în special articolele 61-63 și Protocolul 26 la acesta,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”), în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 24, precum și articolul 1 din partea 1 din protocolul 3 la acord,

Întrucât:

În temeiul articolului 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, autoritatea pune în aplicare dispozițiile Acordului SEE privind ajutoarele de stat.

În temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, autoritatea emite comunicări sau orientări privind aspectele tratate în Acordul privind SEE, în cazul în care acordul respectiv sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede în mod expres acest lucru sau în cazul în care autoritatea îl consideră necesar,

La data de 15 ianuarie 2014, Comisia Europeană a adoptat Orientările privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc ⁽¹⁾, care urmează să intre în vigoare la 1 iulie 2014. Noile norme stabilesc condițiile în care statele membre ale UE pot acorda ajutoare pentru a facilita accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii și al întreprinderilor cu capitalizare medie. Aceste noi orientări urmează să înlocuiască, începând cu 1 iulie 2014, Orientările Comunității privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii ⁽²⁾.

Orientările Comisiei Europene privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc prevăd, de asemenea, prelungirea până la 30 iunie 2014 a valabilității Orientărilor Comunității privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii.

Aceste orientări au relevanță pentru Spațiul Economic European.

Aplicarea uniformă a normelor SEE privind ajutoarele de stat trebuie asigurată pe tot teritoriul Spațiului Economic European, în conformitate cu obiectivul de omogenitate stabilit la articolul 1 din Acordul privind SEE.

⁽¹⁾ JO C 19, 22.1.2014, p. 4.

⁽²⁾ JO C 194, 18.8.2006, p. 2.

Conform punctului II de la rubrica „GENERAL” din Anexa XV la Acordul privind SEE, autoritatea trebuie să adopte, după consultarea Comisiei Europene, noi Orientări privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc care să corespundă celor adoptate de către Comisia Europeană.

Noile orientări vor înlocui actualele Orientări ale Comunității privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii ⁽¹⁾. Până la intrarea în vigoare a noilor orientări, ar trebui prelungită până la 30 iunie 2014 valabilitatea Orientărilor pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii

DUPĂ consultarea Comisiei Europene,

DUPĂ consultarea statelor AELS prin scrisoarea din 12 ianuarie 2014 pe această temă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prima teză de la punctul 80 din Orientările privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii se citește după cum urmează:

„80. Valabilitatea acestor orientări va înceta la data de 30 iunie 2014.”

Articolul 2

Orientările privind ajutorul de stat se modifică prin introducerea de noi orientări privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc. Noile orientări sunt prevăzute în anexa la prezenta decizie și fac parte integrantă din aceasta.

Articolul 3

Numai versiunea în limba engleză este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 12 martie 2014.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Oda Helen SLETNES

Președinte

Frank BÜCHEL

Membru al Colegiului

⁽¹⁾ JO C 126, 7.6.2007, p. 19. Suplimentul SEE nr. 27, 7.6.2007, p. 1. Astfel cum au fost modificate la 15.12.2010 prin Decizia nr. 484/10/COL

ANEXĂ

PARTEA III: NORME ORIZONTALE

Ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc ⁽¹⁾

1. INTRODUCERE

1. În temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), Autoritatea AELS de Supraveghere poate considera compatibile cu Acordul privind SEE ajutoarele de stat destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Din motivele menționate în prezentele orientări, autoritatea consideră că dezvoltarea pieței finanțării de risc și îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”), al întreprinderilor mici cu capitalizare medie și al întreprinderilor inovatoare cu capitalizare medie la finanțarea de risc sunt foarte importante pentru economia statelor AELS în ansamblul său.
2. Încurajarea dezvoltării și a extinderii noilor întreprinderi, în special a întreprinderilor inovatoare și a celor care înregistrează o creștere puternică, poate avea un potențial important în ceea ce privește crearea de locuri de muncă. Prin urmare, o piață eficientă a finanțării de risc destinată IMM-urilor este esențială pentru ca societățile antreprenoriale să poată avea acces la fondurile necesare în fiecare etapă a dezvoltării lor.
3. În pofida perspectivelor lor de creștere, IMM-urile pot întâmpina dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare, în special în etapele inițiale ale dezvoltării lor. În centrul dificultăților respective se află problema informațiilor asimetrice: IMM-urile, în special la începutul activității lor, sunt adesea incapabile să demonstreze investitorilor bonitatea lor financiară sau soliditatea planurilor lor de afaceri. În astfel de circumstanțe, este posibil ca tipul de evaluare activă pe care o efectuează investitorii pentru a furniza finanțare întreprinderilor mai mari să nu justifice investiția în cazul operațiunilor care vizează IMM-urile respective, deoarece costurile aferente evaluării sunt prea ridicate în raport cu valoarea investiției. Prin urmare, indiferent de calitatea proiectului lor și de potențialul lor de creștere, este probabil ca IMM-urile în cauză să nu fie în măsură să aibă acces la finanțarea de care au nevoie atât timp cât nu au performanțe dovedite și nu dispun de garanții suficiente. Ca urmare a acestor informații asimetrice, este posibil ca piețele de finanțare a întreprinderilor să nu ofere finanțarea prin participare la capital sau prin îndatorare de care au nevoie IMM-urile nou-create și cu un puternic potențial de creștere, ceea ce are drept consecință o disfuncționalitate persistentă a pieței de capital, astfel că oferta nu poate răspunde cererii la un preț acceptabil pentru ambele părți, afectând în mod negativ perspectivele de creștere ale IMM-urilor. Întreprinderile mici cu capitalizare medie și întreprinderile inovatoare cu capitalizare medie pot, în anumite circumstanțe, să se confrunte cu aceeași disfuncționalitate a pieței.
4. Consecințele faptului că o întreprindere nu a obținut finanțare pot să nu se limiteze numai la entitatea respectivă, în special din cauza *factorilor externi care influențează creșterea întreprinderii*. Numeroase sectoare de succes înregistrează o creștere în materie de productivitate nu pentru că productivitatea întreprinderilor prezente pe piață crește, ci deoarece întreprinderile mai eficiente și mai avansate din punct de vedere tehnologic se dezvoltă în detrimentul celor mai puțin eficiente (sau al celor cu produse depășite). În măsura în care acest proces este perturbat de faptul că întreprinderile cu potențial de succes nu sunt în măsură să obțină finanțare, este probabil ca la scară mai largă să se înregistreze consecințe negative în ceea ce privește creșterea productivității. În consecință, faptul de a permite intrarea pe piață a unui număr mai mare de întreprinderi poate să stimuleze creșterea economică.
5. Prin urmare, existența unui deficit de finanțare care afectează IMM-urile, întreprinderile mici cu capitalizare medie și întreprinderile inovatoare cu capitalizare medie poate justifica măsuri de sprijin public, inclusiv prin acordarea de ajutor de stat în anumite circumstanțe specifice. Dacă este direcționat în mod corespunzător, ajutorul de stat acordat în sprijinul furnizării de finanțare de risc pentru întreprinderile respective poate să fie un mijloc eficace de remediere a disfuncționalităților identificate ale pieței și de mobilizare a capitalului privat.
6. Accesul la finanțare pentru IMM-uri este un obiectiv de interes comun pentru SEE. La nivelul UE și al SEE au fost adoptate o serie de inițiative care să sprijine dezvoltarea IMM-urilor. Unul dintre aceste obiective constă în facilitarea accesului IMM-urilor la finanțare.
7. În acest context de politică, Planul de acțiune al Comisiei din 2011 pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor ⁽²⁾ și dezbaterile lansate în 2013 prin Cartea verde privind finanțarea pe termen lung a economiei europene ⁽³⁾ recunosc faptul că succesul Uniunii depinde în mare măsură de creșterea IMM-urilor, care însă se confruntă adesea cu dificultăți semnificative în obținerea de finanțare. Autoritatea recunoaște aceste concluzii. Prin urmare, obiectivul este asigurarea faptului că IMM-urile sunt mai vizibile, iar piețele financiare sunt mai atrăgătoare și mai accesibile pentru IMM-uri.

⁽¹⁾ Prezentele orientări corespund Orientărilor Comisiei privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc (JO C 19, 22.1.2014, p. 4).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor”, COM(2011) 870 final, 7.12.2011.

⁽³⁾ COM(2013) 150 final, 25.3.2013.

8. Mai recent, au fost luate două inițiative referitoare la fondurile de investiții (*): Regulamentul privind fondurile europene cu capital de risc (°), adoptat în 2013, care permite fondurilor cu capital de risc să își comercializeze fondurile și să mobilizeze capitaluri la nivelul întregii piețe interne, și propunerea de Regulament privind fondurile europene de investiții pe termen lung (°), care are drept scop introducerea unor condiții-cadru pentru a facilita desfășurarea activității fondurilor de investiții în societăți necotate care beneficiază de angajamentul pe termen lung al investitorilor lor.
9. În afara acestor reglementări specifice, cadrul de reglementare în materie de administrare și funcționare a fondurilor de investiții care își desfășoară activitatea în domeniul finanțării de risc, cum ar fi fondurile de investiții în societăți necotate, este prevăzut în Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative (AIFMD) (°).
10. În 2012 Comisia a lansat o consultare publică (°) pentru a colecta informații privind amploarea disfuncționalității pieței care afectează accesul IMM-urilor la finanțare prin îndatorare și la finanțare prin capitaluri proprii și privind adecvarea orientărilor din 2006 privind capitalul de risc (°). Conform rezultatelor consultării publice, principiile de bază consacrate în orientările respective au oferit o bază solidă pentru alocarea resurselor publice IMM-urilor vizate, limitând totodată riscurile creării de efecte de excludere. Cu toate acestea, consultarea publică a arătat, de asemenea, că orientările privind capitalul de risc au fost adesea considerate a fi prea restrictive în ceea ce privește IMM-urile eligibile, formele de finanțare, instrumentele de ajutor și structurile de finanțare.
11. Autoritatea împărtășește aceste concluzii, care pot fi aplicate, de asemenea, *mutatis mutandis* Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii (°), elaborate de autoritate.
12. În Comunicarea privind modernizarea ajutoarelor de stat (°), Comisia a prezentat un program ambițios de modernizare a ajutoarelor de stat, bazat pe trei obiective principale:
- (a) încurajarea creșterii durabile, inteligente și favorabile incluziunii pe o piață internă competitivă;
 - (b) concentrarea controlului *ex ante* efectuat de Comisie asupra cazurilor care au cel mai mare impact asupra pieței interne, consolidând, în același timp, cooperarea cu statele membre în materie de asigurare a respectării normelor privind ajutoarele de stat și
 - (c) simplificarea normelor pentru asigurarea unui proces decizional mai rapid.
13. Autoritatea a urmat inițiativa Comisiei privind modernizarea. Prin urmare, condițiile de compatibilitate stabilite în prezentele orientări se bazează pe obiectivele comune respective.
14. Având în vedere cele de mai sus, s-a considerat oportună revizuirea substanțială a regimului ajutoarelor de stat aplicabil măsurilor de capital de risc, inclusiv celor care fac obiectul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare (°), pentru a promova furnizarea mai eficientă și eficace a diverselor forme de finanțare de risc pentru o categorie mai largă de întreprinderi eligibile. În cazul măsurilor de exceptare pe categorii nu este necesară notificarea autorității, deoarece se presupune că acestea abordează o disfuncționalitate a pieței prin intermediul unor mijloace adecvate și proporționale, având, în același timp, un efect stimulant și limitând la minimum orice denaturare a concurenței.

(*) Regulamente cu relevanță pentru SEE.

(°) Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1). Regulamentul trebuie încorporat în Acordul privind SEE.

(°) Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind fondurile europene de investiții pe termen lung, COM (2013) 462 final, 2013/0214 (COD).

(°) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivei 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1), directivă care trebuie încorporată în Acordul privind SEE.

(°) Chestionarul a fost publicat online la adresa: (http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_risk_capital/questionnaire_en.pdf).

(°) Orientări comunitare privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii (JO C 194, 18.8.2006, p. 2).

(°) Ajutoare de stat pentru promovarea investițiilor de capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii (JO C 126, 7.6.2007, p. 19 și Suplimentul SEE nr. 27, 7.6.2007, p. 1), modificate prin Decizia nr. 484/10/COL din 15.12.2010.

(°) Comunicare privind modernizarea ajutoarelor de stat în UE, COM(2012) 209 final, 8.5.2012.

(°) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (JO L 214, 9.8.2008, p. 3), în curs de revizie, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1224/2013 al Comisiei din 29 noiembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 800/2008 cu privire la perioada de aplicare a acestuia (JO L 320, 30.11.2013, p. 22), încorporat ca punctul 1 j în anexa XV la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 29/2014 a Comitetului mixt din 14.2.2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial sau în suplimentul SEE), intrată în vigoare la 15.2.2014.

2. DOMENIUL DE APLICARE AL ORIENTĂRILOR ȘI DEFINIȚII

15. Autoritatea va aplica principiile descrise în prezentele orientări în cazul măsurilor de finanțare de risc care nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Statul AELS vizat trebuie să notifice măsurile respective în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, iar autoritatea va efectua o evaluare de fond a compatibilității, astfel cum se prevede în secțiunea 3 din prezentele orientări.
16. Statele AELS au însă și posibilitatea de a concepe măsurile de finanțare de risc în așa fel încât acestea să nu presupună un ajutor de stat în temeiul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, de exemplu pentru că îndeplinesc cerințele testului operatorului privat în economia de piață sau pentru că respectă condițiile regulamentului *de minimis* aplicabil ⁽¹³⁾. Astfel de cazuri nu trebuie notificate autorității.
17. Nicio dispoziție a prezentelor orientări nu ar trebui interpretată ca punând sub semnul întrebării compatibilitatea măsurilor de ajutor de stat care respectă criteriile stabilite în orice alte orientări, cadre sau regulamente. Autoritatea va acorda o atenție specială necesității de a împiedica utilizarea prezentelor orientări pentru a urmări obiective în materie de politică care sunt vizate, în principal, de alte cadre, orientări și regulamente.
18. Prezentele orientări nu exclud recurgerea la alte tipuri de instrumente financiare care nu fac obiectul acestora, cum ar fi instrumentele care prevăd securitizarea împrumuturilor existente, a căror evaluare se va efectua în baza temeiului juridic relevant privind ajutoarele de stat.
19. În cazul schemelor de finanțare de risc, autoritatea va aplica numai principiile prevăzute în prezentele orientări. Acestea nu vor fi aplicate în cazul măsurilor ad-hoc prin care se acordă ajutor pentru finanțare de risc unor întreprinderi individuale, cu excepția cazului în care măsurile respective vizează sprijinirea unei anumite platforme alternative de tranzacționare.
20. Este important de reamintit faptul că măsurile de ajutor pentru finanțare de risc trebuie să fie puse în aplicare prin intermediari financiari sau prin platforme alternative de tranzacționare, cu excepția stimulentei fiscale privind investițiile directe în întreprinderi eligibile. Prin urmare, o măsură prin care un stat AELS sau o entitate publică face investiții directe în întreprinderi fără implicarea unor astfel de vehicule intermediare nu se încadrează în domeniul de aplicare al normelor privind ajutoarele de stat pentru finanțare de risc prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare și în prezentele orientări.
21. Autoritatea nu consideră că există o disfuncționalitate generală a pieței în ceea ce privește accesul întreprinderilor mari la finanțare, având în vedere faptul că acestea au o experiență mai îndelungată și dispun de garanții mai solide. În mod excepțional, o măsură de finanțare de risc poate să vizeze întreprinderi mici cu capitalizare medie, în conformitate cu secțiunea 3.3.1 litera (a), sau întreprinderi inovatoare cu capitalizare medie care desfășoară activități de cercetare și dezvoltare și proiecte în materie de inovare, în conformitate cu secțiunea 3.3.1 litera (b).
22. Societățile cotate la o bursă de valori sau pe o piață reglementată nu pot să beneficieze de sprijin prin intermediul unui ajutor pentru finanțare de risc, întrucât faptul că sunt cotate demonstrează capacitatea acestora de a atrage finanțare privată.
23. Măsurile de ajutor pentru finanțare de risc nu vor fi declarate compatibile în cazul unei absențe totale a investitorilor privați. În astfel de cazuri, statul AELS trebuie să ia în considerare opțiuni alternative în materie de politică susceptibile să fie mai adecvate în vederea îndeplinirii aceluiași obiective și a obținerii aceluiași rezultate, cum ar fi ajutoarele regionale pentru investiții sau ajutoarele la înființare prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.
24. Măsurile de ajutor pentru finanțare de risc în cadrul cărora investitorii privați nu își asumă niciun risc considerabil și/sau în cadrul cărora beneficiile revin în întregime investitorilor privați nu vor fi declarate compatibile. Partajarea riscurilor și a recompenselor este o condiție necesară pentru limitarea expunerii financiare a statului și garantarea faptului că acesta beneficiază de o rată de rentabilitate echitabilă.
25. Fără a aduce atingere posibilității de a acorda ajutor pentru finanțare de risc sub forma capitalului de înlocuire, astfel cum este definit în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, ajutorul pentru finanțare de risc nu poate fi utilizat în scopul sprijinirii preluărilor.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* (JO L 352, 24.12.2013, p. 1); regulamentul trebuie încorporat în Acordul privind SEE.

26. Ajutorul pentru finanțare de risc nu va fi considerat compatibil cu Acordul privind SEE în cazul în care este acordat:
- (a) întreprinderilor aflate în dificultate, astfel cum sunt definite în Liniile directe elaborate de autoritate privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽¹⁴⁾, astfel cum au fost modificate sau înlocuite. Cu toate acestea, în sensul prezentelor orientări, IMM-urile care în termen de șapte ani de la efectuarea primei lor vânzări comerciale se califică pentru investiții de finanțare de risc în urma unei verificări prealabile efectuate de intermediarul financiar selecționat nu vor fi considerate întreprinderi aflate în dificultate, cu excepția cazului în care acestea fac obiectul unor proceduri de insolvență sau îndeplinesc criteriile prevăzute în legislația lor națională pentru a se deschide, la cererea creditorilor lor, o procedură colectivă de insolvență;
 - (b) întreprinderilor care au beneficiat de un ajutor de stat ilegal care nu a fost recuperat în totalitate.
27. Autoritatea nu va aplica prezentele orientări în cazul ajutoarelor pentru activități legate de exporturi către țări terțe sau state AELS, și anume ajutoarelor legate în mod direct de cantitățile exportate, de înființarea și funcționarea unei rețele de distribuție sau de alte costuri curente legate de activitatea de export, și nici în cazul ajutoarelor condiționate de utilizarea bunurilor naționale în detrimentul bunurilor importate.
28. Autoritatea nu va aplica prezentele orientări în cazul măsurilor care generează, prin ele însele, prin condițiile aferente sau prin metoda lor de finanțare, o încălcare nedisociabilă a legislației în vigoare a SEE ⁽¹⁵⁾, în special:
- (a) în cazul măsurilor care condiționează acordarea ajutorului de utilizarea unor bunuri produse la nivel național sau a unor servicii naționale;
 - (b) în cazul măsurilor care încalcă articolul 31 din Acordul privind SEE referitor la libertatea de stabilire, în cazul în care acordarea ajutorului este condiționată de obligația ca intermediarii financiari, administratorii acestora sau beneficiarii finali să aibă sau să își mute sediul pe teritoriul statului AELS în cauză. Aceasta nu aduce atingere obligației intermediarilor financiari sau a administratorilor acestora de a deține autorizația necesară pentru a efectua investiții și activități de administrare în statul AELS în cauză sau obligației beneficiarilor finali de a avea un sediu și de a desfășura activități economice pe teritoriul său;
 - (c) în cazul măsurilor care încalcă articolul 40 din Acordul privind SEE referitor la libera circulație a capitalurilor.

2.1. Testul operatorului privat în economia de piață

29. Măsurile de finanțare de risc implică adesea construcții complexe care stimulează un grup de operatori economici (investitori) să furnizeze finanțare de risc unui alt grup de operatori (întreprinderi eligibile). În funcție de modul în care este concepută măsura și chiar în eventualitatea în care autoritățile publice au intenția de a oferi avantaje numai celui de al doilea grup, este posibil ca de ajutorul de stat să beneficieze întreprinderile aflate la oricare dintre cele două niveluri sau la ambele niveluri. În plus, măsurile de finanțare de risc implică întotdeauna unul sau mai mulți intermediari financiari care pot să aibă un statut distinct de cel al investitorilor și al beneficiarilor finali în care se fac investițiile. În astfel de cazuri, este necesar, de asemenea, să se analizeze dacă se poate considera că intermediarul financiar beneficiază de ajutor de stat.
30. În general, o intervenție publică poate să nu fie considerată ajutor de stat deoarece, de exemplu, îndeplinește cerințele testului operatorului privat în economia de piață. Conform testului respectiv, operațiunile economice care sunt efectuate de organisme sau de întreprinderi publice cu respectarea condițiilor normale de piață și nu generează un avantaj pentru contrapartea acestora nu constituie ajutor de stat. Fără a aduce atingere competenței supreme a Curții de Justiție a AELS de a se pronunța cu privire la existența unui ajutor, prezenta secțiune oferă orientări suplimentare cu privire la aplicarea testului operatorului privat în economia de piață în domeniul finanțării de risc.

2.1.1. Ajutoare acordate investitorilor

31. În general, autoritatea va considera că o investiție îndeplinește cerințele testului operatorului privat în economia de piață și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat în cazul în care este efectuată *pari passu* între investitori publici și privați ⁽¹⁶⁾. O investiție este considerată *pari passu* atunci când este efectuată în aceiași termeni și în aceleași condiții de investitori publici și de cei privați, în cazul în care ambele categorii de operatori intervin simultan și intervenția investitorului privat are o importanță economică reală.

⁽¹⁴⁾ JO L 97, 15.4.2005, și Suplimentul SEE nr. 18, 14.4.2005, p. 1. Valabilitatea acestor orientări a fost prelungită prin Decizia nr. 438/12/COL din 28.11.2012 (JO L 190, 11.7.2013, p. 91 și Suplimentul SEE nr. 40, 11.7.2013, p. 15).

⁽¹⁵⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-156/98, Germania/Comisia, Rec., 2000, p. I-6857, punctul 78 și cauza C-333/07, Régie Networks/Rhône Alpes Bourgogne, Rep., 2008, p. I-10807, punctele 94116.

⁽¹⁶⁾ În categoria investitorilor privați se vor încadra, de regulă, FEI și BEI care investesc pe propriul risc și din resurse proprii, băncile care investesc pe propriul risc și din resurse proprii, donațiile și fundațiile private, societățile de administrare a patrimoniului familial și investitorii providențiali, investitorii corporativi, societățile de asigurări, fondurile de pensii, persoanele fizice și instituțiile academice.

32. Se consideră că o operațiune este efectuată în aceiași termeni și în aceleași condiții în cazul în care investitorii publici și cei privați împart aceleași riscuri și recompense și dețin același nivel de subordonare în raport cu aceeași clasă de risc. În cazul în care investitorul public se află într-o poziție mai bună decât investitorul privat, de exemplu deoarece beneficiază mai repede decât investitorii privați de veniturile de pe urma investițiilor, măsura poate fi, de asemenea, considerată ca fiind conformă condițiilor normale de piață atât timp cât investitorii privați nu beneficiază de niciun avantaj.
33. În domeniul finanțării de risc, operațiunile efectuate de investitorii publici și de cei privați vor fi considerate ca fiind realizate simultan în cazul în care investitorii privați și cei publici coinvestesc în beneficiarii finali prin intermediul aceiași operațiuni de investiții. În cazul investițiilor prin intermediari financiari publici-privați, investițiile realizate de investitorii publici și de cei privați vor fi considerate a fi efectuate simultan.
34. O condiție suplimentară este aceea ca finanțarea furnizată de investitori privați care sunt independenți față de întreprinderile în care investesc să fie semnificativă din punct de vedere economic ⁽¹⁷⁾, ținând seama de volumul total al investiției. Autoritatea consideră că, în cazul măsurilor de finanțare de risc, un procent de 30 % al investițiilor private independente poate să fie considerat semnificativ din punct de vedere economic.
35. În cazul în care investiția îndeplinește cerințele testului operatorului privat în economia de piață, autoritatea consideră că întreprinderile în care s-a investit nu primesc un ajutor de stat, deoarece investițiile de care beneficiază sunt considerate a fi efectuate în condiții de piață.
36. În cazul în care o măsură le permite investitorilor privați să efectueze investiții de finanțare de risc într-o întreprindere sau într-un grup de întreprinderi în termeni mai favorabili decât investitorii publici care investesc în aceleași întreprinderi, atunci investitorii privați respectivi pot beneficia de un avantaj (investiții care nu sunt *pari passu*). Un astfel de avantaj poate îmbrăca diferite forme, cum ar fi rate de rentabilitate preferențiale (stimulente în sensul creșterii) sau o expunere redusă la pierderi în cazul unei performanțe nesatisfăcătoare a operațiunii subiacente în raport cu investitorii publici (protecție împotriva evoluției negative).

2.1.2. Ajutoare acordate unui intermediar financiar și/sau administratorului acestuia

37. În general, autoritatea consideră că un intermediar financiar este mai degrabă un vehicul pentru transferul ajutorului către investitori și/sau întreprinderile în care se face investiția decât un beneficiar autonom al ajutorului, indiferent dacă intermediarul financiar are personalitate juridică sau este doar o masă de active gestionate de o societate de administrare independentă.
38. Cu toate acestea, măsurile care implică transferuri directe către un intermediar financiar sau coinvestiții de către un intermediar financiar pot să constituie ajutor, cu excepția cazului în care astfel de transferuri sau de coinvestiții sunt efectuate în termeni care ar fi acceptabili pentru un operator economic obișnuit într-o economie de piață.
39. În cazul în care măsura de finanțare de risc este gestionată de o entitate căreia i-a fost încredințată execuția, fără ca entitatea respectivă să coinvestească împreună cu statul AELS, entitatea căreia i-a fost încredințată execuția este considerată un vehicul menit să direcționeze finanțarea, și nu un beneficiar al ajutorului, atât timp cât nu este supracompensată. Cu toate acestea, în cazul în care entitatea căreia i-a fost încredințată execuția finanțează măsura sau coinvestește împreună cu statul AELS la fel ca intermediarii financiari, autoritatea va trebui să evalueze dacă entitatea căreia i-a fost încredințată execuția beneficiază de un ajutor de stat.
40. În cazul în care administratorul intermediarului financiar sau societatea de administrare [denumit(ă) în continuare „administrator”] este ales (aleasă) printr-o procedură de selecție deschisă, transparentă, nediscriminatorie și obiectivă sau în cazul în care remunerația administratorului reflectă pe deplin nivelurile în vigoare pe piață în situații comparabile, se va considera că administratorul nu primește un ajutor de stat.
41. În cazul în care intermediarul financiar și administratorul acestuia sunt entități publice și nu au fost aleși printr-o procedură de selecție deschisă, transparentă, nediscriminatorie și obiectivă, aceștia nu vor fi considerați beneficiari ai ajutorului în cazul plafonării comisionului lor de administrare, iar remunerația lor totală reflectă condițiile normale de piață și este legată de performanță. În plus, intermediarii financiari publici trebuie să fie

⁽¹⁷⁾ De exemplu, în cazul Citynet Amsterdam, Comisia a considerat că doi operatori privați care dețin o treime din totalul investițiilor de capital într-o întreprindere (având în vedere, de asemenea, structura globală a acționariatului și faptul că acțiunile acestora erau suficiente pentru a constitui o minoritate de blocare în ceea ce privește orice decizie strategică a întreprinderii) ar putea fi considerați semnificativi din punct de vedere economic [a se vedea Decizia Comisiei în cazul C 53/2006 Citynet Amsterdam, Țările de Jos (JO L 247, 16.9.2008, p. 27, punctele 96-100)]. În schimb, în cazul N 429/10 privind Banca Agricolă a Greciei (ATE) (JO C 317, 29.10.2011, p. 5), participarea privată a reprezentat numai 10 % din investiție, spre deosebire de participarea de 90 % a statului, astfel încât Comisia a concluzionat că nu au fost îndeplinite condițiile *pari passu*, întrucât aportul de capital din partea statului nici nu a fost însoțit de o participare comparabilă a unui acționar privat, nici nu a fost proporțional cu numărul de acțiuni deținute de către stat.

gestionată în mod comercial, iar administratorii acestora trebuie să ia decizii de investiții orientate spre profit, în condiții de independență deplină în raport cu statul. În plus, investitorii privați trebuie să fie desemnați printr-o procedură de selecție deschisă, transparentă, nediscriminatorie și obiectivă, în funcție de fiecare caz. Trebuie să existe mecanisme corespunzătoare pentru a se exclude orice posibilă intervenție din partea statului în gestionarea de zi cu zi a fondurilor publice.

42. În cazul în care investiția efectuată de stat prin intermediarul financiar este sub formă de împrumuturi sau de garanții, inclusiv de contragarantii, și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în normele autorității privind rata de referință ⁽¹⁸⁾ sau privind ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții ⁽¹⁹⁾, intermediarul financiar nu va fi considerat beneficiar al unui ajutor de stat.
43. Faptul că intermediarii financiari își pot spori activele, iar administratorii acestora pot să realizeze o cifră de afaceri mai mare prin intermediul comisioanelor lor este considerat ca fiind doar un efect economic secundar al măsurii de ajutor, și nu un ajutor acordat intermediarilor financiari și/sau administratorilor acestora. Totuși, în cazul în care măsura de finanțare de risc este concepută astfel încât să direcționeze efectele sale secundare către intermediarii financiari individuali identificați în avans, se va considera că intermediarii financiari respectivi beneficiază de un ajutor indirect.

2.1.3. Ajutoare acordate întreprinderilor care fac obiectul investiției

44. În cazul în care investitorii, intermediarul financiar sau administratorii acestuia beneficiază de un ajutor, autoritatea va considera, în general, că ajutorul respectiv este transferat cel puțin parțial întreprinderii vizate. Acest lucru este valabil chiar și în cazul în care deciziile de investiții sunt adoptate de către administratorii intermediarului financiar pe baza unor motive de natură pur comercială.
45. În cazul în care împrumutul sau garanțiile pentru investiții furnizate în cadrul unei măsuri de finanțare de risc destinată întreprinderilor vizate îndeplinesc condițiile prevăzute în normele autorității privind rata de referință sau privind ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții, întreprinderile respective nu vor fi considerate beneficiari ai ajutorului de stat.

2.2. Ajutoare pentru finanțare de risc care fac obiectul notificării

46. Statele AELS trebuie să notifice, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, măsurile de finanțare de risc care constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE (în special dacă acestea nu îndeplinesc cerințele testului operatorului privat în economia de piață), nu se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului *de minimis* și nu îndeplinesc toate condițiile privind ajutorul pentru finanțare de risc, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Autoritatea va evalua compatibilitatea acestor măsuri cu Acordul privind SEE în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din acordul menționat anterior. Prezentele orientări se axează asupra măsurilor de finanțare de risc care prezintă cea mai mare probabilitate de a fi considerate compatibile cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE, sub rezerva îndeplinirii mai multor condiții, care vor fi explicate mai detaliat în secțiunea 3 din prezentele orientări. Măsurile respective se încadrează în cele trei categorii prezentate mai jos.
47. Prima categorie cuprinde măsurile de finanțare de risc destinate întreprinderilor care nu îndeplinesc toate cerințele de eligibilitate prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare în ceea ce privește ajutorul pentru finanțare de risc. Pentru aceste măsuri, autoritatea va solicita statului AELS să efectueze o evaluare *ex ante* aprofundată, întrucât disfuncționalitatea pieței care afectează întreprinderile eligibile incluse în domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare nu mai poate fi prezumată. Din această categorie fac parte, în special, măsurile care vizează următoarele întreprinderi:
- (a) întreprinderile mici cu capitalizare medie care depășesc pragurile stabilite în definiția IMM-urilor prevăzută în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽²⁰⁾;
 - (b) întreprinderile inovatoare cu capitalizare medie care desfășoară activități de cercetare și dezvoltare și activități de inovare;
 - (c) întreprinderile care beneficiază de investiția inițială de finanțare de risc la mai mult de șapte ani de la efectuarea primei lor vânzări comerciale;
 - (d) întreprinderile care necesită o investiție totală de finanțare de risc al cărei quantum depășește plafonul stabilit în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare;
 - (e) platformele alternative de tranzacționare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

⁽¹⁸⁾ Ratele de referință și de actualizare (JO L 105, 21.4.2011, p. 32 și Suplimentul SEE nr. 23, 21.4.2011, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții (JO L 105, 21.4.2011, p. 32 și Suplimentul SEE nr. 23, 21.4.2011, p. 1).

⁽²⁰⁾ Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 800/2008; a se vedea nota de subsol 12.

48. A doua categorie cuprinde măsurile care sunt concepute pe baza unor parametri diferiți de cei prevăzuți în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, vizând însă aceleași întreprinderi eligibile ca cele definite în regulamentul în cauză. În ceea ce privește măsurile respective, existența unei disfuncționalități a pieței trebuie să fie dovedită numai în măsura în care este necesar pentru a se justifica utilizarea parametrilor care depășesc limitele stabilite în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Din această categorie fac parte, în special, următoarele cazuri:
- (a) instrumentele financiare cu o participare a investitorului privat sub ratele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare;
 - (b) instrumentele financiare care sunt concepute pe baza unor parametri care depășesc plafoanele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare;
 - (c) instrumentele financiare, altele decât garanțiile, în cazul cărora intermediarii financiari, investitorii sau administratorii fondurilor sunt selecționați prin favorizarea protecției împotriva pierderilor potențiale (protecție împotriva evoluției negative) în raport cu prioritizarea obținerii de venituri din profituri (stimulente în sensul creșterii);
 - (d) stimulente fiscale pentru investitorii corporativi, inclusiv intermediarii financiari sau administratorii acestora care acționează în calitate de coinvestitori.
49. A treia categorie se referă la scheme mari care nu se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare întrucât au un buget mare, astfel cum este definit în regulamentul în cauză. Atunci când efectuează această evaluare, autoritatea va verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare în ceea ce privește ajutorul pentru finanțare de risc și, în cazul în care sunt îndeplinite, va analiza dacă măsura este concepută în mod corespunzător, luând în considerare evaluarea *ex ante* care stă la baza notificării. În cazul în care o schemă mare nu îndeplinește toate condițiile de eligibilitate și de compatibilitate stabilite în dispozițiile menționate anterior, autoritatea va ține seama în mod corespunzător de elementele de probă furnizate în cadrul evaluării *ex ante* atât în ceea ce privește existența unei disfuncționalități a pieței, cât și în ceea ce privește caracterul adecvat al modului de concepere a măsurii. În plus, se va efectua o evaluare aprofundată a potențialelor efecte negative pe care schemele respective le-ar putea avea asupra piețelor afectate.
50. Diferitele caracteristici descrise la punctele 47-49 pot să fie combinate în cadrul unei singure măsuri de finanțare de risc, sub rezerva unor justificări corespunzătoare, având la bază o analiză completă a disfuncționalității pieței.
51. Cu excepția derogărilor admise în mod expres în cadrul prezentelor orientări, toate celelalte condiții de compatibilitate prevăzute în cazul ajutoarelor pentru finanțare de risc în temeiul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare vor oferi îndrumări în ceea ce privește evaluarea categoriilor de măsuri menționate mai sus care fac obiectul notificării.

2.3. Definiții

52. În sensul prezentelor orientări:
- (i) „platformă alternativă de tranzacționare” înseamnă un sistem multilateral de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) al cincisprezecelea paragraf din Directiva 2004/39/CE ⁽²¹⁾, în care majoritatea instrumentelor financiare admise la tranzacționare sunt emise de IMM-uri;
 - (ii) „concurență deplină” înseamnă o situație în care condițiile operațiunii de investiții între părțile contractante nu diferă de condițiile care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente și nu conțin niciun element de influență a statului;
 - (iii) „preluare” înseamnă cumpărarea a cel puțin un procentaj de control din capitalul propriu al unei întreprinderi de la acționarii curenți, în vederea preluării activelor și a operațiunilor acesteia;
 - (iv) „întreprinderi eligibile” înseamnă IMM-uri, întreprinderi mici cu capitalizare medie și întreprinderi inovatoare cu capitalizare medie;
 - (v) „entitate căreia i-a fost încredințată execuția” înseamnă Banca Europeană de Investiții, Fondul european de investiții, o instituție financiară internațională în care un stat AELS este acționar sau o instituție financiară stabilită într-un stat AELS care are drept obiectiv realizarea intereselor publice sub controlul unei

⁽²¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare (JO L 145, 30.4.2004, p. 1). Directivă încorporată ca punctul 31ba în anexa IX (Servicii financiare) la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 65/2005 a Comitetului mixt al SEE din 29.4.2005 (JO L 239, 15.9.2005, p. 50 și Suplimentul SEE nr. 46, 15.9.2005, p. 31).

autorități publice, al unui organism de drept public sau al unui organism de drept privat cu o misiune de serviciu public. Entitatea căreia i-a fost încredințată execuția poate să fie selecționată sau numită în mod direct, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Comisiei ⁽²²⁾ sau ale oricărui act legislativ ulterior care înlocuiește, integral sau parțial, directiva în cauză;

- (vi) „investiție de capital” înseamnă punerea la dispoziția unei întreprinderi a unui capital investit direct sau indirect, în schimbul dreptului de proprietate asupra unei părți echivalente din capitalul întreprinderii respective;
- (vii) „ieșire” înseamnă lichidarea participațiilor deținute de către un intermediar financiar sau un investitor, inclusiv vânzarea comercială, lichidarea, rambursarea acțiunilor/imprumuturilor, vânzarea către un alt intermediar financiar sau un alt investitor, vânzarea către o instituție financiară și vânzarea printr-o ofertă publică, inclusiv o ofertă publică inițială;
- (viii) „rată echitabilă de rentabilitate” înseamnă rata internă de rentabilitate preconizată, echivalentă cu o rată de actualizare ajustată la risc care reflectă nivelul de risc al investiției și natura și volumul capitalului care urmează să fie investit de investitorii privați;
- (ix) „beneficiar final” înseamnă o întreprindere eligibilă care a făcut obiectul unor investiții în cadrul unei măsuri de ajutor de stat pentru finanțare de risc;
- (x) „intermediar financiar” înseamnă orice instituție financiară, indiferent de forma sa și de tipul său de proprietate, inclusiv fondurile de fonduri, fondurile de investiții în societăți necotate, fondurile de investiții publice, băncile, instituțiile de microfinanțare și societățile de garantare;
- (xi) „prima vânzare comercială” înseamnă prima vânzare efectuată de o întreprindere pe o piață de produse sau de servicii, cu excepția vânzărilor limitate pentru testarea pieței;
- (xii) „tranșa care suportă prima pierdere” înseamnă tranșa de rangul cel mai scăzut, care prezintă cel mai ridicat risc de pierdere, inclusiv pierderile preconizate ale portofoliului-țintă;
- (xiii) „investiție de continuare” înseamnă o investiție suplimentară într-o întreprindere care este efectuată după una sau mai multe runde anterioare de investiții de finanțare de risc;
- (xiv) „garanție” înseamnă un angajament scris de asumare a responsabilității pentru toate sau o parte din noile operațiuni de creditare pentru finanțare de risc nou-inițiate de un terț, cum ar fi instrumentele de datorie sau de leasing, precum și instrumentele de cvasicapital;
- (xv) „plafon de garantare” înseamnă expunerea maximă a unui investitor public exprimată ca procentaj din totalul investițiilor efectuate în cadrul unui portofoliu garantat;
- (xvi) „rată de garantare” înseamnă procentajul de acoperire a pierderii suportat de un investitor public pentru fiecare operațiune eligibilă în cadrul măsurii de ajutor de stat pentru finanțare de risc;
- (xvii) „investitor privat independent” înseamnă un investitor privat care nu este acționar al întreprinderii eligibile în care investește, inclusiv investitorii providențiali și instituțiile financiare, indiferent de tipul lor de proprietate, în măsura în care suportă în întregime riscul investiției lor; în momentul înființării unei noi întreprinderi, toți investitorii privați, inclusiv fondatorii, sunt considerați a fi independenți în raport cu întreprinderea respectivă;
- (xviii) „întreprindere inovatoare cu capitalizare medie” înseamnă o întreprindere cu capitalizare medie ale cărei costuri aferente activității de cercetare și dezvoltare și activității de inovare, astfel cum sunt definite în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, reprezintă (a) cel puțin 15 % din costurile sale totale de funcționare în cel puțin unul din cei trei ani care preced prima investiție în cadrul măsurii de ajutor de stat pentru finanțare de risc; sau (b) cel puțin 10 % pe an din costurile sale totale de funcționare în cei trei ani care preced prima investiție în cadrul măsurii de ajutor de stat pentru finanțare de risc;
- (xix) „instrument de creditare” înseamnă un acord prin care creditorul are obligația de a pune la dispoziția debitorului o sumă de bani convenită pentru o perioadă convenită și în temeiul căruia debitorul are obligația de a rambursa suma respectivă în perioada convenită; acesta poate lua forma unui împrumut sau a altui instrument de finanțare, inclusiv a unui contract de leasing, care oferă creditorului o componentă predominantă cu randament minim;

⁽²²⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (ediția specială a JO, capitolul 6, volumul 8, p. 116). Directiva a fost încorporată, ca punctul 2, în anexa XVI (Achiziții publice) la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 68/2006 a Comitetului mixt al SEE din 2.6.2006 (JO L 245, 7.9.2006, p. 22 și Suplimentul SEE nr. 44, 7.9.2006, p. 18).

- (xx) „întreprindere cu capitalizare medie”, în sensul prezentelor orientări, înseamnă o întreprindere care nu are mai mult de 1 500 de angajați, număr calculat în conformitate cu articolele 3, 4 și 5 din anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. În sensul aplicării prezentelor orientări, mai multe entități sunt considerate ca fiind o singură întreprindere în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile enumerate la articolul 3 alineatul (3) din anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Această definiție nu aduce atingere altor definiții utilizate pentru punerea în aplicare a instrumentelor financiare în cadrul programelor UE/SEE care nu implică un ajutor de stat;
- (xxi) „persoană fizică” înseamnă o persoană, alta decât o entitate juridică, care nu este o întreprindere în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE;
- (xxii) „împrumut nou” înseamnă un instrument de creditare nou-inițiat menit să finanțeze investiții noi sau capital circulant, cu excluderea refinanțării împrumuturilor existente;
- (xxiii) „capital de înlocuire” înseamnă cumpărarea de acțiuni existente într-o întreprindere de la un investitor sau acționar anterior;
- (xxiv) „investiție de finanțare de risc” înseamnă investiții de capital și de cvasicapital, împrumuturi, inclusiv contracte de leasing, garanții sau o combinație a acestora, de care beneficiază întreprinderi eligibile;
- (xxv) „investiție de cvasicapital” înseamnă un tip de finanțare încadrată între finanțarea prin participare la capital și finanțarea prin îndatorare care implică un risc mai mare decât datoria cu rang prioritar și un risc mai scăzut decât capitalul propriu comun, a cărei rentabilitate pentru deținător se bazează în mod preponderent pe profiturile sau pierderile întreprinderii subiacente vizate și care nu este garantată în caz de neplată. Investițiile de cvasicapital pot fi structurate ca datorie, negarantată și subordonată, inclusiv datorie de tip mezanin, și, în unele cazuri, este convertibilă în capital propriu, sau drept capital propriu preferențial;
- (xxvi) „întreprindere mică și mijlocie (IMM)” înseamnă o întreprindere astfel cum este definită în anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare;
- (xxvii) „întreprindere mică cu capitalizare medie” înseamnă o întreprindere care nu are mai mult de 499 de angajați, număr calculat în conformitate cu articolele 3-5 din anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, a cărei cifră de afaceri anuală nu depășește 100 de milioane EUR sau al cărei bilanț anual nu depășește 86 de milioane EUR. În sensul aplicării prezentelor orientări, mai multe entități sunt considerate ca fiind o singură întreprindere în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile enumerate la articolul 3 alineatul (3) din anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Această definiție nu aduce atingere altor definiții utilizate pentru punerea în aplicare a instrumentelor financiare în cadrul programelor UE/SEE care nu implică un ajutor de stat;
- (xxviii) „finanțare totală” înseamnă suma maximă globală a investiției efectuate într-o întreprindere eligibilă prin intermediul uneia sau a mai multor investiții de finanțare de risc, inclusiv investițiile de continuare, în cadrul oricărei măsuri de ajutor de stat pentru finanțare de risc, cu excluderea investițiilor în întregime private furnizate în condițiile pieței și în afara domeniului de aplicare al măsurii de ajutor de stat pentru finanțare de risc;
- (xxix) „întreprindere necotată” înseamnă o întreprindere care nu este cotate în lista oficială a unei burse de valori, cu excepția platformelor alternative de tranzacționare.

3. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII AJUTOARELOR PENTRU FINANȚARE DE RISC

3.1. Principii comune de evaluare

- 53. Pentru a evalua dacă o măsură de ajutor notificată poate fi considerată compatibilă cu Acordul privind SEE, autoritatea analizează, în general, dacă măsura de ajutor este concepută astfel încât impactul său pozitiv asupra unui obiectiv de interes comun este mai mare decât posibilele sale efecte negative asupra schimburilor comerciale dintre părțile contractante la Acordul privind SEE („părțile contractante”) și asupra concurenței.
- 54. Comunicarea privind modernizarea ajutoarelor de stat din 8 mai 2012 solicita identificarea și definirea unor principii comune aplicabile evaluării compatibilității tuturor măsurilor de ajutor. În acest scop, autoritatea va considera că o măsură de ajutor este compatibilă cu Acordul privind SEE numai în cazul în care îndeplinește fiecare dintre următoarele criterii:
 - (a) contribuția la un obiectiv de interes comun bine definit: o măsură de ajutor de stat trebuie să vizeze un obiectiv de interes comun în conformitate cu articolul 61 alineatul (3) din Acordul privind SEE (secțiunea 3.2);

- (b) necesitatea intervenției statului: o măsură de ajutor de stat trebuie să vizeze o situație în care ajutorul poate aduce o îmbunătățire substanțială pe care piața nu este în măsură să o furnizeze prin mijloace proprii, remediind o disfuncționalitate a pieței (secțiunea 3.3);
 - (c) caracterul adecvat al măsurii de ajutor: măsura de ajutor de stat trebuie să fie un instrument de politică adecvat pentru abordarea obiectivului de interes comun (secțiunea 3.4);
 - (d) efectul stimulat: măsura de ajutor de stat trebuie să modifice comportamentul întreprinderii (întreprinderilor) în cauză în așa fel încât aceasta (acestea) să se implice într-o activitate suplimentară pe care nu ar desfășura-o fără ajutor sau pe care ar desfășura-o într-un mod limitat sau diferit (secțiunea 3.5);
 - (e) proporționalitatea ajutorului (ajutor limitat la minimum): măsura de ajutor de stat trebuie să se limiteze la minimumul necesar pentru a determina efectuarea investiției suplimentare sau a activității suplimentare de către întreprinderea (întreprinderile) în cauză (secțiunea 3.6);
 - (f) evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre părțile contractante: efectele negative ale măsurii de ajutor de stat trebuie să fie suficient de limitate, astfel încât bilanțul global al măsurii să fie pozitiv (secțiunea 3.7);
 - (g) transparența ajutorului: statele AELS, autoritatea, operatorii economici și publicul trebuie să aibă acces cu ușurință la toate actele relevante și la toate informațiile pertinente cu privire la ajutorul acordat (secțiunea 3.8).
55. Bilanțul global al anumitor categorii de scheme poate face, de asemenea, obiectul unei cerințe de evaluare *ex post*, astfel cum este descrisă în secțiunea 4 de mai jos. În astfel de cazuri, autoritatea poate să limiteze durata schemelor respective, cu posibilitatea de a notifica prelungirea acestora.
56. La evaluarea compatibilității oricărui ajutor cu Acordul privind SEE, autoritatea va ține seama de orice procedură privind încălcarea articolului 53 sau a articolului 54 din Acordul privind SEE care se poate referi la beneficiarul ajutorului și care poate să fie relevantă pentru evaluarea acestuia în temeiul articolului 61 alineatul (3) din Acordul privind SEE ⁽²³⁾.

3.2. Contribuția la un obiectiv comun

57. Ajutorul de stat trebuie să contribuie la îndeplinirea unuia sau a mai multor obiective de interes comun în sensul articolului 61 alineatul (3) din Acordul privind SEE. În cazul ajutorului de finanțare de risc, obiectivul general în materie de politică este acela de a îmbunătăți furnizarea de finanțare pentru IMM-urile viabile de la începutul dezvoltării lor până în etapele de creștere și, în anumite circumstanțe, pentru întreprinderile mici cu capitalizare medie și întreprinderile inovatoare cu capitalizare medie, astfel încât, pe termen lung, să se dezvolte o piață competitivă de finanțare a întreprinderilor pe teritoriul SEE, care ar trebui să contribuie la creșterea economică globală.

3.2.1. Obiective specifice în materie de politică vizate de măsură

58. Măsura trebuie să definească obiective specifice în materie de politică, având în vedere obiectivele generale în materie de politică, astfel cum sunt prevăzute la punctul 57 de mai sus. În acest scop, statul AELS trebuie să efectueze o evaluare *ex ante* pentru a identifica obiectivele-țintă în materie de politică și pentru a defini indicatorii de performanță relevanți. Amploarea și durata măsurii ar trebui să fie adecvate obiectivelor-țintă în materie de politică. În principiu, indicatorii de performanță pot să includă:
- (a) investițiile prevăzute sau preconizate ale sectorului privat;
 - (b) numărul anticipat de beneficiari finali în care s-a investit, inclusiv numărul IMM-urilor nou-înființate;
 - (c) numărul estimat de întreprinderi noi care au fost create în perioada de punere în aplicare a măsurii de finanțare de risc și ca rezultat al investițiilor de finanțare de risc;
 - (d) numărul de locuri de muncă create în întreprinderile care sunt beneficiari finali în perioada cuprinsă între data primei investiții de finanțare de risc în cadrul măsurii de finanțare de risc și data de ieșire;
 - (e) după caz, proporția investițiilor efectuate în conformitate cu testul operatorului privat în economia de piață;
 - (f) etapele și termenele în care urmează să fie investite anumite sume predefinite sau procentaje din buget;

⁽²³⁾ A se vedea cauza C-225/91, Matra/Comisia, Rec., 1993, p. I-3203, punctul 42.

- (g) ratele de rentabilitate/câștigurile preconizate a fi generate de investiții;
 - (h) după caz, cererile de brevet depuse de beneficiarii finali în perioada de punere în aplicare a măsurii de finanțare de risc.
59. Indicatorii menționați la punctul 58 sunt relevanți atât în scopul evaluării eficacității măsurii, cât și pentru analiza validității strategiilor de investiții elaborate de intermediarul financiar în contextul procesului de selecție.

3.2.2. Intermediari financiari care îndeplinesc obiectivele în materie de politică

60. Pentru a garanta că intermediarii financiari implicați în măsura de finanțare de risc îndeplinesc obiectivele relevante în materie de politică, aceștia trebuie să respecte condițiile stabilite la punctele 61 și 62 de mai jos.
61. Strategia de investiții a intermediarului financiar trebuie să fie în concordanță cu obiectivele în materie de politică ale măsurii. În cadrul procesului de selecție, intermediarii financiari trebuie să facă dovada modului în care propunerea lor de strategie de investiții poate contribui la îndeplinirea obiectivelor în materie de politică și a obiectivelor-țintă.
62. Statele AELS trebuie să asigure faptul că strategia de investiții a intermediarilor rămâne în permanență aliniată la obiectivele-țintă convenite în materie de politică, de exemplu, prin intermediul unor mecanisme corespunzătoare de monitorizare și raportare și prin participarea reprezentanților investitorilor publici în cadrul organismelor de reprezentare ale intermediarului financiar, cum ar fi consiliul de supraveghere sau consiliul consultativ. O structură adecvată de guvernare trebuie să garanteze faptul că aducerea unor modificări semnificative strategiei de investiții necesită aprobarea prealabilă a statului AELS. Pentru a se evita orice îndoială, statul AELS nu poate să participe în mod direct la deciziile individuale de investiții și de cesionare.

3.3. Necesitatea intervenției statului

63. Ajutorul de stat poate să fie justificat numai dacă acesta vizează remedierea unor disfuncționalități specifice ale pieței care afectează îndeplinirea obiectivului comun. Autoritatea consideră că nu există o disfuncționalitate generală a pieței în ceea ce privește accesul IMM-urilor la finanțare, ci numai o disfuncționalitate legată de anumite grupuri de IMM-uri, în funcție de contextul economic specific al statului AELS în cauză. Acesta este în special, dar nu exclusiv, cazul IMM-urilor aflate în etapele inițiale de dezvoltare, care, în pofida perspectivelor lor de creștere, nu sunt în măsură să demonstreze investitorilor bonitatea lor financiară sau soliditatea planurilor lor de afaceri. Domeniul de aplicare al unei astfel de disfuncționalități a pieței, atât în ceea ce privește întreprinderile afectate, cât și necesitățile lor în materie de capital, poate să varieze în funcție de sectorul în care acestea își desfășoară activitatea. Din cauza informațiilor asimetrice, piața se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește evaluarea profilului de risc/rentabilitate al IMM-urilor respective și a capacității acestora de a genera randamente ajustate în funcție de risc. Dificultățile întâmpinate de IMM-urile respective în ceea ce privește schimbul de informații cu privire la calitatea proiectului lor, percepția cu privire la gradul lor de risc și bonitatea financiară scăzută au drept consecință un nivel ridicat al costurilor de tranzacție și de agenție și pot să accentueze reticența investitorilor față de riscuri. Întreprinderile mici cu capitalizare medie și întreprinderile inovatoare cu capitalizare medie se pot confrunta cu dificultăți similare și, prin urmare, este posibil să fie afectate de aceeași disfuncționalitate a pieței.
64. Prin urmare, măsura de finanțare de risc trebuie să fie stabilită pe baza unei evaluări *ex ante* care să demonstreze existența unui deficit de finanțare care afectează întreprinderi eligibile aflate în etapa de dezvoltare vizată, în zona geografică vizată și, dacă, este cazul, în sectorul economic vizat. Măsura de finanțare de risc trebuie să fie concepută astfel încât să remedieze disfuncționalitățile pieței care au fost demonstrate în evaluarea *ex ante*.
65. Trebuie să se analizeze atât problemele structurale, cât și cele ciclice (și anume, cele legate de criză) care au drept consecință niveluri insuficiente ale finanțării private. În special, evaluarea trebuie să prezinte o analiză cuprinzătoare a surselor de finanțare aflate la dispoziția întreprinderilor eligibile, luând în considerare numărul intermediarilor financiari existenți în zona geografică vizată, natura lor publică sau privată, volumul investițiilor vizate în segmentul relevant de piață, numărul întreprinderilor potențial eligibile și valorile medii ale operațiunilor individuale. Această analiză ar trebui să se bazeze pe date care să acopere perioada de cinci ani care precedă notificarea măsurii de finanțare de risc și, pe această bază, ar trebui să estimeze natura și amploarea deficitului de finanțare, și anume nivelul cererii nesatisfăcute a întreprinderilor eligibile în ceea ce privește finanțarea.
66. Evaluarea *ex ante* ar trebui, de preferință, să fie efectuată de o entitate independentă pe baza unor elemente de probă obiective și actualizate. Statele AELS pot să prezinte evaluări existente, cu condiția ca acestea să fi fost efectuate cu mai puțin de trei ani înainte de notificarea măsurii de finanțare de risc. La examinarea constatărilor evaluării *ex ante*, autoritatea își rezervă dreptul de a pune în discuție validitatea datelor, pe baza elementelor de probă disponibile.

67. Pentru asigurarea faptului că intermediarii financiari implicați în măsură vizează disfuncționalitățile identificate ale pieței, va avea loc un proces de diligență menit să garanteze o strategie de investiții solidă din punct de vedere comercial care să se concentreze asupra obiectivului identificat în materie de politică și care să respecte cerințele de eligibilitate și restricțiile de finanțare definite. În special, statele AELS trebuie să selecționeze intermediari financiari care pot să demonstreze că propunerea lor de strategie de investiții este solidă din punct de vedere comercial și include o politică adecvată de diversificare a riscurilor menită să asigure realizarea viabilității economice și atingerea unui nivel eficient în ceea ce privește amploarea și domeniul de aplicare teritorial al investițiilor.
68. În plus, evaluarea *ex ante* trebuie să țină seama de disfuncționalitățile specifice ale pieței cu care se confruntă întreprinderile eligibile vizate pe baza orientărilor suplimentare prevăzute la punctele 69-88.
- 3.3.1. Măsuri destinate unor categorii de întreprinderi care nu se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare
- (a) Întreprinderi mici cu capitalizare medie
69. Domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare este limitat la IMM-urile eligibile. Cu toate acestea, anumite întreprinderi care nu îndeplinesc cerința privind numărul de angajați și/sau pragurile financiare care definesc conceptul de IMM se pot confrunta cu constrângeri financiare similare.
70. Extinderea domeniului de aplicare al noțiunii de întreprinderi eligibile în cadrul unei măsuri de finanțare de risc pentru ca aceasta să includă întreprinderile mici cu capitalizare medie poate fi justificată în măsura în care stimulează investitorii privați să investească într-un portofoliu mai diversificat, cu posibilități sporite de intrare și de ieșire. Este probabil ca includerea în portofoliu a întreprinderilor mici cu capitalizare medie să reducă gradul de risc la nivel de portofoliu și, în consecință, să sporească rentabilitatea investițiilor. Prin urmare, aceasta poate fi o modalitate deosebit de eficace de a atrage investitori instituționali în întreprinderi aflate în etapele inițiale de dezvoltare care prezintă un grad mai ridicat de risc.
71. Având în vedere cele de mai sus și cu condiția ca evaluarea *ex ante* să conțină în acest sens elemente de probă de natură economică adecvate, poate fi justificat să se acorde în continuare sprijin întreprinderilor mici cu capitalizare medie. În evaluarea sa, autoritatea va lua în considerare intensitatea muncii și a capitalului întreprinderilor vizate, precum și alte criterii care reflectă constrângerile specifice în materie de finanțare care afectează întreprinderile mici cu capitalizare medie (de exemplu, garanții suficiente pentru un împrumut mare).
- (b) Întreprinderi inovatoare cu capitalizare medie
72. În anumite circumstanțe, și întreprinderile cu capitalizare medie ar putea să se confrunte cu constrângeri financiare comparabile cu cele care afectează IMM-urile. Acesta ar putea să fie cazul întreprinderilor cu capitalizare medie care desfășoară activități de cercetare și dezvoltare și activități de inovare în paralel cu investiția inițială în instalații de producție, inclusiv în ceea ce privește replicarea pe piață, și ale căror performanțe anterioare nu permit potențialilor investitori să emită ipoteze pertinente referitor la perspectivele comerciale viitoare ale rezultatelor activităților respective. Într-un astfel de caz, ajutorul de stat pentru finanțare de risc poate fi necesar întreprinderilor inovatoare cu capitalizare medie în vederea extinderii capacităților lor de producție la o scară sustenabilă, care să le permită să atragă finanțare privată pe cont propriu. Astfel cum s-a arătat la punctul 3.3.1 litera (a), includerea unor astfel de întreprinderi inovatoare cu capitalizare medie în portofoliul de investiții al unui intermediar financiar poate fi pentru acesta o modalitate eficace de a oferi un set de oportunități de investiții mai diversificate unei game mai largi de potențiali investitori.
- (c) Întreprinderi care beneficiază de investiția inițială de finanțare de risc după mai mult de șapte ani de la efectuarea primei lor vânzări comerciale
73. Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare se referă la IMM-urile care beneficiază de investiția inițială în cadrul măsurii de finanțare de risc înainte de efectuarea primei lor vânzări comerciale pe o piață sau în termen de șapte ani de la prima lor vânzare comercială. După încheierea acestei perioade de șapte ani, numai investițiile de continuare se încadrează în exceptarea pe categorii. Totuși, anumite tipuri de întreprinderi pot fi considerate ca fiind, în continuare, în stadiul de extindere/de creștere incipientă în cazul în care nici după încheierea acestei perioade de șapte ani nu și-au dovedit în mod suficient potențialul de a genera venituri și/sau nu au înregistrat performanțe suficiente de solide și nu dispun de garanții suficiente. Acesta poate fi cazul sectoarelor cu un nivel ridicat de risc, cum ar fi biotehnologia, industriile culturale și creative și, la un nivel mai general, al IMM-urilor inovatoare⁽²⁴⁾. În plus, întreprinderile care dispun de suficient capital propriu intern pentru a-și finanța activitățile inițiale pot să aibă nevoie de finanțare externă numai într-o etapă ulterioară, de exemplu pentru a-și extinde capacitățile în vederea desfășurării activității la o scară mai mare. Acest demers poate necesita un volum mai mare de investiții decât cel pe care îl pot asigura întreprinderile respective din resurse proprii.

⁽²⁴⁾ Caracterul inovator al unui IMM trebuie evaluat în conformitate cu definiția prevăzută în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

74. Prin urmare, este posibil să se autorizeze măsuri în cadrul cărora investiția inițială este făcută după mai mult de șapte ani de la efectuarea primei vânzări comerciale de către întreprinderea vizată. În astfel de circumstanțe, autoritatea poate solicita ca măsura să definească în mod clar întreprinderile eligibile, pe baza elementelor de probă furnizate în evaluarea *ex ante* în ceea ce privește existența unei disfuncționalități specifice a pieței care afectează întreprinderile respective.
- (d) Întreprinderi care necesită o investiție de finanțare de risc al cărei quantum depășește plafonul stabilit în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare
75. Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare stabilește pentru fiecare întreprindere eligibilă un quantum total maxim al finanțării de risc, cuprinzând și investițiile de continuare. Cu toate acestea, în anumite sectoare în care costurile cu cercetarea sau cu investițiile inițiale sunt relativ ridicate, de exemplu în domeniul științelor vieții sau al tehnologiei ecologice ori al energiei din surse regenerabile, este posibil ca acest quantum să nu fie suficient pentru a realiza toate rundele de investiții necesare și a pune întreprinderea pe o traiectorie de creștere durabilă. În consecință, în anumite condiții poate fi justificată autorizarea unui quantum superior al investițiilor globale destinate întreprinderilor eligibile.
76. Prin urmare, măsurile de finanțare de risc pot să acorde un sprijin care să depășească respectivul quantum total maxim, cu condiția ca valoarea preconizată a finanțării să reflecte amploarea și natura deficitului de finanțare identificat în evaluarea *ex ante* în ceea ce privește sectoarele și/sau teritoriile vizate. În astfel de cazuri, autoritatea va lua în considerare faptul că sectoarele vizate prezintă o intensitate ridicată a capitalului și/sau costurile mai mari ale investițiilor în anumite zone geografice.
- (e) Platforme alternative de tranzacționare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare
77. Autoritatea recunoaște faptul că platformele alternative de tranzacționare constituie o componentă importantă a pieței de finanțare a IMM-urilor, deoarece acestea atrag capital nou în IMM-uri și facilitează ieșirea investitorilor anteriori ⁽²⁵⁾. Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare recunoaște importanța acestora facilitându-le activitatea, fie prin stimulente fiscale destinate persoanelor fizice care investesc în întreprinderi cotate pe platformele respective, fie prin autorizarea ajutorului la înființare pentru operatorul platformei, cu condiția ca acesta să se încadreze în categoria întreprinderilor mici și până la anumite praguri
78. Cu toate acestea, nu este neapărat necesar ca operatorii platformelor alternative de tranzacționare să fie întreprinderi mici la momentul înființării. În mod similar, quantumul maxim al ajutorului permis ca ajutor la înființare în temeiul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare poate să nu fie suficient pentru a sprijini înființarea platformei. În plus, pentru a atrage suficiente resurse în vederea înființării noilor platforme și a desfășurării activității acestora, poate fi necesar să se acorde stimulente fiscale investitorilor corporativi. În cele din urmă, platforma poate lista nu numai IMM-uri, ci și întreprinderi care depășesc pragurile stabilite în definiția IMM-urilor.
- (79) Prin urmare, în anumite condiții poate fi justificată autorizarea de stimulente fiscale pentru investitorii corporativi, sprijinirea operatorilor de platforme care nu sunt întreprinderi mici sau autorizarea de investiții destinate înființării de platforme alternative de tranzacționare al căror quantum depășește limitele prevăzute pentru ajutorul la înființare în temeiul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare sau autorizarea de ajutoare pentru platforme alternative de tranzacționare în care majoritatea instrumentelor financiare admise la tranzacționare sunt emise de IMM-uri. Acest lucru este în conformitate cu obiectivul în materie de politică de a sprijini accesul IMM-urilor la finanțare printr-un lanț neîntrerupt de finanțare. În consecință, evaluarea *ex ante* trebuie să demonstreze existența unei disfuncționalități specifice a pieței care afectează platformele respective de pe piața geografică relevantă.

3.3.2. Măsuri concepute pe baza unor parametri neconformi cu Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare

- (a) Instrumente financiare cu o participare a investitorului privat sub ratele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare
80. Disfuncționalitățile pieței care afectează întreprinderile în anumite regiuni sau state AELS pot fi mai pronunțate din cauza subdezvoltării relative a pieței de finanțare a IMM-urilor în astfel de zone în comparație cu alte regiuni din același stat AELS sau din alte state AELS. Acesta poate fi cazul mai ales în statele AELS în care nu există o

⁽²⁵⁾ Autoritatea recunoaște importanța tot mai mare a platformelor de finanțare participativă în atragerea finanțării pentru întreprinderile nou-înființate. Prin urmare, dacă există o disfuncționalitate recunoscută a pieței și în cazurile în care o platformă de finanțare participativă are un operator care este o entitate juridică distinctă, autoritatea poate aplica, prin analogie, normele utilizate în cazul platformelor alternative de tranzacționare. Acest lucru este valabil și în cazul stimulentei fiscale pentru a investi prin intermediul platformelor de finanțare participativă. Având în vedere apariția recentă a finanțării participative în Uniune/SEE, este probabil ca măsurile de finanțare de risc care implică finanțare participativă să facă obiectul unei evaluări, astfel cum este prevăzută în secțiunea 4 din prezentele orientări.

prezență consolidată a investitorilor tradiționali în capital de risc sau a investitorilor providențiali. Prin urmare, obiectivul de a încuraja dezvoltarea unei piețe eficiente de finanțare a IMM-urilor în aceste regiuni și de a depăși obstacolele de ordin structural care pot să împiedice IMM-urile să aibă un acces efectiv la finanțarea de risc poate justifica o atitudine mai favorabilă din partea autorității față de măsurile care permit o participare a investitorilor privați sub ratele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

81. În plus, în cazul măsurilor de finanțare de risc cu o participare a investitorului privat sub ratele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, autoritatea poate să adopte o poziție favorabilă, în special în cazul în care acestea vizează în mod specific IMM-urile care nu au efectuat încă prima lor vânzare comercială sau aflate în etapa de demonstrare a fiabilității conceptului, și anume, întreprinderile afectate de o disfuncționalitate a pieței mai pronunțată, cu condiția ca o parte din riscurile investiției să fie efectiv suportate de investitorii privați participanți.
- (b) Instrumente financiare care sunt concepute pe baza unor parametri care depășesc plafoanele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare
82. Pot beneficia de Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare numai măsurile care prevăd că pierderile nu sunt partajate *pari passu* între investitorii publici și cei privați și care sunt concepute astfel încât să limiteze prima pierdere asumată de către investitorul public. În mod similar, în cazul garanțiilor, exceptarea pe categorii stabilește limite privind rata de garantare și pierderile totale asumate de investitorul public.
83. Cu toate acestea, în anumite circumstanțe, prin adoptarea unei poziții de finanțare mai riscante, finanțarea publică le poate permite investitorilor privați sau creditorilor să furnizeze finanțare suplimentară. În evaluarea măsurilor concepute pe baza unor parametri financiare care depășesc plafoanele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, autoritatea va lua în considerare mai mulți factori, astfel cum se evidențiază în secțiunea 3.4.2 a prezentelor orientări.
- (c) Instrumente financiare, altele decât garanțiile, în cazul cărora investitorii, intermediarii financiare și administratorii acestora sunt selecționați prin favorizarea protecției împotriva evoluției negative față de participarea asimetrică la profit
84. În conformitate cu Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, selecția intermediarilor financiare, precum și cea a investitorilor și a administratorilor fondurilor trebuie să se bazeze pe o procedură de ofertare deschisă, transparentă și nediscriminatorie, care să stabilească în mod clar obiectivele în materie de politică pe care le vizează măsura și tipul de parametri financiare concepuți pentru îndeplinirea obiectivelor respective. Aceasta înseamnă că intermediarii financiare sau administratorii lor trebuie să fie selecționați printr-o procedură conformă cu Directiva 2004/18/CE ⁽²⁶⁾ sau cu orice act legislativ ulterior care înlocuiește directiva în cauză. Dacă această directivă nu este aplicabilă, procedura de selecție trebuie să fie de așa natură încât să asigure cea mai mare varietate de opțiuni posibilă în rândul intermediarilor financiare calificați sau al administratorilor calificați ai fondurilor. În special, o astfel de procedură trebuie să permită statului AELS în cauză să compare termenii și condițiile negociate între intermediarii financiare sau administratorii fondurilor și potențialii investitori privați, astfel încât să se asigure faptul că măsura de finanțare de risc atrage investitori privați cu cel mai mic ajutor de stat posibil sau cu o deviere minimă de la condițiile *pari passu*, pe baza unei strategii realiste de investiții.
85. În conformitate cu Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, criteriile aplicabile pentru selecționarea administratorilor trebuie să includă o cerință în temeiul căreia, în cazul altor instrumente decât garanțiile, „trebuie să se acorde prioritate participării la profit în raport cu protecția împotriva evoluției negative” în scopul de a limita tendința asumării excesive de riscuri de către administratorul care selecționează întreprinderile în care se efectuează investiția. Această cerință are menirea să garanteze că oricare ar fi forma instrumentului financiar prevăzut de măsură, orice tratament preferențial acordat investitorilor privați sau creditorilor trebuie să fie evaluat în raport cu interesul public care constă în asigurarea caracterului reînnoibil al capitalului public angajat și a viabilității financiare pe termen lung a măsurii.
86. Cu toate acestea, în anumite cazuri, se poate dovedi a fi necesar să se acorde prioritate protecției împotriva evoluției negative, și anume atunci când măsura vizează anumite sectoare în care rata de incapacitate de plată a IMM-urilor este ridicată. Acesta poate fi cazul măsurilor care vizează IMM-urile care nu au efectuat încă prima lor vânzare comercială sau aflate în etapa de demonstrare a fiabilității conceptului, al sectoarelor care se confruntă cu importante obstacole de natură tehnologică sau al sectoarelor în care întreprinderile depind în foarte mare măsură de proiecte unice care necesită investiții inițiale importante și care implică un grad ridicat de expunere la risc, cum ar fi industriile culturale și creative. Preferința pentru mecanismele de protecție împotriva evoluției negative poate fi, de asemenea, justificată în cazul măsurilor puse în aplicare prin intermediul unui fond de fonduri și care au drept obiectiv atragerea investitorilor privați la acest nivel.

⁽²⁶⁾ A se vedea nota de subsol 22.

(d) Stimulente fiscale pentru investitorii corporativi, inclusiv intermediarii financiari sau administratorii acestora care acționează în calitate de coinvestitori

87. În timp ce Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare reglementează stimulentele fiscale acordate investitorilor privați independenți care sunt persoane fizice care furnizează, în mod direct sau indirect, finanțare de risc pentru IMM-urile eligibile, statele AELS pot considera oportun să instituie măsuri de acordare a unor stimulente similare investitorilor corporativi. Diferența constă în faptul că investitorii corporativi sunt întreprinderi în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE. Prin urmare, măsura trebuie să facă obiectul unor restricții specifice pentru asigurarea faptului că ajutorul la nivelul investitorilor corporativi rămâne proporțional și are un efect stimulativ real.
88. Intermediarii financiari și administratorii acestora pot beneficia de un stimulent fiscal numai în măsura în care acționează în calitate de coinvestitori sau de cocreditori. Nu se pot acorda stimulente fiscale pentru serviciile prestate de intermediarii financiari sau de administratorii acestora în vederea punerii în aplicare a măsurii.

3.4. Caracterul adecvat al măsurii de ajutor

3.4.1. Caracterul adecvat în comparație cu alte instrumente de politică și cu alte instrumente de ajutor

89. Pentru a remedia disfuncționalitățile identificate ale pieței și a contribui la realizarea obiectivelor în materie de politică vizate, măsura de finanțare de risc propusă trebuie să fie un instrument adecvat și, totodată, să denatureze cât mai puțin concurența. Alegerea formei specifice a măsurii de finanțare de risc trebuie să fie justificată în mod corespunzător de evaluarea *ex ante*.
90. Într-o primă etapă, autoritatea va analiza dacă și în ce grad măsura de finanțare de risc poate fi considerată un instrument adecvat în comparație cu alte instrumente de politică menite să încurajeze investițiile de finanțare de risc în întreprinderile eligibile. Ajutoarele de stat nu constituie singurul instrument de politică aflat la dispoziția statelor AELS în scopul de a facilita furnizarea de finanțare de risc pentru întreprinderi eligibile. Acestea pot utiliza alte instrumente complementare de politică, atât din perspectiva cererii, cât și a ofertei, cum ar fi măsuri de reglementare pentru a facilita funcționarea piețelor financiare, măsuri de îmbunătățire a mediului de afaceri, servicii de consiliere în materie de pregătire pentru investiții sau în materie de investiții publice care să fie conforme cerințelor testului operatorului privat în economia de piață.
91. Evaluarea *ex ante* trebuie să analizeze acțiunile existente și, dacă este posibil, acțiunile preconizate în materie de politică la nivel național și la nivelul SEE care vizează aceleași disfuncționalități identificate ale pieței, ținând seama de eficacitatea și eficiența altor instrumente de politică. Constatările evaluării *ex ante* trebuie să demonstreze că disfuncționalitățile identificate ale pieței nu pot fi soluționate în mod corespunzător prin intermediul altor instrumente de politică ce nu implică ajutor de stat. În plus, măsura de finanțare de risc propusă trebuie să fie coerentă cu politica globală a statului AELS în cauză cu privire la accesul IMM-urilor la finanțare și trebuie să fie complementară altor instrumente de politică menite să răspundă aceluiași nevoi ale pieței.
92. În a doua etapă, autoritatea va analiza dacă măsura propusă este mai adecvată decât instrumentele alternative de ajutor de stat care vizează remedierea aceleiași disfuncționalități a pieței. În acest sens, în general se consideră că instrumentele financiare denaturează mai puțin concurența în comparație cu granturile directe și, în consecință, constituie un instrument mai adecvat. Cu toate acestea, ajutorul de stat pentru facilitarea furnizării de finanțare de risc poate fi acordat sub diverse forme, cum ar fi instrumentele fiscale selective sau instrumentele financiare subcomerciale, inclusiv o serie de instrumente de capital, de datorie sau de garantare cu diferite caracteristici de risc și de rentabilitate, precum și diverse moduri de punere în aplicare și diverse structuri de finanțare, a căror oportunitate depinde de natura întreprinderilor vizate și de deficitul de finanțare. Prin urmare, autoritatea va evalua dacă măsura prevede o structură eficientă de finanțare, luând în considerare strategia de investiții a fondului, astfel încât să asigure operațiuni viabile.
93. În această privință, autoritatea va aprecia în mod pozitiv măsurile care implică fonduri suficient de mari în ceea ce privește dimensiunea portofoliului, acoperirea geografică, în special în cazul în care fondurile își desfășoară activitatea în mai multe state AELS, și diversificarea portofoliului, deoarece astfel de fonduri pot să fie mai eficiente și, prin urmare, mai atractive pentru investitorii privați, în comparație cu fondurile mai mici. Anumite fonduri de fonduri pot să îndeplinească aceste condiții, numai dacă costurile globale de administrare care rezultă din diferitele niveluri de intermediere sunt compensate de o creștere substanțială a eficienței.

3.4.2. Condiții privind instrumentele financiare

94. În cazul instrumentelor financiare care nu se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, autoritatea va lua în considerare elementele prevăzute la punctele 95-119.

95. În primul rând, măsura trebuie să mobilizeze fonduri suplimentare de la participanții pe piață. Existența unor rate ale investițiilor private minime cu o valoare inferioară celor prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare poate fi justificată numai în contextul în care în evaluarea *ex ante* se constată disfuncționalități mai pronunțate ale pieței. În această privință, evaluarea *ex ante* trebuie să estimeze în mod rezonabil nivelul investițiilor private vizate luând în considerare disfuncționalitatea pieței care afectează categoria specifică de întreprinderi eligibile care fac obiectul măsurii, și anume potențialul estimat de a atrage investiții private suplimentare pe baza unui portofoliu sau de la caz la caz. În plus, trebuie să se demonstreze că măsura mobilizează fonduri private suplimentare care nu ar fi fost furnizate în alt mod sau ar fi fost furnizate sub altă formă ori în alte condiții sau ar fi avut un alt cuantum.
96. În cazul măsurilor de finanțare de risc care vizează în mod specific IMM-urile care nu au efectuat încă prima lor vânzare comercială, autoritatea poate să accepte faptul că nivelul participării private este mai scăzut decât ratele prevăzute. În mod alternativ, în cazul unor astfel de obiective-țintă de investiții autoritatea poate să accepte faptul că participarea privată nu are un caracter independent, și anume este furnizată, de exemplu, de către proprietarul întreprinderii beneficiare. În cazuri justificate în mod corespunzător, autoritatea poate să accepte niveluri ale participării private mai scăzute decât cele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare și în ceea ce privește întreprinderile eligibile care își desfășoară activitatea pe o piață de mai puțin de șapte ani de la efectuarea primei lor vânzări comerciale, pe baza elementelor de probă de natură economică furnizate în evaluarea *ex ante* în ceea ce privește disfuncționalitatea pieței relevante.
97. O măsură de finanțare de risc care vizează întreprinderi eligibile care la momentul primei investiții de finanțare de risc își desfășurau activitatea pe o piață de mai mult de șapte ani de la efectuarea primei lor vânzări comerciale trebuie să conțină restricții corespunzătoare în ceea ce privește termenele (de exemplu, zece ani în loc de șapte) sau alte criterii obiective de natură calitativă referitoare la etapa de dezvoltare a întreprinderilor vizate. În cazul unor astfel de obiective-țintă de investiții, autoritatea ar solicita, în mod normal, o rată minimă a participării private de 60 %.
98. În al doilea rând, împreună cu nivelul propus de participare privată, autoritatea va lua, de asemenea, în considerare modul în care sunt partajate riscurile și recompensele între investitorii publici și cei privați. În această privință, autoritatea va aprecia în mod pozitiv măsurile în cadrul cărora pierderile sunt partajate *pari passu* între investitori, iar investitorii privați beneficiază numai de stimulente în sensul creșterii. În principiu, cu cât partajarea riscurilor și a recompenselor se apropie mai mult de practicile comerciale reale, cu atât este mai probabil ca autoritatea să accepte un nivel mai scăzut al participării private.
99. În al treilea rând, este important nivelul structurii de finanțare la care măsura intenționează să mobilizeze investiții private. La nivelul fondurilor de fonduri, capacitatea de a atrage finanțare privată poate să depindă de o utilizare pe scară mai largă a mecanismelor de protecție împotriva evoluției negative. În schimb, o dependență excesivă de astfel de mecanisme poate să denatureze selecția întreprinderilor eligibile și să ducă la obținerea de rezultate ineficiente în cazul în care investitorii privați intervin la nivelul investițiilor în întreprinderi și pentru fiecare tranzacție în parte.
100. În evaluarea necesității de a concepe măsura într-un mod specific, autoritatea poate lua în considerare importanța riscului rezidual suportat de investitorii privați selecționați în ceea ce privește pierderile așteptate și neașteptate asumate de investitorul public, precum și în ceea ce privește echilibrarea rentabilităților scontate între investitorul public și investitorii privați. Prin urmare, un profil diferit de risc și de recompensare ar putea fi acceptat în cazul în care acesta maximizează cuantumul investițiilor private fără a afecta însă natura firească a deciziilor de investiții, și anume obținerea de profit.
101. În al patrulea rând, natura exactă a stimulentei trebuie să fie stabilită printr-un proces deschis și nediscriminatoriu de selecție a intermediarilor financiari, precum și a administratorilor de fonduri sau a investitorilor. În aceeași ordine de idei, administratorii fondurilor de fonduri ar trebui să aibă obligația de a se angaja din punct de vedere juridic în cadrul mandatului lor de investiții să stabilească, printr-un proces competitiv de selecție a intermediarilor financiari eligibili, a administratorilor de fonduri eligibili sau a investitorilor eligibili, condițiile preferențiale care s-ar putea aplica la nivelul subfondurilor.
102. Pentru a dovedi necesitatea condițiilor financiare specifice care stau la baza modului în care a fost concepută măsura, este posibil să se impună statelor AELS obligația de a prezenta elemente de probă care să demonstreze că, în cadrul procesului de selecție a investitorilor privați, toți participanții la acest proces au solicitat condiții care nu s-ar încadra în domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare sau că procedura de ofertare a fost neconcludentă.
103. În al cincilea rând, intermediarul financiar sau administratorul fondului poate să coinvestească împreună cu statul AELS, atât timp cât se evită orice potențial conflict de interese. Intermediarului financiar trebuie să îi revină cel puțin 10 % din tranșa care suportă prima pierdere. O astfel de coinvestiție ar putea să contribuie la asigurarea faptului că deciziile de investiții sunt aliniate la obiectivele-țintă relevante în materie de politică. Unul dintre criteriile de selecție poate să fie capacitatea administratorului de a efectua investiții din propriile sale resurse.

104. În fine, măsurile de finanțare de risc care utilizează instrumentele de datorie trebuie să prevadă un mecanism care să asigure faptul că intermediarul financiar transferă avantajul pe care îl primește din partea statului către întreprinderile care sunt beneficiari finali, de exemplu sub forma unor rate ale dobânzii mai scăzute, a reducerii cerințelor în materie de garanții sau a unei combinații între cele două. Intermediarul financiar poate, de asemenea, să transfere avantajul prin efectuarea de investiții în întreprinderi care, cu toate că sunt potențial viabile, conform criteriilor interne de rating ale intermediarului financiar, s-ar încadra într-o clasă de risc în care intermediarul nu ar investi în absența măsurii de finanțare de risc. Mecanismul de transfer trebuie să includă proceduri de monitorizare adecvate, precum și un mecanism de recuperare.
105. În cadrul măsurii de finanțare de risc, statele AELS pot să utilizeze o serie de instrumente financiare, cum ar fi instrumente de investiții de capital și de cvasicapital, instrumente de creditare sau garanții care nu sunt *pari passu*. La punctele 106-119 de mai jos sunt prezentate elementele pe care autoritatea le va lua în considerare în cadrul evaluării sale cu privire la astfel de instrumente financiare specifice.

(a) Investiții de capital

106. Instrumentele de investiții de capital pot lua forma unor investiții de capital sau de cvasicapital într-o întreprindere, prin care investitorul dobândește dreptul de proprietate asupra întreprinderii respective (unei părți din întreprinderea respectivă).
107. Instrumentele de capital pot avea diverse caracteristici asimetrice, oferind un tratament diferențiat investitorilor, deoarece unii dintre aceștia pot avea o participare mai mare la risc și la recompense decât alții. Pentru a atenua riscurile investitorilor privați, măsura poate oferi protecție în cazul unei evoluții favorabile (investitorul public renunță la o parte din venit) sau protecție împotriva unei părți din pierderi (limitarea pierderilor pentru investitorul privat) sau o combinație între cele două.
108. Autoritatea consideră că stimulentele în sensul creșterii generează o mai bună armonizare a intereselor investitorilor publici și ale celor privați. În schimb, protecția împotriva evoluției negative, în cazul căreia investitorul public poate fi expus riscului unor rezultate nesatisfăcătoare, poate avea drept consecință apariția unor discrepanțe între interese și selecția negativă de către intermediarii financiari sau de către investitori.
109. Autoritatea consideră că instrumentele de capital cu rentabilitate plafonată ⁽²⁷⁾, cu opțiune de cumpărare ⁽²⁸⁾ și cu împărțirea asimetrică a veniturilor în numerar ⁽²⁹⁾ oferă stimulente adecvate, în special în situațiile caracterizate de existența unei disfuncționalități a pieței cu o gravitate mai redusă.
110. Instrumentele de capital cu parametri inegali de partajare a pierderilor care depășesc limitele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare pot fi justificate numai pentru măsuri care remediază disfuncționalitățile grave ale pieței identificate în evaluarea *ex ante*, cum ar fi măsurile care vizează în mod preponderent IMM-urile care nu au efectuat încă prima lor vânzare comercială sau aflate în etapa de demonstrare a fiabilității conceptului. Pentru evitarea unei protecții ample împotriva riscului de evoluție negativă, tranșa care suportă prima pierdere care revine investitorului public trebuie să fie plafonată.

(b) Instrumente de datorie finanțate: împrumuturile

111. O măsură de finanțare de risc poate să vizeze acordarea de împrumuturi fie la nivelul intermediarilor financiari, fie la nivelul beneficiarilor finali.
112. Instrumentele de datorie finanțate pot lua diferite forme, inclusiv împrumuturi subordonate și împrumuturi cu partajarea riscurilor de portofoliu. Împrumuturile subordonate pot fi acordate intermediarilor financiari pentru a-și consolida structura de capital, cu scopul de a oferi finanțare suplimentară întreprinderilor eligibile. Împrumuturile cu partajarea riscurilor de portofoliu sunt menite să ofere împrumuturi intermediarilor financiari care se angajează să cofinanțeze un portofoliu de contracte noi de împrumut sau de leasing pentru întreprinderile eligibile până la o anumită rată de cofinanțare în combinație cu partajarea riscurilor de credit din portofoliu pentru fiecare contract de împrumut (sau de leasing) în parte. În ambele cazuri, intermediarul financiar acționează în calitate de coinvestitor în întreprinderile eligibile, dar beneficiază de un tratament preferențial în raport cu investitorul/creditorul public, deoarece instrumentul îi diminuează gradul de expunere la riscurile de credit care rezultă din portofoliul de împrumuturi subiacent.

⁽²⁷⁾ Rentabilitate plafonată pentru investitorul public la un anumit prag minim acceptabil prestabilit: în cazul în care rata de rentabilitate prestabilită este depășită, toate veniturile excedentare sunt distribuite numai investitorilor privați.

⁽²⁸⁾ Opțiune de cumpărare a acțiunilor deținute de stat: investitorilor privați li se oferă dreptul de a exercita o opțiune de cumpărare pentru a prelua acțiunile deținute de stat în investiție la un preț de exercitare convenit în prealabil.

⁽²⁹⁾ Împărțire asimetrică a veniturilor în numerar: numerarul este obținut atât de la investitorii publici, cât și de la cei privați pe bază *pari passu*, dar eventualele venituri sunt împărțite asimetric. Investitorii privați primesc o cotă mai mare din profiturile distribuite decât ar fi primit în cazul în care cota respectivă ar fi fost calculată proporțional cu acțiunile deținute, până la atingerea pragului minim acceptabil prestabilit.

113. În general, în cazul în care caracteristicile instrumentului în materie de diminuare a riscurilor determină investitorul/creditorul public să adopte, în ceea ce privește portofoliul de împrumuturi subiacent, o poziție de primă pierdere care depășește plafonul prevăzut în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, măsura poate să fie justificată numai în situația unei disfuncționalități grave a pieței care trebuie să fie clar identificată în evaluarea *ex ante*. Autoritatea va aprecia în mod pozitiv măsurile care prevăd un plafon explicit pentru primele pierderi asumate de investitorul public, în special în cazul în care plafonul respectiv nu depășește 35 %.
114. Instrumentele de împrumut cu partajarea riscurilor de portofoliu ar trebui să asigure o rată substanțială de coinvestiție a intermediarului financiar selecționat. Se consideră că acest lucru are loc în cazul în care rata respectivă nu este mai mică de 30 % din valoarea portofoliului de împrumuturi subiacent.
115. În cazul în care instrumentele de datorie finanțate sunt utilizate pentru a refinanța împrumuturi existente, nu se consideră că acestea generează un efect stimulat și niciun element de ajutor din instrumentele respective nu poate fi considerat compatibil cu Acordul privind SEE în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE.

(c) Instrumente de datorie nefinanțate: garanțiile

116. O măsură de finanțare de risc poate să prevadă acordarea de garanții sau de contragarantii intermediarilor financiari și/sau acordarea de garanții beneficiarilor finali. Operațiunile eligibile acoperite de garanție trebuie să fie operațiuni eligibile de creditare pentru finanțare de risc nou-inițiate, inclusiv instrumente de leasing, precum și instrumente de investiții de cvasicapital, cu excluderea instrumentelor de capital.
117. Garanțiile ar trebui să fie acordate pe bază de portofoliu. Intermediarii financiari pot selecționa operațiunile pe care doresc să le includă în portofoliul acoperit de garanție, atât timp cât operațiunile incluse îndeplinesc criteriile de eligibilitate, astfel cum sunt definite în măsura de finanțare de risc. Garanțiile ar trebui să fie oferite la o rată care să asigure un nivel corespunzător de partajare a riscurilor și a recompenselor cu intermediarii financiari. În special, în cazuri justificate în mod corespunzător și sub rezerva rezultatelor evaluării *ex ante*, rata de garantare poate să fie mai mare decât rata maximă prevăzută în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, dar nu poate depăși 90 %. Acesta ar putea fi cazul garanțiilor pentru împrumuturi sau investiții de cvasicapital în IMM-uri care nu au efectuat încă prima lor vânzare comercială.
118. În cazul garanțiilor plafonate, rata-plafon ar trebui să acopere, în principiu, numai pierderile preconizate. În cazul în care aceasta ar acoperi și pierderile neașteptate, valoarea acestora ar trebui să fie stabilită astfel încât să reflecte acoperirea suplimentară a riscului. În general, rata-plafon nu ar trebui să depășească 35 %. Garanțiile neplafonate (garanții cu rată de garantare, dar fără rată-plafon) pot fi acordate în cazuri justificate în mod corespunzător și valoarea acestora poate fi stabilită astfel încât să reflecte acoperirea suplimentară a riscului oferită de garanție.
119. Durata garanției ar trebui să fie limitată, în mod normal, la maximum 10 ani, fără a aduce atingere scadenței instrumentelor individuale de datorie acoperite de garanție, care poate fi mai îndepărtată. Garanția va fi redusă în cazul în care intermediarul financiar nu include în portofoliu o sumă minimă de investiții pe durata unei anumite perioade. Pentru sumele neutilizate se vor aplica comisioane de angajament. Metode cum ar fi comisioanele de angajament, evenimentele declanșatoare sau etapele pot fi utilizate pentru a stimula intermediarii să atingă volumele convenite.

3.4.3. Condiții privind instrumentele fiscale

120. Astfel cum s-a precizat la secțiunea 3.3.2 litera (d), domeniul de aplicare al Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare este limitat la stimulente fiscale destinate investitorilor care sunt persoane fizice. Prin urmare, măsurile care utilizează stimulentele fiscale pentru a încuraja investitorii corporativi să ofere finanțare întreprinderilor eligibile, fie direct, fie indirect, prin achiziționarea de acțiuni într-un fond specific sau în alte tipuri de vehicule investiționale care investesc în astfel de întreprinderi, trebuie să fie notificate autorităților.
121. Ca regulă generală, statele AELS trebuie să își bazeze măsurile fiscale pe constatările evaluării *ex ante* cu privire la disfuncționalitatea pieței și, prin urmare, să își direcționeze instrumentul către o categorie bine definită de întreprinderi eligibile.
122. Stimulentele fiscale pentru investitorii corporativi pot lua forma unor reduceri ale impozitului pe venit și/sau unor reduceri ale impozitelor pe câștigurile de capital și pe dividende, inclusiv a unor credite și amânări fiscale. În contextul practicii sale în materie de punere în aplicare, autoritatea a considerat, în general, compatibile reducerile impozitului pe venit care erau concepute astfel încât să conțină limite specifice referitoare la procentajul

maxim din suma investită pentru care investitorul poate solicita reducerea impozitului, precum și un quantum maxim deductibil din obligațiile fiscale ale investitorului. În plus, impozitul pe câștigurile de capital din cedările de acțiuni poate să fie amânat dacă acestea sunt reinvestite în investiții eligibile într-un anumit termen, în timp ce pierderile care rezultă din cedarea acțiunilor respective pot fi deduse din profiturile provenite din alte acțiuni care fac obiectul aceluiași impozit.

123. În general, autoritatea consideră că astfel de tipuri de măsuri fiscale sunt adecvate și, prin urmare, au un efect stimulativ dacă statul AELS poate dovedi că selecția întreprinderilor eligibile se bazează pe un set bine structurat de cerințe de investiții, făcute publice prin publicitate corespunzătoare și care stabilesc caracteristicile întreprinderilor eligibile care fac obiectul unei disfuncționalități dovedite a pieței.
124. Fără a aduce atingere posibilității de a prelungi o măsură, durata schemelor fiscale nu poate fi mai mare de 10 ani. Dacă, după 10 ani, schema este prelungită, statul AELS trebuie să efectueze o nouă evaluare *ex ante*, precum și o analiză a eficacității schemei pe durata perioadei de punere în aplicare.
125. În analiza sa, autoritatea va lua în considerare caracteristicile specifice ale sistemului fiscal național în cauză și stimulentele fiscale care există deja în statul AELS, precum și corelarea dintre aceste stimulente, în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale. De asemenea, ar trebui să se asigure faptul că normele privind schimburile de informații dintre administrațiile fiscale care vizează prevenirea fraudei și a evaziunii fiscale se aplică în mod corespunzător.
126. Avantajul fiscal trebuie să fie accesibil tuturor investitorilor care îndeplinesc criteriile prevăzute, fără discriminare în ceea ce privește locul de stabilire al acestora și cu condiția ca statul AELS în cauză să respecte standardele minime privind buna guvernare în chestiuni fiscale. Prin urmare, statele AELS ar trebui să asigure un nivel adecvat de publicitate în ceea ce privește domeniul de aplicare și parametrii tehnici ai măsurii. Aceștia ar trebui să includă pragurile și plafoanele necesare pentru definirea avantajului maxim pe care fiecare investitor individual îl poate obține în temeiul măsurii respective, precum și quantumul maxim al investiției care poate să fie efectuată în întreprinderile individuale eligibile.

3.4.4. Condiții privind măsurile de sprijin destinate platformelor alternative de tranzacționare

127. În ceea ce privește măsurile de ajutor care sprijină platformele alternative de tranzacționare peste limitele prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, operatorul platformei trebuie să prezinte un plan de afaceri care să demonstreze că platforma care beneficiază de ajutor poate să devină autonomă în mai puțin de 10 ani. În plus, în notificare trebuie să se prezinte scenarii contrafactice plauzibile care să compare situațiile în care s-ar găsi întreprinderile care fac obiectul tranzacționării în ceea ce privește accesul la finanțarea necesară în cazul în care platforma nu ar exista.
128. Autoritatea va aprecia în mod pozitiv platformele alternative de tranzacționare înființate de mai multe state AELS și care își desfășoară activitatea în mai multe astfel de state, deoarece acestea pot fi deosebit de eficiente și de atractive pentru investitorii privați, în special pentru investitorii instituționali.
129. În ceea ce privește platformele existente, propunerea de strategie de afaceri a platformei trebuie să demonstreze că din cauza unui deficit persistent de companii cotate și, prin urmare, din cauza unui deficit de lichidități, este necesar ca platforma în cauză să beneficieze de sprijin pe termen scurt, în pofida viabilității sale pe termen lung. Autoritatea va aprecia în mod pozitiv ajutorul acordat pentru înființarea unei platforme alternative de tranzacționare în statele AELS în care nu există o astfel de platformă. În cazul în care platforma alternativă de tranzacționare care urmează să beneficieze de sprijin este o subplatformă sau o filială a unei burse de valori existente, autoritatea va acorda o atenție deosebită evaluării referitoare la deficitul de finanțare cu care s-ar confrunta o astfel de subplatformă.

3.5. Efectul stimulativ al ajutorului

130. Ajutorul de stat poate fi considerat compatibil cu Acordul privind SEE numai dacă acesta are un efect stimulativ care îl determină pe beneficiarul ajutorului să își modifice comportamentul prin efectuarea unor activități pe care nu le-ar desfășura în absența ajutorului sau pe care le-ar desfășura într-un mod mai limitat din cauza existenței unei disfuncționalități a pieței. La nivelul întreprinderilor eligibile, există un efect stimulativ atunci când beneficiarul final poate obține o finanțare care, în caz contrar, nu ar fi fost disponibilă în aceleași condiții în ceea ce privește forma, quantumul sau termenul.
131. Măsurile de finanțare de risc trebuie să stimuleze investitorii să furnizeze finanțare pentru întreprinderile eligibile potențial viabile peste nivelurile curente și/sau să își asume riscuri suplimentare. Se consideră că măsura de finanțare de risc are un efect de stimulare în cazul în care mobilizează investiții din sursele de pe piață astfel încât finanțarea totală furnizată întreprinderilor eligibile depășește bugetul măsurii. Prin urmare, un element esențial în selecția intermediarilor financiari și a administratorilor fondurilor ar trebui să fie capacitatea acestora de a mobiliza investiții private suplimentare.

132. Evaluarea efectului stimulativ este strâns legată de evaluarea disfuncționalității pieței analizată în secțiunea 3.3. În plus, capacitatea măsurii de a realiza efectul de levier depinde, în ultimă instanță, de modul în care aceasta a fost concepută în ceea ce privește echilibrarea riscurilor și a recompenselor între finanțatorii publici și cei privați, care este, de asemenea, strâns legat de răspunsul la întrebarea dacă măsura de ajutor de stat pentru finanțare de risc are un caracter adecvat (a se vedea secțiunea 3.4 de mai sus). Prin urmare, odată ce disfuncționalitatea pieței a fost corect identificată și măsura a fost concepută într-un mod corespunzător, se poate prezuma existența unui efect stimulativ.

3.6. Proporționalitatea ajutorului

133. Ajutorul de stat trebuie să fie proporțional în raport cu disfuncționalitatea pieței care este remediată pentru realizarea obiectivelor relevante în materie de politică. Acesta trebuie să fie conceput într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu principiile bunești gestiunii financiare. Pentru ca o măsură de ajutor să fie considerată proporțională, ajutorul trebuie să se limiteze strict la minimumul necesar pentru a atrage finanțare de pe piață în scopul de a acoperi deficitul de finanțare identificat, fără a genera avantaje necuvenite.
134. Ca regulă generală, la nivelul beneficiarilor finali, ajutorul pentru finanțare de risc este considerat proporțional în cazul în care quantumul total al finanțării sindicalizate (publică și privată) furnizate în cadrul măsurii de finanțare de risc este limitat la valoarea deficitului de finanțare identificat în evaluarea *ex ante*. La nivelul investitorilor, ajutorul trebuie să se limiteze la minimumul necesar pentru a atrage capital privat în scopul de a obține efectul minim de levier și de a acoperi deficitul de finanțare.

3.6.1. Condiții privind instrumentele financiare

135. Măsura trebuie să asigure un echilibru între condițiile preferențiale oferite de un instrument financiar pentru a maximiza efectul de levier, remediind totodată disfuncționalitatea identificată a pieței și răspunzând necesității ca instrumentul să genereze rate de rentabilitate financiară suficiente pentru a rămâne viabil din punct de vedere operațional.
136. Natura exactă și valoarea stimulentei trebuie să fie stabilite printr-un proces deschis și nediscriminatoriu de selecție în cadrul căruia intermediarii financiari, precum și administratorii fondurilor sau investitorii să fie invitați să prezinte oferte concurente. Autoritatea este de părere că, în cazul în care ratele de rentabilitate asimetrice ajustate în funcție de risc sau partajarea asimetrică a pierderilor este stabilită printr-un astfel de proces, se va considera că instrumentul financiar este proporțional și reflectă o rată echitabilă de rentabilitate (*fair rate of return* — FRR). Dacă administratorii fondurilor sunt selecționați printr-o procedură de ofertare deschisă, transparentă și nediscriminatorie care prevede cerința ca solicitanții să își prezinte baza de investitori în cadrul procesului de selecție, se consideră că investitorii privați sunt selecționați în mod corespunzător.
137. În cazul unei coinvestiții a unui fond public cu investitori privați care participă de la caz la caz, aceștia din urmă ar trebui să fie selecționați printr-un proces competitiv separat pentru fiecare operațiune, aceasta fiind modalitatea preferată de stabilire a FRR.
138. În cazul în care investitorii privați nu sunt selecționați printr-un astfel de proces (de exemplu, deoarece procedura de selecție s-a dovedit a fi ineficace sau neconcludentă), FRR trebuie să fie stabilită de un expert independent pe baza analizei criteriilor de referință de pe piață și a riscului de piață, aplicând metoda de evaluare a fluxului de numerar actualizat pentru a se evita supracompensarea investitorilor. Pe această bază, expertul independent trebuie să calculeze un nivel minim al FRR și să adauge la acesta o marjă corespunzătoare pentru a reflecta riscurile.
139. Într-un astfel de caz, trebuie să existe norme corespunzătoare privind numirea expertului independent. Ca o condiție minimă, expertul trebuie să fie autorizat să ofere o astfel de consiliere, să fie înregistrat la asociațiile profesionale competente, să respecte normele deontologice și profesionale emise de asociațiile respective, să fie independent și să își asume răspunderea pentru exactitatea expertizei sale. În principiu, experții independenți trebuie să fie selecționați printr-o procedură deschisă, transparentă și nediscriminatorie. Același expert independent nu poate fi solicitat de două ori pe parcursul unei perioade de trei ani.
140. Având în vedere aspectele menționate mai sus, măsura poate fi concepută e așa manieră încât să prevadă diverse investiții publice și private cu o participare asimetrică la profit sau cu un calendar de execuție asimetric, atât timp cât ratele de rentabilitate ajustate în funcție de risc preconizate pentru investitorii privați sunt limitate la FRR.

141. Ca principiu general, autoritatea consideră că alinierea economică a intereselor între statul AELS și intermediarii financiari sau administratorii acestora, după caz, poate să limiteze la minimum ajutorul. Interesele trebuie să fie aliniate atât în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor-țintă specifice în materie de politică, cât și performanța financiară a investiției publice în cadrul instrumentului.
142. Intermediarul financiar sau administratorul fondului poate să coinvestească împreună cu statul AELS, atât timp cât termenii și condițiile coinvestiției respective sunt de așa natură încât să excludă orice posibil conflict de interese. O astfel de coinvestiție ar putea stimula administratorul să își alinieze deciziile de investiții la obiectivele-țintă stabilite în materie de politică. Unul dintre criteriile de selecție poate să fie capacitatea administratorului de a efectua investiții din propriile resurse.
143. Remunerația intermediarilor financiari sau a administratorilor fondurilor, în funcție de tipul măsurii de finanțare de risc, trebuie să includă un comision anual de administrare, precum și stimulente bazate pe performanță, cum ar fi comisioanele de performanță.
144. Componenta bazată pe performanță a remunerației trebuie să fie semnificativă și să fie concepută în vederea recompensării rezultatelor financiare, precum și a realizării obiectivelor-țintă specifice în materie de politică, stabilite în prealabil. Trebuie să existe un echilibru între stimulentele legate de politică și stimulentele pentru performanța financiară care sunt necesare în scopul de a garanta o selecție eficientă a întreprinderilor eligibile în care se vor face investiții. În plus, autoritatea va lua în considerare posibilele sancțiuni prevăzute în acordul de finanțare încheiat între statul AELS și intermediarul financiar care se aplică în cazul în care nu sunt îndeplinite obiectivele-țintă definite în materie de politică.
145. Nivelul remunerației bazate pe performanță ar trebui justificat pe baza practicii relevante de pe piață. Administratorii trebuie remunerați nu numai pentru plăți efectuate cu succes și pentru volumul capitalului privat atras, ci și pentru veniturile obținute de pe urma investițiilor, cum ar fi încasările din venituri și din capital care depășesc o anumită rată minimă de rentabilitate sau pragul minim de rentabilitate.
146. Totalul comisioanelor de administrare nu poate depăși costurile operaționale și de administrare necesare pentru execuția instrumentului financiar în cauză, plus un profit rezonabil, în conformitate cu practica de pe piață. Comisioanele nu pot include costurile de investiție.
147. Întrucât intermediarii financiari sau administratorii acestora, după caz, trebuie să fie selecționați printr-o procedură de ofertare deschisă, transparentă și nediscriminatorie, structura de ansamblu a comisioanelor poate să fie evaluată în cadrul punctajului procesului de selecție, iar remunerația maximă poate să fie stabilită ca urmare a selecției respective.
148. În cazul numirii directe a unei entități careia îi este încredințată execuția, autoritatea consideră că, în principiu, comisionul anual de administrare nu ar trebui să depășească 3 % din capitalul care urmează să fie vărsat entității, excluzându-se stimulentele bazate pe performanță.

3.6.2. Condiții privind instrumentele fiscale

149. Investițiile totale pentru fiecare întreprindere beneficiară nu pot depăși cuantumul maxim prevăzut în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare în ceea ce privește finanțarea de risc.
150. Indiferent de tipul de reducere fiscală, acțiunile eligibile trebuie să fie cu risc maxim, ordinare, nou-emise de o întreprindere eligibilă, astfel cum este definită în evaluarea *ex ante*, și trebuie să fie păstrate timp de cel puțin trei ani. Nu pot beneficia de reducere investitorii care nu sunt independenți de întreprinderea în care s-a investit.
151. În cazul reducerilor fiscale privind impozitul pe venit, investitorii care oferă finanțare întreprinderilor eligibile pot beneficia de reduceri fiscale până la un procentaj rezonabil din suma investită în întreprinderi eligibile, cu condiția de a nu se depăși cuantumul maxim al obligațiilor de plată a impozitului pe venit ale investitorului, astfel cum a fost stabilit anterior măsurii fiscale. Autoritatea consideră rezonabilă plafonarea reducerii fiscale la 30 % din suma investită. Pierderile cauzate de cedarea unor acțiuni pot fi deduse din impozitul pe venit
152. În cazul reducerilor fiscale privind impozitul pe dividende, orice dividend primit pentru acțiunile care îndeplinesc condițiile poate fi scutit integral de la plata impozitului pe venit. În mod similar, în cazul reducerilor fiscale privind impozitul pe câștigul de capital, orice profit obținut din vânzarea de acțiuni care îndeplinesc condițiile poate fi scutit integral de la plata impozitului pe câștigul de capital. În plus, obligația de plată a impozitului pe câștigul de capital la cedarea acțiunilor care îndeplinesc condițiile poate fi amânată dacă acesta este reinvestit în termen de un an în noi acțiuni care îndeplinesc condițiile.

3.6.3. Condiții privind platformele alternative de tranzacționare

153. Pentru a putea efectua o analiză corespunzătoare a proporționalității ajutorului de care beneficiază operatorul platformei alternative de tranzacționare, ajutorul de stat poate să fie acordat pentru a acoperi până la 50 % din costurile de investiții suportate pentru înființarea platformei respective.
154. În cazul stimulentele fiscale destinate investitorilor corporativi, autoritatea va evalua măsura pe baza condițiilor stabilite în prezentele orientări cu privire la instrumentele fiscale.

3.7. Evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale

155. Măsura de ajutor de stat trebuie să fie concepută astfel încât să limiteze denaturările concurenței în cadrul SEE. Efectele negative trebuie să fie contrabalansate de efectul pozitiv global al măsurii. În cazul măsurilor de finanțare de risc, potențialele efecte negative trebuie evaluate la fiecare nivel la care este posibil să existe un ajutor: investitorii, intermediarii financiari și administratorii acestora, precum și beneficiarii finali.
156. Pentru ca autoritatea să poată evalua efectele negative probabile, statul AELS poate să prezinte, în cadrul evaluării *ex ante*, orice studiu de care dispune, precum și evaluările *ex post* efectuate pentru scheme similare în ceea ce privește întreprinderile eligibile, structurile de finanțare, parametrii pe baza cărora au fost concepute și zona geografică.
157. În primul rând, la nivelul pieței pe care se furnizează finanțarea de risc, ajutorul de stat poate avea drept rezultat excluderea investitorilor privați. Ca o consecință a acestui fapt, investitorii privați ar putea să fie mai puțin motivați să ofere finanțare întreprinderilor eligibile și ar fi încurajați să aștepte până când statul va oferi ajutoare pentru astfel de investiții. Acest risc devine cu atât mai însemnat cu cât volumul finanțării totale acordate beneficiarilor finali este mai mare, cu cât întreprinderile beneficiare în cauză sunt mai mari și cu cât stadiul de dezvoltare a acestora este mai avansat, întrucât finanțarea privată devine disponibilă în mod treptat în astfel de cazuri. Mai mult, ajutorul de stat nu ar trebui să înlocuiască riscul comercial obișnuit al investițiilor care ar fi fost asumat de investitori chiar și în absența ajutorului de stat. Cu toate acestea, în măsura în care disfuncționalitatea pieței a fost definită în mod corespunzător, este mai puțin probabil ca măsura de finanțare de risc să aibă drept rezultat o astfel de excludere.
158. În al doilea rând, la nivelul intermediarilor financiari, ajutorul poate să aibă efecte de denaturare în ceea ce privește creșterea sau menținerea puterii de piață a unui intermediar, de exemplu, pe piața unei anumite regiuni. Chiar și în cazul în care ajutorul nu consolidează în mod direct puterea de piață a intermediarului financiar, o poate face în mod indirect, prin descurajarea extinderii concurenților existenți, provocând ieșirea de pe piață a acestora sau descurajând intrarea pe piață a unor concurenți noi.
159. Măsurile de finanțare de risc trebuie să vizeze întreprinderile orientate spre creștere care nu sunt în măsură să atragă un nivel adecvat de finanțare din surse private, dar care pot să devină viabile datorită ajutorului de stat pentru finanțare de risc. Cu toate acestea, este improbabil ca o măsură care prevede înființarea unui fond public a cărui strategie de investiții nu demonstrează în mod suficient viabilitatea potențială a întreprinderilor eligibile să îndeplinească cerințele testului comparativ, întrucât într-un astfel de caz investiția de finanțare de risc poate fi echivalentă cu un grant.
160. Întrucât condițiile referitoare la administrarea comercială și la procesul decizional orientat spre profit prevăzute în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare în ceea ce privește finanțarea de risc sunt esențiale pentru asigurarea faptului că selecția întreprinderilor care sunt beneficiari finali se bazează pe o logică comercială, nu se poate deroga de la aceste condiții în temeiul prezentelor orientări, inclusiv în cazul în care măsura implică intermediari financiari publici.
161. Fondurile de investiții de anvergură redusă, cu o orientare regională limitată și fără mecanisme de guvernare adecvate vor fi analizate în vederea evitării riscului de menținere a unor structuri de piață ineficiente. Este posibil ca schemele regionale de finanțare de risc să nu fie de o anvergură suficient de mare și un domeniu de aplicare suficient de larg din cauza lipsei de diversificare legate de absența unui număr suficient de întreprinderi eligibile ca obiective-țintă de investiții, ceea ce ar putea să reducă eficiența fondurilor respective și să aibă drept rezultat acordarea de ajutoare unor întreprinderi mai puțin viabile. Investițiile respective ar putea să denatureze concurența și să ofere avantaje necuvenite anumitor întreprinderi. În plus, astfel de fonduri pot fi mai puțin atractive pentru investitorii privați, în special pentru investitorii instituționali, întrucât pot să fie percepute mai degrabă ca un vehicul menit să servească obiectivele politicii regionale decât ca o oportunitate de afaceri viabilă care oferă rate de rentabilitate acceptabile ale investițiilor.
162. În al treilea rând, la nivelul beneficiarilor finali, autoritatea va evalua dacă măsura are efecte de denaturare pe piețele de produse pe care concurează întreprinderile respective. De exemplu, măsura poate să denatureze concurența în cazul în care vizează întreprinderi din sectoare cu performanțe slabe. O extindere substanțială a capacității ca urmare a acordării de ajutoare de stat pe o piață cu performanțe slabe ar putea, în special, să denatureze

în mod nejustificat concurența, întrucât crearea sau menținerea unei capacități excedentare ar putea avea drept consecință restrângerea marjelor de profit, reducerea investițiilor concurenților sau chiar ieșirea acestora de pe piață. De asemenea, poate să împiedice întreprinderile să intre pe piață. Aceasta are drept rezultat structuri de piață ineficiente, care, pe termen lung, prejudiciază și interesele consumatorilor. Atunci când piața din sectoarele vizate este în creștere, există, în mod normal, mai puține motive de teamă cu privire la faptul că ajutorul va afecta în mod negativ stimulentele dinamice sau va împiedica în mod nejustificat ieșirea sau intrarea pe piață. Prin urmare, autoritatea va analiza nivelul capacităților de producție în sectorul respectiv, luând în considerare cererea potențială. Pentru ca autoritatea să poată efectua o astfel de evaluare, statul AELS trebuie să precizeze dacă măsura de finanțare de risc este sectorială sau acordă prioritate anumitor sectoare în raport cu altele.

163. Ajutorul de stat poate să împiedice mecanismele de piață să genereze rezultate eficiente prin recompensarea celor mai eficienți producători și prin exercitarea unei presiuni asupra celor mai puțin eficienți pentru a efectua îmbunătățiri sau restructurări sau pentru a ieși de pe piață. Atunci când întreprinderi ineficiente beneficiază de ajutor, acest fapt poate împiedica alte întreprinderi să intre sau să se extindă pe piață, iar concurenții sunt stimulați în mai mică măsură să inoveze.
164. De asemenea, autoritatea va evalua eventualele efecte negative în materie de delocalizare. În acest sens, autoritatea va analiza dacă este probabil ca fondurile regionale să stimuleze delocalizarea în cadrul SEE. În cazul în care activitățile desfășurate de intermediarul financiar vizează o regiune neasistată învecinată cu regiuni asistate sau cu o regiune cu o intensitate a ajutoarelor regionale mai mare decât cea a regiunii vizate, riscul de producere a unei astfel de denaturări este mai pronunțat. O măsură regională de finanțare de risc care se concentrează numai pe anumite sectoare ar putea avea, de asemenea, efecte negative de delocalizare.
165. În cazul în care măsura are efecte negative, statul AELS trebuie să identifice mijlocele de reducere la minimum a denaturărilor respective. De exemplu, statul AELS poate să demonstreze că efectele negative vor fi limitate la minimum, luând în considerare, de exemplu, cuantumul global al investiției, tipul și numărul de beneficiari și caracteristicile sectoarelor vizate. La compararea efectelor pozitive și a celor negative, autoritatea va lua în considerare și amploarea efectelor respective.

3.8. Transparență

166. Statele AELS trebuie să publice următoarele informații pe un site internet care să pună la dispoziție date cuprinzătoare privind ajutoarele de stat, la nivel național sau regional:
- (i) textul schemei de ajutor și dispozițiile de punere în aplicare a acesteia;
 - (ii) identitatea autorității care acordă ajutorul;
 - (iii) cuantumul total al participării statului AELS la măsură;
 - (iv) identitatea entității căreia i-a fost încredințată execuția, dacă este cazul, și numele intermediarilor financiari selecționați;
 - (v) identitatea întreprinderii care beneficiază de sprijin în cadrul măsurii, inclusiv informații cu privire la tipul întreprinderii (IMM, întreprindere mică cu capitalizare medie, întreprindere inovatoare cu capitalizare medie), regiunea [la nivelul 2 din regiunile statistice ⁽³⁰⁾] în care este localizată întreprinderea; sectorul economic principal în care își desfășoară activitatea întreprinderea la nivelul grupei NACE, forma și cuantumul investiției. O astfel de cerință poate să fie eliminată în cazul IMM-urilor care nu au efectuat nicio vânzare comercială pe vreă piață și în cazul investițiilor cu o valoare mai mică de 200 000 EUR într-o întreprindere care este beneficiar final;
 - (vi) în cazul schemelor fiscale de ajutor pentru finanțare de risc, identitatea investitorilor corporativi ⁽³¹⁾ beneficiari și cuantumul avantajului fiscal acordat, în cazul în care acesta din urmă are o valoare mai mare de 200 000 EUR. Suma respectivă poate fi acordată în tranșe în valoare de 2 milioane EUR. Informațiile respective trebuie să fie publicate după luarea deciziei de acordare a ajutorului, trebuie să fie păstrate timp de cel puțin 10 ani și trebuie să fie puse la dispoziția publicului larg fără restricții. ⁽³²⁾

⁽³⁰⁾ Sintagma „regiune statistică” este utilizată în locul acronimului „NUTS” din orientările corespunzătoare ale Comisiei. NUTS este acronimul pentru „nomenclatorul comun al unităților teritoriale de statistică”, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1). Acest regulament nu a fost încă încorporat în Acordul privind SEE. Cu toate acestea, pentru a dispune de definiții comune, având în vedere cererea tot mai mare de informații statistice la nivel regional, Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene (Eurostat) și institutele naționale de statistică ale țărilor candidate și ale statelor AELS au convenit instituirea de regiuni statistice similare clasificării NUTS.

⁽³¹⁾ Nu se aplică în cazul investitorilor privați care sunt persoane fizice.

⁽³²⁾ Aceste informații ar trebui actualizate periodic (de exemplu, la fiecare șase luni) și puse la dispoziție în formate comune.

3.9. Cumul

167. Ajutorul pentru finanțare de risc poate să fie cumulat cu orice altă măsură de ajutor de stat care are costuri eligibile identificabile.
168. Ajutorul pentru finanțare de risc poate să fie cumulat cu alte măsuri de ajutor de stat fără costuri eligibile identificabile sau cu un ajutor *de minimis* până la cel mai ridicat plafon total relevant de finanțare stabilit în condițiile specifice ale fiecărui caz într-un regulament de exceptare pe categorii de ajutoare sau într-o decizie adoptată de autoritate.
169. Finanțarea furnizată de AELS gestionată la nivel central de instituțiile, agențiile, întreprinderile comune sau alte organisme ale SEE care nu se află, în mod direct sau indirect, sub controlul statelor AELS nu constituie ajutor de stat. În cazul în care o astfel de finanțare din partea SEE este combinată cu un ajutor de stat, numai acesta din urmă va fi luat în considerare pentru a stabili dacă sunt respectate pragurile de notificare și cuantumul maxime ale ajutorului, cu condiția ca valoarea totală a finanțării publice acordate în legătură cu aceleași costuri eligibile să nu depășească cea mai favorabilă rată de finanțare prevăzută în normele aplicabile ale dreptului SEE.

4. EVALUARE

170. Pentru a se oferi garanții suplimentare cu privire la faptul că denaturările concurenței și ale schimburilor comerciale sunt limitate, autoritatea poate solicita ca anumite scheme să aibă o durată limitată și să facă obiectul unei evaluări, care trebuie să abordeze următoarele aspecte:
- (a) eficacitatea măsurii de ajutor, având în vedere obiectivele generale și specifice predefinite, precum și indicatorii aferenți; și
 - (b) impactul măsurii de finanțare de risc asupra piețelor și a concurenței.
171. Evaluarea poate să fie necesară pentru următoarele scheme de ajutor:
- (a) schemele mari;
 - (b) schemele cu o orientare regională;
 - (c) schemele cu o orientare sectorială restrânsă;
 - (d) schemele care sunt modificate, în cazul în care modificarea în cauză are un impact asupra criteriilor de eligibilitate, a cuantumului investițiilor sau a parametrilor financiari pe baza cărora au fost concepute; evaluarea poate să fie înaintată ca parte a notificării;
 - (e) schemele care conțin caracteristici noi;
 - (f) schemele în cazul cărora autoritatea a solicitat efectuarea evaluării în decizia de aprobare a măsurii, luând în considerare potențialele efecte negative ale acesteia.
172. Evaluarea trebuie efectuată de către un expert independent de autoritatea care acordă ajutorul de stat, pe baza unei metodologii comune ⁽³³⁾ și trebuie făcută publică. Evaluarea trebuie prezentată autorității cu suficient timp înainte pentru a se putea evalua posibilitatea prelungirii schemei de ajutor și, în orice caz, la expirarea schemei. Domeniul de aplicare exact și metodologia evaluării care urmează să fie efectuată vor fi definite în decizia de aprobare a schemei de ajutor. Orice măsură de ajutor ulterioară cu un obiectiv similar trebuie să țină seama de rezultatele evaluării respective.

5. DISPOZIȚII FINALE

5.1. Prelungirea Orientărilor privind capitalul de risc

173. Orientările autorității privind promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijloci ar urma să se aplice până la 30 iunie 2014.

5.2. Aplicabilitatea normelor

174. Autoritatea va aplica principiile prevăzute în prezentele orientări pentru evaluarea compatibilității tuturor ajutoarelor pentru finanțare de risc care vor fi acordate în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2020.

⁽³³⁾ O astfel de metodologie comună poate fi pusă la dispoziție de către autoritate.

175. Ajutoarele sub formă de capital de risc acordate în mod ilegal sau care vor fi acordate înainte de data de 1 iulie 2014 vor fi evaluate în conformitate cu normele în vigoare la data acordării acestora.
176. Pentru a răspunde așteptărilor legitime ale investitorilor privați, în cazul schemelor de finanțare de risc care prevăd acordarea de finanțare publică unor fonduri de investiții în societăți necotate, data angajării fondurilor publice în fondurile de investiții în societăți necotate, care este data semnării acordului de finanțare, determină aplicabilitatea normelor în cazul măsurii de finanțare de risc.

5.3. Măsuri corespunzătoare

177. Autoritatea consideră că punerea în aplicare a prezentelor orientări va duce la modificarea substanțială a principiilor de evaluare privind ajutorul sub formă de capital de risc în statele AELS. De asemenea, având în vedere noile condiții economice și sociale, pare a fi necesar să se analizeze dacă toate schemele de ajutor sub formă de capital de risc sunt în continuare justificate și eficiente. Din aceste motive, autoritatea propune statelor AELS următoarele măsuri corespunzătoare, în temeiul articolului 1 alineatul (1) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție:
- (a) statele AELS ar trebui să își modifice, în cazul în care este necesar, schemele de ajutor sub formă de capital de risc existente, în vederea asigurării conformității acestora cu prezentele orientări, în termen de șase luni după data publicării lor;
 - (b) statele AELS sunt invitate să își dea acordul explicit și necondiționat cu privire la măsurile corespunzătoare propuse, în termen de două luni de la data publicării prezentelor orientări. În absența unui răspuns, autoritatea va considera că statele AELS în cauză nu sunt de acord cu măsurile propuse.
178. Pentru a răspunde așteptărilor legitime ale investitorilor privați, statele AELS nu au obligația de a lua măsuri corespunzătoare în ceea ce privește schemele de ajutor sub formă de capital de risc în favoarea IMM-urilor în cadrul cărora angajarea fondurilor publice în fondurile de investiții în societăți necotate, care se produce la data semnării acordului de finanțare, s-a efectuat înainte de data publicării prezentelor orientări și toate condițiile prevăzute în acordul de finanțare rămân neschimbate. Acești intermediari financiari pot să își desfășoare în continuare activitatea și să investească în conformitate cu strategia lor inițială de investiții până la încheierea perioadei prevăzute în acordul de finanțare.

5.4. Raportare și monitorizare

179. În conformitate cu articolul 21 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, coroborat cu articolele 5 și 6 din Decizia nr. 195/04/COL, statele AELS trebuie să prezinte rapoarte anuale autorității.
180. Statele AELS trebuie să țină evidențe detaliate privind toate măsurile de ajutor. Evidențele respective trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a se stabili îndeplinirea condițiilor privind eligibilitatea și cunoscătorii maxime ale investițiilor. Aceste evidențe trebuie păstrate timp de 10 ani de la data acordării ajutorului și trebuie furnizate, la cerere, autorității.

5.5. Revizuire

181. Autoritatea poate decide să revizuiască sau să modifice prezentele orientări în orice moment, în cazul în care acest lucru ar fi necesar din motive legate de politica în domeniul concurenței sau pentru a ține seama de alte politici și angajamente internaționale ale SEE, de evoluția piețelor sau din orice alt motiv justificat.
-

RECTIFICĂRI

Rectificare la Decizia de punere în aplicare 2014/844/UE, Euratom a Comisiei din 26 noiembrie 2014 de autorizare a Republicii Malta să utilizeze anumite estimări aproximative pentru calculul bazei resurselor proprii TVA

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 28 noiembrie 2014)

La pagina 33, în preambul:

în loc de: „având în vedere Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (3) a doua liniuță,

întrucât:”.

se va citi: „având în vedere Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (3) a doua liniuță,

după consultarea Comitetului consultativ privind resursele proprii,

întrucât:”.

Rectificare la Decizia de punere în aplicare 2014/847/UE, Euratom a Comisiei din 26 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 90/176/Euratom, CEE de autorizare a Franței să nu țină seama de anumite categorii de operațiuni și să utilizeze anumite estimări aproximative pentru calculul bazei resurselor proprii TVA

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 28 noiembrie 2014)

La pagina 39, în preambul,

în loc de: „având în vedere Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (3) a doua liniuță,

întrucât:”.

se va citi: „având în vedere Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (3) a doua liniuță,

după consultarea Comitetului consultativ privind resursele proprii,

întrucât:”.

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) nr. 887/2013 al Comisiei din 11 iulie 2013 de înlocuire a anexelor II și III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenească

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 247 din 18 septembrie 2013)

La pagina 14, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea A, în titlul coloanei a treia din tabel:

în loc de: „orașul”,

se va citi: „localitatea”.

La pagina 14, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea A, la nota de subsol 5:

în loc de: „sisteme de colectare”,

se va citi: „sisteme de colectare online”.

La pagina 15, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea B primul subtitlu:

în loc de: „COMPLETEAZĂ”,

se va citi: „SE COMPLETEAZĂ”.

La pagina 15, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea B punctul 1:

în loc de: „care trebuie prezentate (unul singur)”,

se va citi: „dintre care trebuie indicat unul singur”.

La pagina 16, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea B nota de subsol 2:

în loc de: „tatălui”,

se va citi: „patronimic”.

La pagina 16, în anexa II, care conține textul care înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea B, în titlul coloanei a treia din tabel:

în loc de: „orașul”,

se va citi: „localitatea”.

La pagina 16, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea B, la nota de subsol 6:

în loc de: „sisteme de colectare”,

se va citi: „sisteme de colectare online”.

La pagina 17, în anexa II, care conține textul ce înlocuiește anexa III la Regulamentul (UE) nr. 211/2011, partea C punctul 2 paragraful privind Grecia:

în loc de: „(certificat de rezidență/certificat de rezidență permanentă)”,

se va citi: „(certificat de reședință/certificat de reședință permanentă)”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO